

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 119, ΧΡΟΝΟΣ 21ος, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Καλή Χρονιά
2014

σημείωμα έκδοσης

Αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι

Αυτό είναι το τελευταίο άρθρο που γράφω στο περιοδικό μας ως Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, έχοντας ολοκληρώσει δύο συνεχείς θητείες στη συγκεκριμένη θέση, την ευθύνη της οποίας μου κάνατε την τιμή να μου εμπιστευτείτε

Κατά την περίοδο των έξι ετών της προεδρίας μου, που αποτέλεσε συνέχεια μίας πολύ μακρύτερης περιόδου συμμετοχής μου στο Διοικητικό συμβούλιο του Δ.Σ.Π. εύλογα υπήρξαν πολλές στιγμές έντασης και απογοήτευσης. Όμως υπήρξαν ακόμη περισσότερες στιγμές δημιουργίας και προσπάθειας υλοποίησης της εντολής που είχα λάβει από τους συναδέλφους μου για εξεύρεση λύσεων σε ζητήματα που επί σειράς ετών απασχολούσαν τον κλάδο μας, για προάσπιση των αξιών της δικαιοσύνης, για πλήρη διαφάνεια στη λειτουργία του Συλλόγου, για ανάδειξη του Δικηγορικού Συλλόγου του Πειραιά σε πρώτο μεταξύ ίσων θεματοφύλακα των αξιών της δημοκρατίας, της ισονομίας και της ελευθερίας στην πόλη του Πειραιά.

Έτσι ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, αντιστάθηκε συμπαρατασσόμενος με τους φορείς της πόλης, αλλά και με τους υπόλοιπους δικηγορικούς συλλόγους και συνδικαλιστικές οργανώσεις, συγκροτώντας ένα ισχυρό μέτωπο αντίλογου στη λαίλαπα της καταστροφής όσων αξιών και δικαιωμάτων συγκροτούσαν το θεσμικό πλαίσιο της ελληνικής κοινωνίας, ως αποτέλεσμα πολυετών αγώνων και πολιτικών κατακτήσεων. Δεν έχω την ψευδαίσθηση, ότι από το διαρκές αυτό αγώνα βγήκαμε νικητές. Όμως η παγκόσμια και ιδιαίτερα η ελληνική ιστορία, με τα πολλά παραδείγματα της, μας έχει διδάξει, ότι για τη συνέχιση της

ελεύθερης σκέψης μεγαλύτερη σημασία από το αποτέλεσμα του, έχει ο ίδιος ο αγώνας. Μεγάλη

παλικάριά, λέει ο Καζαντζάκης στην αναφορά στον Γκρέκο, είναι ν' αναγνωρίζεις χωρίς τρόπο τα σύνορα και να μην απελπίζεσαι. «...Θα χτυπούμε, θα χτυπούμε τα κεφάλια μας απάνω στα κάγκελα, πολλά κεφάλια θα γίνουν θρύμματα, μα μια μέρα τα κάγκελα θα σπάσουν...».

Αναδείξαμε τον ιστορικό ρόλο που πρέπει να έχει ένας τόσο μεγάλος, όσο ο Δικηγορικός Σύλλογος, επιστημονικός φορέας σε μία τοπική κοινωνία. Φροντίσαμε να αναπληρώσουμε τα μεγάλα κενά της αδύναμης να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της ελληνικής πολιτείας και εργαστήκαμε στην κατεύθυνση ο Δήμος του Πειραιά να αποκτήσει το χαρακτήρα του μητροπολιτικού κέντρου και του σημείου αναφοράς των γύρω περιοχών, παρότι στην προσπάθεια μας αυτή βρεθήκαμε αντιμέτωποι με αγκυλώσεις.

Κατόπιν διαρκών πιέσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά μεταφέρθηκε ο ΟΚΑΝΑ σε αξιοπρεπείς εγκαταστάσεις στο Νοσοκομείο της Νίκαιας και πάψαμε να βλέπουμε τους δεκάδες τοξικομανείς να κάνουν χρήση στους δρόμους χωρίς κανείς να ενδιαφέρεται γι' αυτό και απετράπη η γκετοποίηση και μετατροπή σε άνδρο παραβατικότητας μίας περιοχής του Πειραιά, που με ευθύνη των τοπικών διοικήσεων είχε απαξιωθεί και ερημοποιηθεί, μετά την απομάκρυνση όλων σχεδόν των ναυτιλιακών εταιρειών που της έδιναν ζωή από τη δεκαετία του πενήντα, έως και πριν από δεκαπέντε περίπου χρόνια.

Με ενέργειες του Δικηγορικού Συλλόγου

Πειραιά εξανθρωπίστηκαν οι συνθήκες διαβίωσης στους χώρους κράτησης των αλλοδαπών στη Δραπετσώνα.

Με πρωτοβουλία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά ιδρύθηκε το ΚΕΔΙΠ, στο οποίο εκπαιδεύτηκαν οι πρώτοι στην Ελληνική επικράτεια διαμεσολαβητές. Ήδη δε η πολιτεία προωθεί την ένταξη στο ευρύτερο σύστημα απονομής δικαιοσύνης και επίλυσης διαφορών, του θεσμού της διαμεσολάβησης, τον οποίο ο ΔΣΠ εξ αρχής αγκάλιασε και πρότεινε, ως έναν εναλλακτικό τρόπο διευθέτησης διαφορών, που μπορεί να λειτουργήσει ουσιαστικά προς το στόχο της αποσυμφόρησης των Δικαστηρίων από των όγκο των σωρευομένων υποθέσεων.

Παράλληλα ο συγκεκριμένος θεσμός έδωσε στο Δικηγορικό Σύλλογο την αφορμή να προβεί, με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, σε τοποθέτηση μέρους των χρημάτων του, στην απόκτηση του κτηρίου, όπου στεγάζεται το ΚΕΔΙΠ, το οποίο και αγοράστηκε σε συμφέρουσα τιμή για το Σύλλογο, αποτελώντας μια αξιόλογη επένδυση για το μέλλον, διασφαλίστηκαν τα χρήματα των Δικηγόρων σε μία περίοδο, που οι τραπεζικές καταθέσεις ήταν επισφαλείς. Επίσης με την αγορά αυτή προσεφέρθη σημαντική βοήθεια στον Πειραιϊκό Σύνδεσμο στον οποίο ανήκε το συγκεκριμένο κτήριο, ούτως ώστε να συνεχίσει να είναι βιώσιμος και να εξακολουθεί να προσφέρει το σημαντικό του έργο στην πειραιϊκή κοινωνία. Τέλος η αγορά αυτή συντέλεσε ούτως ώστε ένα νεοκλασικό κτήριο, από αυτά που αποτελούν κόσμημα για την πόλη, να παραμείνει στην κυριότητα ενός δημοσίου φορέα, που νοιάζεται για την πόλη και που αποτελεί μέρος της φυσιογνωμίας της.

Με δικές μας ενέργειες και συμμετοχή ελέγχθηκαν οι συσσωρευμένες στο ΤΑΧΔΙΚ αιτήσεις καταβολής αμοιβών των αυτεπάγγελτα διορισμένων δικηγόρων, οι οποίοι έλαβαν τα οφειλόμενα ετών και πλέον όλες οι αμοιβές για τους αυτεπάγγελτους διορισμούς καταβάλλονται εντός διαστήματος λίγων μηνών από την υποβολή των παραστατικών και φορολογικών στοιχείων.

Η παρουσία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς και το κλίμα εμπιστοσύνης και αμοιβαίας εκτίμησης για την εδραίωση του οποίου εργαστήκαμε επίμονα, συνέβαλε στην υποδειγματική συνεργασία δικαστών και δικηγόρων στα δικαστήρια του Πειραιά και την αποδοχή του κοινού στόχου που δεν είναι άλλος από την απονομή της δικαιοσύνης, που επιτυγχάνεται καλύτερα, όταν όλοι οι εμπλεκόμενοι παράγοντες αναγνωρίζουν, αποδέχονται και τιμούν τη θεσμική ιδιότητα ο ένας του άλλου.

Τεράστια ήταν τα βήματα προόδου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, σε ότι αφορά στην αποδοχή των νέων τεχνολογιών. Μετεξελίξαμε την ιστοσελίδα του Συλλόγου σε ένα χώρο άμεσης και καθημερινής ενημέρωσης και σε σ' ένα χρηστικό πολυεργαλείο για τους συναδέλφους. Ψηφιοποιήσαμε τις εσωτερικές υπηρεσίες του ΔΣΠ και τις καταστήσαμε λειτουργικές, ελαχιστοποιώντας τις πιθανότητες εσφαλμένων καταχωρίσεων και απώλειας δεδομένων. Συμβάλαμε στον εκσυγχρονισμό των πληροφοριακών συστημάτων των Δικαστηρίων και διασυνδέσαμε υπηρεσίες τους με αντίστοιχες του ΔΣΠ. Με τη δημιουργία της εφαρμογής της ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφου δώσαμε τη δυνατότητα στους συναδέλφους να ξεπεράσουν το πρόβλημα που τους δημιουργούσε η χρονοβόρα και απαρχαιωμένη πλέον διαδικασία της αυτοπρόσωπης εμφάνισης στη γραμματεία των δικαστηρίων για ζητήματα διαδικαστικά.

Κατορθώσαμε να παραμείνει η αναφορά στις ελάχιστες νόμιμες αμοιβές και στο νέο κώδικα περί δικηγόρων και με δική μας πρόταση ετέθη πλέον όριο εκλογιμότητας για τους Προέδρους και Συμβούλους των Δικηγορικών Συλλόγων, γιατί πελατειακές σχέσεις δεν αρκεί να μην υπάρχουν, αλλά πρέπει και να υφίσταται και θεσμικά, εμπόδιο δημιουργίας τους.

Στον τομέα του Πολιτισμού ο ΔΣΠ υπήρξε πρωτοπόρος φιλοξενώντας στο μοναδικής αισθητικής χώρο του, ίσης αξίας και αισθητικής καλλιτεχνικά δρώμενα, που σπάνια πριν από την προσπάθεια αυτή είχαν φιλοξενηθεί στην πόλη του Πειραιά. Ψυχή αυτής της προσπά-

θειας ήταν ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Μα-
νώλης Κοτσώνης, που συνεπικουρούμενος από
το γνωστό σε όλους μας για τη μουσική του
παιδεία, σύμβουλο Δημήτρη Σταθακόπουλο και
έχοντας την αμέριστη συμπαράσταση και την
έμπνευση όλης της πολιτιστικής ομάδας του
Συλλόγου κατάφεραν να μας χαρίσουν εξαιρε-
τικές βραδιές πολιτισμού, που τόσο μεγάλη
αποδοχή είχαν και από τους δικηγόρους, αλλά
και από την κοινωνία του Πειραιά.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν ήταν εύκολο
να γίνει σε μία χώρα που τα τελευταία χρόνια
προσπαθεί να μαζέψει τα κομμάτια της, προ-
σπαθεί να ανακαλύψει στις στάχτες της αξίες
και προοπτικές. Στην Ελλάδα που όπου κι αν
βρεθούμε μας πληγώνει.

Στην Ελλάδα που έδωσε με τη σιωπή, την
ανοχή και την αδιαφορία της πολιτικό χώρο σ'
αυτούς που σκότωσαν τον Παύλο Φύσσα και
μετά έντρομη προσπάθησε σε μια στιγμή να
περιφρουρήσει εκείνο που επί τόσον καιρό
είχε κλειδώσει στο χρονοντούλαπο της ιστο-
ρίας για να ασχοληθεί με τις μνημονιακές της
υποχρεώσεις. Τη Δημοκρατία. Τη συνέχεια του
ιστορικού και πολιτικού μας πολιτισμού. Την
αιτία συνοχής του κοινωνικού ιστού και τον
απόλυτο παράγοντα αισιοδοξίας, σε κάθε ιστο-
ρική στιγμή, που οι καιροί ήταν χαλεποί. Αυτή
τη Δημοκρατία και τους θεσμούς της επικα-
λούμασταν και προτάσσαμε κάθε φορά που
βλέπαμε τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώ-
ματα να συνθλίβονται από τις ακόρεστες ορέ-
ξεις των ντόπιων και ξένων δανειστών και
συμφερόντων. Κάθε φορά που τον πολιτικό
μας πολιτισμό τσαλαπατούσαν οι αρβύλες της
χρυσής αυγής. Κάθε φορά μιλήσαμε. Κάθε
φορά πήραμε θέση.

Όλα αυτά στα οποία αναφέρθηκα δεν θα
είχαν γίνει αν δεν είχα την αποδοχή, συμπαρά-
σταση και υποστήριξη όλων των συναδέλφων,
που μου ανέθεσαν τόσο ξεκάθαρα την εντολή
και την ευθύνη να τους εκπροσωπώ από τη
θέση του προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου
Πειραιά. Ειδική μνεία όμως θα ήθελα να κάνω
στους υπαλλήλους του Συλλόγου μας, που κα-
θημερινά συμβάλλουν τα μέγιστα για να έχει ο

Σύλλογος μας το χαρακτήρα μίας πραγματικής
οικογένειας, στους στενούς μου συνεργάτες,
για την κοινή δημιουργική μας πορεία όλων
αυτών των χρόνων και κυρίως στα μέλη του Δι-
οικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, που με
την παρουσία τους, την κριτική συμμετοχή
τους, τις συνθετικές απόψεις τους και τις δημι-
ουργικές διαφωνίες τους, εργάστηκαν με συ-
νέπεια όλ' αυτά τα χρόνια για τον κοινό μας
σκοπό.

Ολοκληρώνοντας την προεδρική μου θητεία
κρατώ τα καλά και συγχωρώ τα ανθρώπινα.
Πάντοτε, όταν κάποιος φεύγει αισθάνεται ότι
κάτι έχει ξεχάσει, ότι κάτι περισσότερο ή δια-
φορετικό θα μπορούσε να κάνει. Δε θα ήταν
δυνατόν να ξεφύγω από τον κανόνα. Ξέρω
όμως ότι πίσω μου αφήνω ανθρώπους ικανούς
να συνεχίσουν για την διαρκή προσπάθεια ανά-
δειξης του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και
τη διατήρηση του στη θέση που πραγματικά δι-
καιούται να κατέχει.

Το 2014 είναι πιο όμορφος αριθμός από το
2013. Έτσι εύχομαι να είναι και καλύτερο από
το 2013. Εύχομαι η ελληνική κοινωνία να κατα-
νοήσει, ότι δε χρειάζεται ν' αναλώνεται σε προ-
βληματισμούς για τα άκρα της δημοκρατίας,
όταν είναι προφανές, ότι τη λύση των προβλη-
μάτων της πρέπει ν' αναζητήσει στον πυρήνα
του δημοκρατικού μας πολιτεύματος περι-
φρουρώντας και αναδεικνύοντας όλες τις αξίες
του πολιτικού μας πολιτισμού. Το έτος 2014
πλέονασμα πρέπει να αναζητήσουμε στην ικα-
νότητα και την εντιμότητα, γιατί η ανάκαμψη
δεν είναι σαν τη βροχή για να την περιμένουμε
άπραγοι. Ανάκαμψη θα υπάρξει μόνον όταν ο
ίδιος λαός προσπαθήσει με τις δικές του δυνά-
μεις και για το δικό του όφελος. Και για να το
κάνει αυτό ο λαός πρέπει κάποιοι να τον εμ-
πνεύσουν και να τον πείσουν ότι στη δημοκρα-
τία που του υπόσχονται η εξουσία πηγάζει από
τον λαό, ασκείται από τον λαό και υπηρετεί
τα συμφέροντα του λαού.

Καλή χρονιά σε όλους σας

Ο Πρόεδρος ΔΣΠ
Στέλιος Μανουσάκης

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

Διευθύνεται
από Συντακτική Επιτροπή:
Πρόεδρος: Στέλιος Μανουσάκης
Αναπληρωτής: Μανώλης Κοτσώνης,
Δημήτρης Σταθακόπουλος

Μέλη:
Αβδούλος Ανδρέας
Βαθειά Χριστίνα
Βαραμογιάννη Κατερίνα
Βλάμος Μιχάλης
Γουδής Σταύρος
Λακούτσης Πέτρος
Μούλιος Θεοφάνης
Οικονομάκης-Αρναούτης Δημήτρης
Πιστικός Δημήτριος
Προκοπίδης Θεόφιλος
Σαββίδου Όλγα
Τσαγκαράκη Κυριακή
Τσίχλης Βασίλειος
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου Μαίρη
Χλούπης Γιώργος

- Σημείωμα έκδοσης **3**
- Η πρωτοχρονιάτικη πίτα 2014 του ΔΣΠ **5**
- Ολομέλεια προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος **9**
- Πρόσφατες αποφάσεις ΔΕΕ (πρώην ΔΕΚ): Το ανώτατο όριο των 6.000 ευρώ ανά θύμα για ψυχική οδύνη, το οποίο προβλέπει ο ν.4092/2012 για το «επικουρικό κεφάλαιο», αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο **15**
- CCBE Διεθνή Νομικά Θέματα **16**
- Παρουσίαση του βιβλίου του Παναγιώτη Δέγληρη με τίτλο: «Η προσωρινή δικαστική προστασία στις δημόσιες συμβάσεις» **22**
- Ελληνική δικαιοσύνη: «Η χαρά του κακοπληρωτή»
Ή το όνειρο της ταχείας & δίκαιης δίκης στην Ελλάδα **25**
- Κρήδεμνον, δηλαδή προσφορά, δηλαδή γραφειοκρατία **29**
- In dubio pro libertate **32**
- Πολιτιστικές εκδηλώσεις του ΔΣΠ
(Τα πρόσωπα του Έρωτα, Εκδήλωση για τον Κ. Καβάφη) **33**
- Για τον Κ. Καβάφη **36**
- «Σύνταγμα και οικονομική κρίση: Σκέψεις για την πορεία του νομικού μας πολιτισμού». **38**
- «Η έννοια του χρόνου στο Βυζάντιο σε σχέση με τη Δικαστική πρακτική» **42**
- Ποιητές: Πέτρος Λακούτσης **46**

Κ Γραφικές Τέχνες Μπουμπουλίνas 19 - Πειραιάς 185 35, Τ: 210 41.70.479 - f: 210 41.70.478
Μαρία Καραγιάννη Νοταρά 92 - Πειραιάς 185 35, Τ: 210 41.36.322, e: mkaray@otenet.gr

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται
* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις
* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΑ

2014 του ΔΣΠ

Σε ιδιαίτερα φιλόξενο και εορταστικό χώρο, (αίθουσα Βαρώνου Κίμωνος Ράλλη του Πειραιϊκού Συνδέσμου) ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του, την Κυριακή, 12 Ιανουαρίου 2014 με την παρουσία των μελών του και φίλων του Συλλόγου. Θερμή ήταν η υποδοχή του Προέδρου, κ. Στέλιου Μανουσάκη και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, που δημιούργησαν μία ατμόσφαιρα καλωσορίσματος των παρευρισκομένων και μοιράστηκαν μια όμορφη πρωτοχρο- νιάτικη συνάντηση.

Η εκδήλωση άρχισε με τη μικρή Χορωδία του ΔΣΠ υπό την διεύθυνση της κας Κικής Σβίγγου όπου παιδιά μελών του ΔΣΠ τραγούδησαν πρωτοχρονιάτικα τραγούδια και κάλαντα. Οι παιδικές φωνούλες αντήχησαν στη κατάμεστη αίθουσα του Πειραιϊκού Συνδέσμου και προκάλεσαν ευθυμία χαρά και ευχαρίστηση στους προσκε- κλημένους.

Στη συνέχεια η Μεγάλη Χορωδία του ΔΣΠ υπό την δι- εύθυνση του κ. Μάριου Καζά τραγούδησε καλίσφωνα και έψαλλε παραδοσιακά κάλαντα και χριστουγεννιάτικα τραγούδια.

Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Σ. Μανουσάκης υποδέχεται τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπο Αθανασίου.

Συγκεκριμένα ο Πρόεδρος με μεγάλη συγκίνηση αναφέρθηκε στα ακόλουθα: «Η εκδήλωση αυτή έχει για μένα ιδιαίτερη σημασία, μιας και είναι η τελευταία φορά που βρίσκομαι εδώ ως Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλό- γου Πειραιά, έχοντας ол κληρώσει δύο συνεχείς θητείες στη συγκεκριμένη θέση, την ευθύνη ενημέρωση με επιχειρή- ματα για τις επιλογές της δετούς διοίκησης του Συλλόγου, αναγνώριση της προσφοράς όλων των μελών της οποίας μου κάνατε την τιμή να μου εμπιστευτείτε.» «Κατά την πε- ρίοδο των έξι ετών της προεδρίας μου, που αποτέλεσε συ- νέχεια μίας πολύ μακρύτερης περιόδου συμμετοχής μου

στο Διοικητικό συμβούλιο του Δ.Σ.Π. εύλογα υπήρξαν πολλές στιγμές έντασης και απογοήτευσης. Όμως υπήρξαν ακόμη περισσότερες στιγμές δημιουργίας και προσπά- θειας υλοποίησης της εντολής που είχα λάβει από τους συ- ναδέλφους μου για εξεύρεση λύσεων σε ζητήματα που επί σειράς ετών απασχολούσαν τον κλάδο μας, για προάσπιση των αξιών της δικαιοσύνης, για πλήρη διαφάνεια στη λει- τουργία του Συλλόγου, για ανάδειξη του Δικηγορικού Συλ- λόγου του Πειραιά σε πρώτο μεταξύ ίσων θεματοφύλακα των αξιών της δημοκρατίας, της ισονομίας και της ελευθε- ρίας στην πόλη του Πειραιά.» «Έτσι ο Δικηγορικός Σύλ- λογος Πειραιά, αντιστάθηκε συμπαράτασσομένος με τους φορείς της πόλης, αλλά και με τους υπόλοιπους δικηγορι- κούς συλλόγους και συνδικαλιστικές οργανώσεις, συγκρο- τώντας ένα ισχυρό μέτωπο αντίλογου στη λαίλαπα της καταστροφής όσων αξιών και δικαιωμάτων συγκρο- τούσαν το θεσμικό πλαίσιο της ελληνικής κοινωνίας, ως αποτέλεσμα πολυετών αγώνων και πολιτικών κατακτή- σεων. Αναδείξαμε τον ιστορικό ρόλο που πρέπει να έχει ένας τόσο μεγάλος, όσο ο Δικηγορικός Σύλλογος, επιστη- μονικός φορέας σε μία τοπική κοινωνία. Φροντίσαμε να αναπληρώσουμε τα μεγάλα κενά της αδύναμης να αντα- ποκριθεί στις υποχρεώσεις της ελληνικής πολιτείας και ερ- γαστήκαμε στην κατεύθυνση ο Δήμος του Πειραιά να αποκτήσει το χαρακτήρα του μητροπολιτικού κέντρου και του σημείου αναφοράς των γύρω περιοχών, παρότι στην προσπάθεια μας αυτή βρεθήκαμε αντιμέτωποι με αγκυ- λώσεις» Ο Πρόεδρος αναφέρθηκε στις διαρκείς πιέσεις που έκανε ο ΔΣΠ για τη μεταφορά του ΟΚΑΝΑ σε αξιο- πρεπείς εγκαταστάσεις στο Νοσοκομείο της Νίκαιας με αποτέλεσμα να αποτραπεί η γκετοποίηση και μετατροπή σε άνδρο παραβατικότητας μίας περιοχής του Πειραιά. Στις καλύτερες συνθήκες διαβίωσης στους χώρους κρά- τησης των αλλοδαπών στη Δραπετσώνα με ενέργειες του ΔΣΠ. Την ίδρυση με πρωτοβουλία του Δικηγορικού Συλ- λόγου Πειραιά του ΚΕΔΙΠ, στο οποίο εκπαιδεύτηκαν οι πρώτοι στην Ελληνική επικράτεια διαμεσολαβητές και μάλιστα ως έναν εναλλακτικό τρόπο διευθέτησης διαφο- ρών, που μπορεί να λειτουργήσει ουσιαστικά προς το στόχο της αποσυμφόρησης των Δικαστηρίων από των όγκο των σωρευομένων υποθέσεων. Στην αγορά του κτη- ρίου του ΚΕΔΙΠ με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, σε συμφέρουσα τιμή για το Σύλλογο, αποτε- λώντας μια αξιόλογη επένδυση για το μέλλον,. Επίσης ότι με την αγορά αυτή προσεφέρθη σημαντική βοήθεια στον

Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Σ. Μανουσάκης εκφωνεί την ομιλία του κατά την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Πειραιϊκό Σύνδεσμο στον οποίο ανήκε το συγκεκριμένο κτήριο, ούτως ώστε να συνεχίσει να είναι βιώσιμος και να εξακολουθεί να προσφέρει το σημαντικό του έργο στην πειραιϊκή κοινωνία. Με ενέργειες του ΔΣΠ ελέγχθηκαν οι συσσωρευμένες **στο ΤΑΧΔΙΚ** αιτήσεις καταβολής αμοιβών των αυτεπάγγελτα διορισμένων δικηγόρων, οι οποίοι έλαβαν τα οφειλόμενα ετών και πλέον όλες οι αμοιβές για τους αυτεπάγγελτους διορισμούς καταβάλλονται εντός διαστήματος λίγων μηνών από την υποβολή των παραστατικών και φορολογικών στοιχείων. Τεράστια ήταν τα βήματα προόδου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, σε ότι αφορά στην **αποδοχή των νέων τεχνολογιών**. Μετεξέλιξη της ιστοσελίδας του Συλλόγου σε ένα χώρο άμεσης και καθημερινής ενημέρωσης και σ' ένα χρηστικό πολυεργαλείο για τους συναδέλφους. **Ψηφιοποίηση των εσωτερικών υπηρεσιών του ΔΣΠ** που έγιναν διαλειπορικές, ελαχιστοποιώντας τις πιθανότητες εσφαλμένων καταχωρίσεων και απώλειας δεδομένων. Συμβολή **στον εκσυγχρονισμό των πληροφοριακών συστημάτων των Δικαστηρίων** και διασύνδεση υπηρεσιών τους με αντίστοιχες του ΔΣΠ. Δημιουργία **εφαρμογής της ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφου** με τη δυνατότητα στους συναδέλφους να ξεπεράσουν το πρόβλημα που τους δημιουργούσε η χρονοβόρα και απαρχαιωμένη πλέον διαδικασία της αυτοπρόσωπης εμφάνισης στη γραμματεία των δικαστηρίων για ζητήματα διαδικαστικά. Παρέμειναν οι **ελάχιστες νόμιμες αμοιβές** και στο νέο κώδικα περί δικηγόρων και με πρόταση του ΔΣΠ ετέθη πλέον όριο εκλογιμότητας για τους Προέδρους και Συμβούλους των Δικηγορικών Συλλόγων. Γιατί πελατειακές σχέσεις δεν αρκεί να μην υπάρχουν, αλλά πρέπει και να υφίσταται και θεσμικά, εμπόδιο δημιουργίας τους. Επίσης Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ μίλησε εν συνεχεία για τις περίφημες **πολιτιστικές μας εκδηλώσεις**. Στον τομέα του Πολιτισμού είπε .. «Ο ΔΣΠ υπήρξε πρωτοπόρος φιλοξενώντας στο μοναδικής αισθητικής χώρο του, ίσης αξίας και αισθητικής καλλιτεχνικά δρώμενα, που σπάνια πριν από την προσπάθεια αυτή είχαν φι-

λοξενηθεί στην πόλη του Πειραιά. Δε θα ήθελα στο σημείο αυτό να παραλείψω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον αντιπρόεδρο του Συλλόγου Μανώλη Κοτσώνη, ο οποίος αποτέλεσε την ψυχή αυτής της προσπάθειας και με την έμπνευση και την προσπάθεια όλης της πολιτιστικής ομάδας του Συλλόγου κατάφεραν να μας χαρίσουν εξαιρετικές βραδιές πολιτισμού, που τόσο μεγάλη αποδοχή είχαν και από τους δικηγόρους, αλλά και από την κοινωνία του Πειραιά.» Για τους ακούραστους υπαλλήλους του συλλόγου μας αναφέρθηκε με τα παρακάτω λόγια :«Ξεχωριστά θα ήθελα να ευχαριστήσω **τους υπαλλήλους του Συλλόγου**, που καθημερινά συμβάλλουν τα μέγιστα για να έχει ο Σύλλογος μας το χαρακτήρα μίας πραγματικής οικογένειας, τους στενούς μου συνεργάτες, για την κοινή δημιουργική μας πορεία όλων αυτών των χρόνων και κυρίως τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, που με την παρουσία τους, την κριτική συμμετοχή τους, τις συνθετικές απόψεις τους και τις δημιουργικές διαφωνίες τους, εργάστηκαν με συνέπεια όλ' αυτά τα χρόνια για τον κοινό μας σκοπό». Καταλήγοντας ο Πρόεδρος του ΔΣΠ είπε «Ολοκληρώνοντας την προεδρική μου θητεία κρατώ τα καλά και συγχωρώ τα ανθρώπινα. Πάντοτε, όταν κάποιος φεύγει αισθάνεται ότι κάτι έχει ξεχάσει, ότι κάτι περισσότερο ή διαφορετικό θα μπορούσε να κάνει. Δε θα ήταν δυνατόν να ξεφύγω από τον κανόνα. Ξέρω όμως ότι πίσω μου αφήνω ανθρώπους ικανούς να συνεχίσουν για την διαρκή προσπάθεια ανάδειξης του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και τη διατήρηση του στη θέση που πραγματικά δικαιούται να κατέχει.. Εύχομαι η ελληνική κοινωνία να κατανοήσει, ότι δε χρειάζεται ν' αναλώνεται σε προβληματισμούς για τα άκρα της δημοκρατίας, όταν είναι προφανές, ότι τη λύση των προβλημάτων της πρέπει ν' αναζητήσει στον πυρήνα του δημοκρατικού μας πολιτεύματος περιφρουρώντας και αναδεικνύοντας όλες τις αξίες του πολιτικού μας πολιτισμού. Το έτος 2014 πλεόνασμα πρέπει να αναζητήσουμε στην ικανότητα και την εντιμότητα, γιατί η ανάκαμψη δεν είναι σαν τη βροχή για να την περιμένουμε άπραγοι. Ανάκαμψη θα υπάρξει μόνον όταν ο ίδιος λαός προσπαθήσει με τις δικές του δυνάμεις και για το δικό του όφελος. Και για να το κάνει αυτό ο λαός πρέ-

Άποψη της αίθουσας κατά την ομιλία του Προέδρου

**Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πειραιά
κ.κ. Σεραφεΐμ ευλογεί την πίτα.**

πει κάποιοι να τον εμπνεύσουν και να τον πείσουν ότι στη δημοκρατία που του υπόσχονται η εξουσία πηγάζει από τον λαό, ασκείται από τον λαό και υπηρετεί τα συμφέροντα του λαού. Καλή χρονιά σε όλους σας» Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πειραιά κ.κ. Σεραφεΐμ ευλόγησε την πίτα του ΔΣΠ καθώς και τους παρευρισκόμενους και ευχήθηκε σε όλους ένα ευτυχισμένο και εποικοδομητικό 2014. Το κομμάτι της πρωτοχρονιάτικης πίτας με το φλουρί έπεσε στην κ. Ευτέρπη Κουτζαμάνη, Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους: Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου, ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Κων/νος Αρβανιτόπουλος, ο Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Νικόλαος Κανελλόπουλος. Ο Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Ιωάννης Τραγάκης, ο Εθνικός Συντονιστής κατά της διαφθοράς, κ. Ιωάννης-Σπυρίδων Τέντες, η Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Ευτέρπη Κουτζαμάνη, οι βουλευτές Πειραιά κ.κ. Κων/νος Κατσαφάδος, Παναγιώτης Μελάς, Αναστάσιος Νεράντζης, Τζένη Βαμβάκη, Μαρία Γιαννακάκη. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Α., κ. Ιωάννης Αδαμόπουλος, Ο τ. Πρόεδρος του ΣΤΕ κ. Κων/νος Μενουδάκος, η τ. Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, κ. Ρένα Ασημακοπούλου, ο τ. Πρόεδρος του Ν.Σ.Κ., κ. Φωκίων Γεωργακόπουλος. Οι αντιπρόεδροι Αρείου Πάγου κ.κ. Αθανάσιος Κουτρομάνος και Δήμητρα Παπαντωνοπούλου. Οι Αρεοπαγίτες κ.κ. Χρυσούλα Παρασκευά, Βιολέτα Κυτέα, Ιωάννης Γιαννακόπουλος, Βασίλειος Λαμπρόπουλος, Στυλιανή Γιαννούκου, Βασίλειος Καπελούζος, Ασπασία Μαγιάκου, Ιωσήφ Τσαλαγανίδης και ο τ. Αρεοπαγίτης κ. Γρηγόριος Λαπατάς. Επίσης ο Δ/ντής Γραφείου του Υπουργού Δικαιοσύνης, κ. Χάρης Μπίρμπος, οι Αντιπεριφερειάρχες Πειραιά, Στέφανος Χρήστου και Δημήτριος Κατσικάρης, ο Δήμαρχος Πειραιά κ. Βασίλειος Μιχαλολιάκος, ο Αστυνομικός Δ/ντής Πειραιά, Ταξίαρχος, κ. Ιωάννης Διαμαντόπουλος, ο Διοικητής Τροχαίας Πειραιά, κ. Σπυρίδων Λάσκος, οι επ. Πρόεδροι ΔΣΠ κ.κ. Βασίλειος Βενέτης και Κων/νος

Πεταλάς. Η κ. Ειρήνη Γιανναδάκη, Πρόεδρος Εφετών Διοικ. Δικ/ρίων Αθηνών και Πρόεδρος της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών, η κ. Ισιδώρα Παπαφράγκου, Αντεπίτροπος Επικρατείας. Παρέστησαν ακόμη οι Πρόεδροι Εφετών κ.κ. Αναστασία Περιστεράκη, Κυριάκος Οικονόμου, Δημήτριος Μόκκας, Ζαμπέτα Στράτα, οι Εφέτες Ουρανία Κουζέλη και Ερασμία Λιούλη, ο Εισαγγελέας Εφετών Πειραιά κ. Παναγιώτης Αγγελόπουλος, Ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/νσεως Πρωτοδικείου Πειραιά, κ. Απόστολος Ζαβιτσάνος, ο κ. Δημήτριος Κουλαξίζης, Πρόεδρος Πρωτοδικών Πειραιά, ο Πρόεδρος του Ναυτοδικείου Πειραιά, κ. Κων/νος Κονιδάρης, ο κ. Ηλίας Μπογιώκας, εκπρόσωπος της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ.κ. Ιωάννης Καρδαράς, Κορίνα Λαουλάκου, Ζωή Ρούσσου, Ιωσήφ Βουράκης και η Εβίτα Αλεξανδράτου-Κουρέλη. Ο κ. Βασίλειος Κατσαφάδος, πολιτευτής, εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, η κ. Ευγενία Μπαρμπαγιάννη, πολιτευτής Πειραιά, η κ. Ελένη Πανούτσου, τ. Δ/τρια Τομέα Υγείας Δικηγόρων Πειραιά. Ο κ. Δημήτριος Χατζίνας, Πρόεδρος Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά. Από τους φορείς της πόλης παρέστησαν ο κ. Βασίλειος Κορκίδης, Πρόεδρος Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου και Πρόεδρος ΕΒΕΠ, ο κ. Γεώργιος Ζησιμάτος, Πρόεδρος Εμπορικού Συλλόγου, ο Πρόεδρος της Διεθνούς Ναυτικής Ένωσης κ. Ιωάννης Χατζηαντωνίου, ο κ. Γρηγόριος Τιμαγένης, Πρόεδρος Ελληνικής Ένωσης Ναυτικού Δικαίου, ο κ. Γεώργιος Μπενέτος, Πρόεδρος Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Πειραιά, η Πρόεδρος του Πειραιϊκού Συνδέσμου κ. Μαΐρη Σορώτου-Τσανάκη, η κ. Μαρία Μενενάκου, Πρόεδρος Οδοντιατρικού Συλλόγου Πειραιά, και ο κ. Δημήτριος Μαυρίδης τ. Πρόεδρος, ο κ. Χρήστος Πάλλης Πρόεδρος ΕΟΤ, ο κ. Νικόλαος Παρασκευόπουλος Πρόεδρος Συλλόγου Βιβλιοπωλών και Εκδοτών Πειραιά, ο κ. Ηλίας Γουζούσας, Αντιπρόεδρος του Φαρμακευτικού Συλλόγου Πειραιά, ο κ. Δημήτριος Μαρχομιάλης, Γεν. Γραμματέας ΕΒΕΠ, ο κ. Παύλος Πολιτάκης, Οικονομικός Επόπτης ΕΣΣΕ, ο κ. Ιωάννης Ροδίτης, μέλος Δ.Σ. του Χατζηκυριακείου Ιδρύματος Παιδικής Προστασίας, ο Δ/ντής Ιδ. Γραφείου του Μητροπολίτη Πει-

Κατάμεστη η αίθουσα του Πειραιϊκού Συνδέσμου

Η χορωδία του ΔΣΠ ψάλλει κάλαντα

Η μικρή χορωδία του ΔΣΠ τραγουδάει
πρωτοχρονιάτικα τραγούδια

ραιά, κ. Δημήτριος Αλφιέρης, ο κ. Ανδρέας Θεοδωράκης, μέλος Δ.Σ. της Αδελφότητας Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ». Από την «Αλληλεγγύη Πειραιά» η κ. Μαρία

Ζορμπαλά και φυσικά πολλοί δικηγόροι, μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

Συγκρότηση των Πρωτοβάθμιων Πειθαρχικών Συμβουλίων του Δ.Σ.Π. κατόπιν κληρώσεως που έλαβε χώρα στο Εφετείο Πειραιά στις 31/12/2013 ενώπιον της Προέδρου Εφετών κας Κλεονίκης Θεοδωροπούλου και του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. Στέλιου Μανουσάκη σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 147 παρ. 1, 2, 3 και 4, 149 και 165 παρ. 8 του Ν. 4194/2013 Κώδικας Δικηγόρων (ΦΕΚ Α' 208/27-9-2013) όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4205/2013 (ΦΕΚ Α' 242/6-10-2013).

Α' ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:

Πρόεδρος: Εμμανουήλ Κοτσώνης

Μέλη: Θεόδωρος Σαρρής

Μιχάλης Μελισσηνός

Τσαγκαράκη Κυριακή

Παναγιώτης Δοροβίτσας

Αναπληρωματικά μέλη:

Κων/νος Σαμπών

Νικόλαος Λιβάνιος

Μαρία Κολύβα

Ιωάννης Ροδίτης

Τζεφεράκος Γιώργος

Β' ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:

Πρόεδρος: Ευάγγελος Τσουρούλης

Μέλη: Ιωάννης Γεωργακαράκος

Νικόλαος Θεοφανόπουλος

Ηλίας Τζιτζικάνης

Νικόλαος Δαμίγος

Αναπληρωματικά μέλη:

Χρήστος Πλ. Ηλιάδης

Μιχάλης Νταλάκος

Βασίλης Βερνίκος

Θεόδωρος Σούλιος

Κων/νος Μπανταβάνης

Γ' ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:

Πρόεδρος: Άννα Αλεξανδροπούλου

Μέλη: Γιώργος Καρατζάς

Κων/νος Φιλοξενίδης

Αυγούστα Μαλικούτη

Θεοδώρα Γούλα

Αναπληρωματικά μέλη:

Κων/νος Φωτεινάτος

Παναγιώτης Στάθης

Παναγιώτης Διαλινάκης

Ανδρέας Νασίκας

Νικόλαος Χαραλαμπίδης

Δ' ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:

Πρόεδρος: Δημήτρης Πολλάλης

Μέλη: Ευαγγελία Παναγιώτου

Παναγιώτης Φαζάκης

Νεκτάριος Ψύλλος

Βασίλης Ριζάκος

Αναπληρωματικά μέλη:

Νικόλαος Κουλουριδής

Νικόλαος Παβέλης

Λεωνίδας Κουτρουμάνος

Δημήτρης Παπακυριάκης

Κυριάκος Λιακάκος

Ε' ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:

Πρόεδρος: Παναγιώτης Δέγλερης

Μέλη: Αντώνης Κασιμάτης

Ελένη Ευαγγελοπούλου

Φώτης Καμίνης

Αντώνης Ανούστης

Αναπληρωματικά μέλη:

Σωτήρης Αθανασάκος

Μαρία Κυπραίου

Ηλίας Παυλάκης

Νικόλαος Πετεινάτος

Σταυρούλα Μελά

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήνα, 16.10.2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος συνήλθε, υπό την προεδρία του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, Γιάννη Δ. Αδαμόπουλου, στις 15 Δεκεμβρίου 2013, στην Αθήνα, και αποφάσισε:

1. Ενέκρινε το νέο Κανονισμό Λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων.
2. Όρισε, κατά την από 14 Δεκεμβρίου 2013 εισήγηση της Συντονιστικής Επιτροπής των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών για την ανάδειξη Προέδρων και Μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Δικηγορικών Εκλογών της χώρας την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου 2014 (για τους Δικηγορικούς Συλλόγους με περισσότερα από δύο χιλιάδες μέλη, η ψηφοφορία παρατείνεται και τη Δευτέρα 24 Φεβρουαρίου 2014). Σε περίπτωση που κανένας υποψήφιος Πρόεδρος δεν συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία των εγκύρων ψηφοδελτίων, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μεταξύ των δύο πρώτων σε ψήφους υποψηφίων Προέδρων την Κυριακή 2 Μαρτίου 2014 (για τους Δικηγορικούς Συλλόγους με περισσότερα από δύο χιλιάδες μέλη, η ψηφοφορία παρατείνεται και την Τρίτη 4 Μαρτίου 2014). Η άσκηση του εκλογικού δικαιώματος είναι υποχρεωτική και αποτελεί θεμελιώδες καθήκον του Δικηγόρου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καθορισμός Παραβόλου για Μετάθεση Δικηγόρου

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήνα, 16.12.2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ ΓΙΑ ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Για την εφαρμογή του άρθρου 25 παρ. 3 του Κώδικα Δικηγόρων σχετικά με τον καθορισμό παραβόλου για μετάθεση Δικηγόρου από το Δικηγορικό Σύλλογο που είναι εγγεγραμμένος σε άλλον, η Συντονιστική Επιτροπή των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνήλθε στις 14 Δεκεμβρίου 2013, στην Αθήνα, έκανε δεκτή την εισήγηση του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, Γιάννη Δ. Αδαμόπουλου, να μειωθεί εφεξής στο ελάχιστο η σχετική επιβάρυνση των συναδέλφων (που, στους περισσότερους Δικηγορικούς Συλλόγους ανέρχονταν μέχρι πρότινος σε αρκετές έως πολλές χιλιάδες ευρώ) και προτείνει στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τον καθορισμό ενιαίου παραβόλου για ολόκληρη την ελληνική επικράτεια στο ύψος των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Από το Γραφείο Τύπου

Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι της χώρας καταδικάζουν τη διαβίβαση ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών στο Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών

Με ανακοίνωσή τους οι Δικηγορικοί Σύλλογοι Ελλάδος καταδικάζουν τη διαβίβαση από την 1η Ιανουαρίου του 2014 των ληξιπρόθεσμων οφειλών ασφαλιστικών εισφορών του ΕΤΑΑ άνω των 5.000 ευρώ στο Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών

Με ανακοίνωσή τους οι Δικηγορικοί Σύλλογοι Ελλάδος καταδικάζουν τη διαβίβαση από την 1η Ιανουαρίου του 2014 των ληξιπρόθεσμων οφειλών ασφαλιστικών εισφορών του ΕΤΑΑ άνω των 5.000 ευρώ στο Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ), που ιδρύθηκε με το άρθρο 101 του Ν. 4172/2013, για είσπραξη και λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης. Σημειωτέον δε, ότι με την εγγραφή του οφειλέτη στο Ειδικό Ηλεκτρονικό Μητρώο του ΚΕΑΟ παύει κάθε αρμοδιότητα είσπραξης ή ρύθμισης των οφειλών από το ΕΤΑΑ, που, στη σημερινή δύσκολη συγκυρία, αποτελεί συνήθη τρόπο εξόφλησης των ασφαλιστικών εισφορών.

Στην ίδια ανακοίνωση, η Συντονιστική Επιτροπή των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος σημειώνει ότι “μια τέτοια εξέλιξη έρχεται σε ευθεία αντίθεση τόσο με τα γενικώς ισχύοντα στον τομέα της αναγκαστικής εκτέλεσης όσο και με το χαρακτήρα των ίδιων των ασφαλιστικών εισφορών, που διαφέρουν από οποιαδήποτε άλλη συμβατική ή εξωσυμβατική οφειλή, τη στιγμή μάλιστα που δεν συναρτώνται καν προς το χρόνο πραγματικής απασχόλησης και το ύψος των εισοδημάτων κάθε συναδέλφου, λειτουργώντας στην πράξη ως «ιονειέ κεφαλικά φόρος – υπόθεση για τη διατήρηση της δικηγορικής ιδιότητας».

Στην ανακοίνωση σημειώνεται ότι σε περίπτωση εφαρμογής της εν λόγω νομοθετικής πρόβλεψης, καθίσταται προφανές ότι “χιλιάδες Δικηγόροι οι οποίοι, λόγω της οξύτατης οικονομικής κρίσης, αδυνατούν να καταβάλουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές, θα κινδυνεύσουν να υποστούν τις συνέπειες μιας απροσδόκητης και κοινωνικά ανάλγητης αναγκαστικής εκτέλεσης, που θα στερήσει τους ίδιους και τις οικογένειές τους από τις στοιχειώδεις εγγυήσεις μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης και θα τους οδηγήσει στην πλήρη εξαθλίωση και στην απόλυτη καταστροφή.”

Οι δικηγορικοί σύλλογοι της χώρας καλούν την Ελληνική Πολιτεία να αναλάβει τις ευθύνες της, αναστέλλοντας τη διαβίβαση των ληξιπρόθεσμων οφειλών ασφαλιστικών εισφορών από το ΕΤΑΑ στο ΚΕΑΟ και τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης – τουλάχιστον για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η οικονομική κρίση – και επιφυλάσσεται για τις περαιτέρω ενέργειές της.

ΟΣΔΙ: Τα θεμέλια της Ψηφιακής Δικαιοσύνης στη φάση της ολοκλήρωσής τους;

Στη φάση της ολοκλήρωσής τους, σύμφωνα με πληροφορίες βρίσκονται οι προδιαγραφές του έργου του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος των Δικαστηρίων (ΟΣΔΙ) και σύντομα πρόκειται να προκηρυχθεί ο σχετικός, διεθνής διαγωνισμός από το αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Το έργο του οποίου ο συνολικός προϋπολογισμός θα είναι περί τα 10 εκ. ευρώ, αποτελεί το μεγαλύτερο έργο στον τομέα της Ψηφιακής Δικαιοσύνης στη χώρα μας και αναμένεται να αποτελέσει τον “πυλώνα” του υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για όλους τους φορείς της Δικαιοσύνης.

Μέσω του συγκεκριμένου έργου αναμένεται να τεθούν για πρώτη φορά, οι κανόνες ασφαλείας και οι προδιαγραφές “τυποποίησης” και διασύνδεσης όλων των υπηρεσιών της Ελληνικής Δικαιοσύνης, καθιστώντας το έτσι βασικό σημείο αναφοράς.

Σύσκεψη για τα μέτρα φύλαξης στην Ευελπίδων

Σύσκεψη με θέμα την έλλειψη στοιχειωδών υποδομών και μέτρων φύλαξης στα δικαστήρια της πρώην Σχολής Ευελπίδων πραγματοποιήθηκε στο Πρωτοδικείο της Αθήνας.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν η πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών Μαρία-Γεωργία Τσάμη, ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (ΔΣΑ) Γιάννης Αδαμόπουλος, ο σύμβουλος του ΔΣΑ Θανάσης Παυλόπουλος, εκπρόσωποι της εταιρείας «Θέμις Κατασκευαστική ΑΕ» και άλλοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Στη σύσκεψη, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών τόνισε την ανάγκη να ενισχυθούν άμεσα οι ελεγκτικοί μηχανισμοί και να αξιοποιηθούν οι νέες τεχνολογίες για την προστασία της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας όλων όσων εμπλέκονται με το σύστημα απονομής της Δικαιοσύνης.

Επίσης, ο ΔΣΑ ζήτησε να ληφθούν μέτρα διευκόλυνσης των δικηγόρων κατά την είσοδό τους στην πρώην Σχολή Ευελπίδων με επιπρόσθετους διαδρόμους και ασπίδες ελέγχου.

Αίτηση για Κήρυξη Κυρίας Ιδιόγραφης Διαθήκης

Σας ενημερώνουμε ότι, σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 12761/8-11-2013 έγγραφο της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, από 11-11-2013 η αίτηση για κήρυξη κυρίας ιδιόγραφης διαθήκης πρέπει να συνοδεύεται εκτός από τη ληξιαρχική πράξη θανάτου και από πιστοποιητικό εγγυτέρων συγγενών (άρθρο 77 ν. 4182/2013).

Ημέρα αιμοδοσίας από τον ΔΣΠ

Τρίτη, 17 Δεκεμβρίου 2013

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, ανταποκρινόμενος στον κοινωνικό του ρόλο, διοργάνωσε ημέρα αιμοδοσίας την Τρίτη, 17 Δεκεμβρίου 2013 στον 3ο όροφο του Πρωτοδικείου Πειραιά και κάλεσε όλα τα μέλη του να συμμετάσχουν προκειμένου να ενισχυθεί η Τράπεζα αίματος που διατηρεί ο Σύλλογος στο Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιά, για τις ανάγκες των συναδέλφων και των οικογενειών τους. Η ανταπόκρισή ήταν ιδιαίτερως συγκινητική και αθρόα.

Υπεύθυνος για το Διοικητικό Συμβούλιο του Δ.Σ.Π.,
ο κ. Ηλίας Κλάππας.

Νέο Εκπαιδευτικό Σεμινάριο Οικογενειακής Διαμεσολάβησης

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.) σε συνεργασία με τον διεθνούς φήμης μη κερδοσκοπικό φορέα οικογενειακής διαμεσολάβησης "MiKK e.V." (<http://www.mikk-ev.de/english/english/>) διοργανώνει εκ νέου τριήμερο σεμινάριο στην οικογενειακή διαμεσολάβηση (family mediation) **στα Ελληνικά** με τίτλο «Εισαγωγή στην Οικογενειακή Διαμεσολάβηση» (Introduction to family mediation), διάρκειας 20 ωρών. Το σεμινάριο θα διεξαχθεί στις 17, 18 και 19 Ιανουαρίου 2014. Στο τέλος του σεμιναρίου θα χορηγηθεί σχετικό πιστοποιητικό συμμετοχής. ών TOOLKIT & ΚΕ.ΔΙ.Π., Πιστοποιημένος Διαμεσολαβητής ΥΔΔΑΔ και Μαρία Χατζηλεωνίδα, Δικηγόρος, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια CIArb, Διαπιστευμένη Εκπαιδεύτρια Διαμεσολαβητών TOOLKIT, Πιστοποιημένη Διαμεσολαβήτρια ΥΔΔΑΔ.

Το σεμινάριο θα επιβλέπει και η Dr Jamie Walker, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια και Εκπαιδεύτρια (<http://www.jamiewalker.net>)

Σε ποιους απευθύνεται: Το σεμινάριο απευθύνεται σε διαπιστευμένους/ πιστοποιημένους διαμεσολαβητές και αποτελεί εισαγωγικό σεμινάριο για όσους θέλουν να ασχοληθούν και να ειδικευθούν στην οικογενειακή διαμεσολάβηση.

Το σεμινάριο θα γίνεται καθημερινά κατά τις άνω ημερομηνίες από 9.00 π.μ. έως 6.00 μ.μ.

Σημ: Μέγιστος αριθμός εκπαιδευομένων ανά σεμινάριο, 18 (δέκα οκτώ) άτομα.

ΝΕΑ εκπαιδευτικά σεμινάρια διαμεσολάβησης

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.) ανακοινώνει 3 νέα εκπαιδευτικά σεμινάρια διαμεσολάβησης σε συνεργασία με την εταιρεία «TOOLKIT COMPANY», στα Ελληνικά (Training of Mediators), διάρκειας 40 ωρών (5 μέρες εκπαίδευσης και 1 μέρα αξιολόγησης), που οδηγούν στη λήψη του τίτλου του Διαπιστευμένου Διαμεσολαβητή (Accredited Mediator), τα οποία θα διεξαχθούν τις κάτωθι ημερομηνίες:

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2014

Δευτέρα 20 Ιανουαρίου έως και Σάββατο 25 Ιανουαρίου

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

Δευτέρα 3 Φεβρουαρίου έως και Σάββατο 8 Φεβρουαρίου

ΜΑΡΤΙΟΣ 2014

Δευτέρα 10 Μαρτίου έως και Σάββατο 15 Μαρτίου

Τα σεμινάρια θα γίνονται καθημερινά κατά τις άνω ημερομηνίες από 9.00 π.μ. έως 6.00 μ.μ.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την Γραμματεία του ΚΕ.ΔΙ.Π.

στο τηλέφωνο: 210 4296022

<http://www.kedip.gr>, email: info@kedip.gr

Στις 23 Φεβρουαρίου 2014 οι εκλογές στο Δικηγορικό Συλλόγο Πειραιά

Εκλογές για την ανάδειξη νέων Προέδρων και νέων ΔΣ στους 63 Δικηγορικούς συλλόγους της χώρας θα πραγματοποιηθούν στις 23 Φεβρουαρίου 2014. Στους συλλόγους που έχουν περισσότερα από 2.000 μέλη, η ψηφοφορία θα συνεχιστεί και στις 24 Φεβρουαρίου, σύμφωνα με ανακοίνωση της Ολομέλειας Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος.

Σε περίπτωση που κανένας υποψήφιος πρόεδρος δεν αναδειχθεί κατά το πρώτο γύρο των εκλογών, η ψηφοφορία θα επαναληφθεί μεταξύ των δύο πρώτων στις 2 Μαρτίου 2014, ενώ στους Συλλόγους με περισσότερα από 2.000 μέλη, η ψηφοφορία παρατείνεται και την 4η Μαρτίου 2014.

Απερχόμενοι - Επίτιμοι και Νέοι Δικηγόροι του ΔΣΠ

Ο ΔΣΠ τίμησε την 7/1/2014 τους απερχόμενους Δικηγόρους με τον τίτλο του Επίτιμου Δικηγόρου και καλοδέχθηκε τους νέους Δικηγόρους:

ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΤΙΜΟΙ Απονομή τίτλων «επιτίμου»

Γεώργιος Αρναούτης – Οικονομάκης, Ηλίας Βουγιουκλάκης, Λεωνίδας Καητσάς, Αικατερίνη Καπελούζου, Χρυσούλα Καρά-Σεπετζόγλου, Βασίλειος Κουτουλάκος, Δημήτριος Κωστέλης, Ειρήνη Μπακανάκη –ακρή, Παναγιώτης Μπιλίνης, Σταμάτιος Ορφανάκος, Ελευθερία Παλυβού – Βαρούτση, Γεώργιος Σαββόπουλος, Άγγελος Σκαρίμπα, Ευάγγελος Χηούπης

Οι απερχόμενοι Δικηγόροι με τον τίτλο
του Επίτιμου Δικηγόρου

ΝΕΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Πολυτίμη Μιχαήλακη ,

Χαραθαμπία Νούση,

Θάληια Διαθεσοπούλου

και Ευαγγελία Ζαφειροπούλου

(απονομή επαίνου και επιταγή 150 Ε)

Θεοχαρούλα Αθανασίου, Παρασκευή-Ευαγγελία

Αλέξανδρου-Κουρέλη, Ρασίντ Αλή, Ελευθέριος

Βάβης, Σοφία Ζαχαρή, Αθανάσιος Ζεϊκος, Γεώργιος

Ζέρβας, Υπαπαντή Ιωαννίδη, Μαρία Καραμ-

πούλα, Άγγελος Καφφές, Χαράλαμπος Κότιος,

Μαρία Κρουστάλη, Ηρώ Κότσιφα, Αικατερίνη

Μαστοράκη, Αλέξανδρος Μανωλάκος

Αριστέα Παπαδημητρίου, Βασίλειος Παπαθανασίου,

Ιωάννα Πάλη, Στυλιανή Παπαοικονόμου

Χριστιάνα Παπαχρήστου, Ειρήνη Σέβα, Παναγιώτα

Σεβδαλή και Ιουλία Χανδρή

Οι νέοι Δικηγόροι

Διαδικασία Ανάρτησης των προσωρινών στοιχείων στο Δήμο Πειραιά

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε την 8 Ιανουαρίου 2014, στην αίθουσα εκδηλο- δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε την Τετάρτη, 11 Δεκεμβρίου 2013 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π., ενημερωτική ημερίδα με θέμα: Διαδικασία Ανάρτησης των προσωρινών στοιχείων στο Δήμο Πειραιά. Χαιρετισμό έκανε ο Πρόεδρος της Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε. κ. Δημήτρης Καλουδιώτης και συμμετείχαν ως ομιλητές: Οι κ.κ. Ελεονώρα Ανδρεδάκη, Δικηγόρος, Υποδιευθύντρια Νομικής Δ/σης Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε.

Βασίλης Αναστασόπουλος, Δικηγόρος, Υπεύθυνος Νομικής Παρακολούθησης της Κτηματο-

γράφησης του Δήμου Πειραιά

Το συντονισμό έκανε ο δικηγόρος κ. Δημήτρης Σταθακόπουλος, Μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π.

Επακολούθησε συζήτηση στην οποία παρέστη και ο επιβλέπων – μηχανικός της μελέτης β' φάσης Κτηματογράφησης του Δήμου Πειραιά.

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση

Ο θεσμός του «νέου Κτηματολογίου μετά το ν. 4164/2013»

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε την 8 Ιανουαρίου 2014, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. ενημερωτική ημερίδα με θέμα: Ο θεσμός του «νέου Κτηματολογίου μετά το ν. 4164/2013» με ομιλητές τους κ.κ. Τάσο Αθανασόπουλο, Συμβολαιογράφο και Χρήστο Γεωργακόπουλο, Δικηγόρο. Το συντονισμό είχε η δικηγόρος κ. Δανάη Καρκούλια, μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π. Συζήτηση μεταξύ των μελών του ΔΣΠ και των ομιλητών επακολούθησε μετά το τέλος των εισηγήσεων.

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΕΕ (ΠΡΩΗΝ ΔΕΚ): ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΤΩΝ 6.000 ΕΥΡΩ ΑΝΑ ΘΥΜΑ ΓΙΑ ΨΥΧΙΚΗ ΟΔΥΝΗ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Ο Ν.4092/2012 ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ», ΑΝΤΙΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Ηλίας Ι.Κλάππας, Δικηγόρος Πειραιά

Σύμφωνα με πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ, πρώην ΔΕΚ), η ψυχική οδύνη, εφόσον προβλέπεται από τον εθνικό νομοθέτη, περιλαμβάνεται στην υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης εκ τροχαίων ατυχημάτων και ισχύουν και για αυτή τα ισχύοντα ελάχιστα όρια υποχρεωτικής ασφάλισης

Ειδικότερα, το Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Ένωσης με δύο πρόσφατες αποφάσεις του που δημοσίευσε την ίδια ημέρα (24-10-2013) έκρινε οριστικά ότι η θέσπιση από τον εθνικό νομοθέτη ανώτατου ποσού για το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης λόγω θηικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης κατώτερου από τα θεσπιζόμενα από κοινοτική οδηγία ελάχιστα όρια υποχρεωτικής κάλυψης, παραβιάζει ευθέως το κοινοτικό δίκαιο.

Το θέμα αυτό έχει τεράστια σημασία για πολλές χώρες- μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αντίθετες νομοθετικές ρυθμίσεις, αλλιά και για την Ελλάδα.

Ειδικότερα, το ΔΕΕ επιλήφθηκε του κρίσιμου αυτού θέματος μετά τα προδικαστικά ερωτήματα που του υπέβαλαν, αφενός, δικαστήριο της Λετονίας στην υπόθεση Drozdovs κατά της ασφαλιστικής εταιρείας Baltikums (υπόθεση C-277/12) και αφετέρου, δικαστήριο της Σλοβακίας στην υπόθεση Haasova κατά Petrík κα (υπόθεση C-22/12). Η σημασία των υποθέσεων αποδεικνύεται και από τις παρεμβάσεις που έκαναν στις ανοιγείς δίκες, κυβερνήσεις τρίτων κρατών μεταξύ των οποίων και η γερμανική κυβέρνηση αλλιά και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Το ΔΕΕ θέλοντας να επιδείξει την αποφασιστικότητά του να επιλύσει οριστικά το θέμα αυτό με ενιαίο τρόπο που να μην αφήνει περιθώριο αμφισβήτησης στον εθνικό νομοθέτη αλλιά και στα εθνικά δικαστήρια να επανέλθουν επί του θέματος, παρότι επιλήφθηκε σε διαφορετικό χρόνο των προδικαστικών ερωτημάτων, εξέδωσε τις δύο αποφάσεις του ταυτόχρονα την ίδια ημέρα και τις συνόδεψε, μάλιστα, με κοινό ανακοινωθέν τύπου που αναφέρει ότι « εφόσον τα μέλη της οικογένειας του θύματος τροχαίου ατυχήματος έχουν, κατά την εθνική νομοθεσία, το δικαίωμα να ζητήσουν χρηματική ικανοποίηση για τη ψυχική οδύνη που έχουν υποστεί, η εν λόγω χρηματική ικανοποίηση πρέπει να καλύπτεται από την ασφάλιση του οχήματος. Σε μια τέτοια περίπτωση, τα κατώτατα όρια που προβλέπει η νομοθεσία της Ένωσης για τις σωματικές βλάβες ισχύουν και για την ψυχική οδύνη»

Με τις αποφάσεις του αυτές, το ΔΕΕ ακολουθεί την πάγια νομολογία του σύμφωνα με την οποία, ο μεν εθνικός νομοθέτης έχει τη δικαιοδοσία να καθορίσει τις περιπτώσεις αποζημίωσης (έκταση αποζημίωσης) στο πλαίσιο της αστικής ευθύνης του ασφαλισμένου, πλην όμως τα θέματα που αφορούν την υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης συμπεριλαμβανομένου του ύψους της ασφαλιστικής κάλυψης, ρυθμίζονται αποκλειστικά από τον κοινοτικό νομοθέτη.

Κατά συνέπεια, εφόσον το εθνικό δίκαιο αναγνωρίζει δικαίωμα χρηματικής ικανοποίησης λόγω θηικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης, για τις βλάβες αυτές, οι οποίες συγκαταλέγονται στις σωματικές βλάβες κατά την έννοια της δεύτερης κοινοτικής οδηγίας (84/05/ΕΟΚ), δεν επιτρέπεται ο εθνικός νομοθέτης να θεσπίσει ανώτατα ποσά αποζημίωσης χαμηλότερα από τα όρια που έχουν θεσπιστεί από την κοινοτική οδηγία.

Σημειώνεται ότι στην ίδια κρίση έχει καταλήξει ο Άρειος Πάγος ήδη από το 1993, όταν με την απόφαση 9/1993 της Ολομελείας του έκρινε ότι «το Επικουρικό Κεφάλαιο είναι υποχρεωμένο, εντός των κατωτάτων ορίων των ασφαλιστικών ποσών, να αποκαταστήσει και τη χρηματική ικανοποίηση λόγω θηικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης»

Υπό το φως των αποφάσεων αυτών, η πρόσφατη και ιδιαιτέρως επικριθείσα διάταξη του άρθρου 4 ν. 4092/2012 που τροποποίησε το άρθρο 19 πδ 237/1986, με την οποία θεσπίστηκε, μεταξύ άλλων, ανώτατο όριο 6.000 Ευρώ ανά δικαιούχο στην υποχρέωση αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου για χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, παραβιάζει προδήλως το κοινοτικό δίκαιο.

Το Επικουρικό Κεφάλαιο είναι υποχρεωμένο να καταβάλλει στα θύματα χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης χωρίς τον περιορισμό των 6.000 Ευρώ ανά θύμα που εισήγαγε η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 4 ν. 4092/2012.

Συνεπώς, απαιτείται, αφενός, να υπάρξει νομοθετική παρέμβαση για την τροποποίησή της ώστε να εναρμονιστεί με το κοινοτικό δίκαιο και, αφετέρου, μέχρι την τροποποίησή της, πρέπει να κρίνεται ανεφάρμοστη από τα επιλαμβανόμενα κάθε φορά δικαστήρια, τα οποία δεσμευόμενα από τις αποφάσεις του ΔΕΚ υποχρεούνται να την κρίνουν αντίθετη με το κοινοτικό δίκαιο.

Συνδιάσκεψη για τη Δικαιοσύνη

Με πρωτοβουλία της Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Επιτρόπου Δικαιοσύνης κ. **VIVIANE REDING** οργανώθηκε στο Μέγαρο της Ε.Ε. στις Βρυξέλλες στις 21 και 22 Νοεμβρίου Συνδιάσκεψη για το μέλλον της Δικαιοσύνης στην Ευρώπη (**ASSISES DE LA JUSTICE**) με τη συμμετοχή Ανωτάτων Δικαστών, Υπουργών Δικαιοσύνης, Καθηγητών Πανεπιστημίων και νομικών από όλα τα Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση σημειώθηκε η ουσιαστική συμμετοχή εκπροσώπων του Αρείου Πάγου και των Ανωτάτων Δικαστηρίων και Εισαγγελικών Αρχών της Ελλάδος, καθώς και της Μόνιμης Διπλωματικής Αντιπροσωπείας της χώρας μας στην Ε.Ε.

Το κύριο θέμα της Συνδιάσκεψης ήταν η **Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης** με βασικούς ομιλητές τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κ. **Β. Σκουρή**, την Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Φιλανδίας κα **P. KOSKELO** και τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE) κ. **Ε. Τσουρούλη**.

Στην ομιλία του ο Πρόεδρος των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης αναφέρθηκε στις ιστορικές πηγές της **Διάκρισης των Εξουσιών** (Αρχαία Ελλάς – Αριστοτέλης) και στις αξιώσεις και ελπίδες των πολιτών της Ευρώπης για μία **Ανεξάρτητη Δικαιοσύνη** και ένα δίκαιο σύστημα απονομής δικαιοσύνης. Καυτηρίασε τις ενέργειες της Εκτελεστικής Εξουσίας σε πολλά Κράτη-Μέλη Ε.Ε. για να χαλιναγωγήσει τη Δικαστική Εξουσία

της **Μαίρης Φλωροπούλου-Μακρή**

Δικηγόρος LL.M

Συμβούλου Δ.Σ.Π., μέλος των επιτροπών CCBE

Πρόσβαση στην Δικαιοσύνη, Δίκαιο των Εταιρειών, Δεοντολογία,

Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Συμβάσεων,

Πληροφορική

και ανέπτυξε τον θεμελιώδη ρόλο του Δικηγόρου στην απονομή της Δικαιοσύνης. Κατήγγειλε δε τις απόπειρες της Εκτελεστικής Εξουσίας και της Τρόικας σε ικανό αριθμό Κρατών-Μελών της Ε.Ε. (και όχι μόνο σε «Μνημονιακές» χώρες) να καταργήσουν τον ρυθμιστικό ρόλο των Δικηγορικών Συλλόγων και να αναθέσουν τον ρόλο αυτό σε κρατικά όργανα ή σε σώμα «επαγγελματιών managers», διορισμένων από την Εκτελεστική Εξουσία, και όχι από τους Δικηγόρους, επειδή ορισμένοι πολιτικοί θεωρούν τους Δικηγόρους και τους Δικηγορικούς Συλλόγους σοβαρά εμπόδια στα αθέμιτα σχέδιά τους, που παραβιάζουν τον θεσμό της Ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, το προπύργιο της Δημοκρατίας και Ελευθερίας σε κάθε πολιτισμένη δημοκρατική χώρα.

Με προσωπική επιστολή της, η Αντιπρόεδρος της Ε.Ε. και Επίτροπος Δικαιοσύνης κα V. Reding ευχαρίστησε τον Πρόεδρο του CCBE κ. Ε. Τσουρούλη για την συμμετοχή του στη Συνδιάσκεψη για το μέλλον της Δικαιοσύνης και τόνισε ότι η ομιλία του εντυπωσίασε όλους τους συνέδρους.

Ευρωπαϊκό Σεμινάριο για τις περί Δικηγόρων Κλαδικές Οδηγίες

Με πρωτεργάτη τον Έλληνα αξιωματούχο της Ε.Ε. κ. **Κ. Τομάρα**, ο Επίτροπος Εσωτερικής Αγοράς και Υπηρεσιών Ε.Ε. κ. **Michel Barnier** διοργάνωσε Σεμινάριο στις 28 Οκτωβρίου 2013 στις Βρυξέλλες με θέμα «**Ενιαία Αγορά για Δικηγόρους: Εκτίμηση επιτευγμάτων και αντιμετώπιση προκλήσεων**». Σκοπός της ημερίδας ήταν η εκτίμηση της εφαρμογής των περί

Δικηγόρων Κλαδικών Οδηγιών (εγκατάσταση και παροχή υπηρεσιών) και η εξέταση της αναγκαιότητας τροποποίησης ή μη των Κλαδικών Οδηγιών. Συμμετείχαν εκπρόσωποι του CCBE (Συμβουλίου Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης), ακαδημαϊκοί, νομικά στελέχη της Ε.Ε., με κύριο ομιλητή τον Πρόεδρο του CCBE κ. **Ευάγγελο Τσουρούλη**.

Στην εισήγησή του ο Επίτροπος κ. **M. Barnier** έπλεξε το εγκώμιο των Δικηγόρων και των Δικηγορικών Συλλόγων για το ρόλο τους στην απονομή της Δικαιοσύνης και το έργο τους για την απολύτως ικανοποιητική εφαρμογή σ' όλα τα Κράτη-Μέλη Ε.Ε. των Οδηγιών για την μόνιμη εγκατάσταση κοινοτικών δικηγόρων σε οποιοδήποτε Κράτος-Μέλος Ε.Ε., καθώς και για την (προσωρινή) παροχή δικηγορικών υπηρεσιών σε όλη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τόνισε δε ότι εν όψει της ικανοποιητικής εφαρμογής των κλαδικών οδηγιών δεν υφίσταται λόγος για την τροποποίηση αυτών, στην δε περίπτωση αμφιβολιών (π.χ. υποχρέωση τηρήσεως δεοντολογικών κανόνων τόσο της χώρας προέλευσης και χώρας υποδοχής, τύπος δικηγορικών εταιριών κλπ.) ο Επίτροπος κ. M. Barnier υιοθέτησε τις θέσεις του CCBE, δηλώνοντας ότι οι τυχόν «αμφιβολίες» ή «διαφορές» μπορούν να επιλύονται «συμβατικά» με ερμηνευτικούς κανόνες που θα θεσπίσει το CCBE.

Ο Πρόεδρος του CCBE κ. **Ε. Τσουρούλης** χαιρέτησε την εμφανή αλλαγή στις θέσεις του **Επιτρόπου κ. M. Barnier**, ο οποίος από πολέμιος του Δικηγορικού Σώματος (ειδικότερα της Ελλάδας) εμφανίστηκε στο σεμινάριο θερμός υποστηρικτής των Δικηγόρων και των Δικηγορικών Συλλόγων. Επίσης ο Πρόεδρος του CCBE εξιστόρησε των πορεία των κλαδικών Οδηγιών, τόνισε ότι αυτές εφαρμόζονται ικανοποιητικά σ' όλα τα Κράτη-Μέλη Ε.Ε. χωρίς οποιαδήποτε προβλήματα και συνεπώς δεν τίθεται θέμα τροποποίησης αυτών, αφού, μάλιστα, οποιαδήποτε τροποποίηση μπορεί να αποδειχθεί επιζήμια για τους δικηγόρους, αλλά και για τους πελάτες/πολίτες της Ευρώπης.

Οι θέσεις του Επιτρόπου κ. M. Barnier και του Προέδρου του CCBE κ. Ε. Τσουρούλη έγιναν δεκτές από όλους τους ομιλητές και συνέδρους.

Βραβείο CCBE για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Στα πλαίσια της συνεδρίας της Ολομέλειας του

Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE), που έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες στα τέλη Νοεμβρίου 2013, απενεμήθη το ετήσιο **Βραβείο CCBE για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου** στον Πρόεδρο και στα Μέλη του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως.

Οι Τούρκοι συναδέλφοι αξίωσαν από την Κυβέρνηση και τα Δικαστήρια της Τουρκίας τον σεβασμό των δικαιωμάτων των ανθρώπων και ειδικότερα την παραδοχή του τεκμηρίου της αθωότητας των κατηγορουμένων σε μία σειρά υποθέσεων, που έχουν χαρακτηριστεί ως «πολιτικές», μέχρις ότου αποδειχθεί επίσημα η ενοχή τους σε μία δίκαια δίκη. Αποτέλεσμα των διαμαρτυριών των Τούρκων συναδέλφων ήταν η σύλληψη και κράτηση του Προέδρου και όλων των Μελών του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου και η παραπομπή τους σε δίκη, η οποία συνεχώς αναβάλεται εν όψει της κατακραυγής όλων των Δικηγορικών οργανώσεων του πολιτισμένου κόσμου.

Με το εν λόγω Βραβείο, το CCBE τίμησε την γενναία στάση των Τούρκων συναδέλφων και τον αγώνα τους για την επικράτηση των περί Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αρχών. Αποδεχόμενος το βραβείο του CCBE, σε μία σεμνή αλλά συγκινητική τελετή, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Κωνσταντινούπολης έκανε ειδική αναφορά στις περί ελευθερίας αρχές που περιγράφονται στα βιβλία του Ν. Καζαντζάκη.

Σεμινάριο για την ισότητα των φύλων

Τα πρόσφορα κρούσματα βάνανσης συμπεριφοράς κατά των γυναικών, κυρίως σε χώρες της Ασίας, αλλά και η προφανής έλλειψη ισοτιμίας ανδρών και γυναικών στον επαγγελματικό, επιστημονικό και επιχειρηματικό κόσμο, ακόμη και στη δικηγορία, δεν μπορούσαν να αφήσουν αδιάφορο το CCBE. Έτσι στα πλαίσια της παραπάνω Ολομέλειας, το CCBE διοργάνωσε ημερίδα για την εξέταση αυτού του σπουδαιότατου θέματος της ισότητας των φύλων.

Επιστήμονες και μέλη του Δικηγορικού Σώματος με εξειδίκευση στο θέμα της ισότητας των φύλων ανέλυσαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το γυναικείο φύλο και έκαναν προτάσεις για την επίλυση αυτών.

Παρέμβαση έκανε εκ μέρους της Ελληνικής Αντιπροσωπείας στο CCBE η κα Ρ. Κωστατζίκη (ΔΣΘ).

**Συνεδρίαση Επιτροπής
“Access to Justice Committee”
[Επιτροπή Πρόσβασης
στη Δικαιοσύνη]
Της 28 ης Νοεμβρίου 2013**

ΘΕΜΑ 1^{ον} : Justice for growth

Συμβολή/Συνεισφορά του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρώπης (CCBE)στη συζήτηση που ξεκίνησε από το Συνέδριο «Συνδιάσκεψη για τη Δικαιοσύνη», το οποίο διεξήχθη την 21- 22 Νοεμβρίου 2013

Προ του συνεδρίου «Συνδιάσκεψη για τη Δικαιοσύνη» το οποίο διοργανώθηκε από την Γενική Διεύθυνση Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το οποίο διεξήχθη τις 21-22 Νοεμβρίου και στο οποίο ομιλητές- εισηγητές ήταν η Επίτροπος της Δικαιοσύνης της Ε.Ε. κα Β.Ρέντινγκ, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κος Β. Σκουρής και ο Πρόεδρος του CCBE, κος Ευ. Τσουρούλης, η Ε. Επιτροπή δημοσίευσε «Εγγραφα προς συζήτηση» με σκοπό να βοηθήσει τους συμμετέχοντες καθώς και τα ενδιαφερόμενα μέρη να προετοιμαστούν για Διασκέψεις, και για «να αποτυπώσουν την πολιτική αναφορικά με τη δικαιοσύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Το συνέδριο αποτελεί μέρος της προπαρασκευαστικής εργασίας για το επόμενο πρόγραμμα στο πεδίο δικαιοσύνης, ελευθερίας και ασφάλειας το οποίο θα λάβει χώρα από το 2014 έως το 2019.

Το CCBE κλήθηκε να δώσει την συμβολή του και τις παρατηρήσεις του σχετικά με τα έγγραφα προς συζήτηση και σχετικά παρουσιάστηκε στην Επιτροπή Πρόσβασης στην Δικαιοσύνη του CCBE, το κείμενο που προωθήθηκε προς έγκριση από την Ολομέλεια του CCBE, τις 29-30 Νοεμβρίου, και εν συνεχεία προς την Ε. Επιτροπή.

Η συγκεκριμένη συνεισφορά και παρατηρήσεις του CCBE, βασίζεται στα έγγραφα προς συζήτηση της Ε. Επιτροπής καθώς επίσης και στο έργο που έχει παράξει το CCBE και **προορίζεται να εξυπηρετήσει ως βάση για περαιτέρω συζήτηση προς την κατεύθυνση ενός μελλοντικού προγράμματος για την Δικαιοσύνη, τα θεμελιώδη δικαιώματα και την Εφαρμογή και εδραίωση του κράτους δικαίου στην ΕΕ.**

Το περιεχόμενο έχει χωριστεί σε 5 ενότητες, κάθε μία εκ των οποίων ανταποκρίνεται/απαντά στο αντίστοιχο σχετικό Έγγραφο προς Συζήτηση της Ε.Επι-

τροπής.

Συνοπτικά οι Θέσεις του CCBE:

Στον τομέα του Αστικού Δικαίου, η νομική συνδρομή [Legal Aid] πρέπει να παρέχεται σε θέματα αστικού δικαίου με σκοπό να διασφαλιστεί η ισότητα των όπλων. Η νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων, τόσο σε Ευρωπαϊκό όσο και σε διεθνές επίπεδο, θα πρέπει να προστατεύει το απόρρητο της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρου-εντολέα και την εμπιστευτικότητα έναντι οιασδήποτε κυβερνητικής επιτήρησης. Υπό αυτή την έννοια, το CCBE συνιστά την καθιέρωση υψηλότερων κριτηρίων- προτύπων επεξεργασίας των δεδομένων από τις διοικήσεις, η διασφάλιση της νομικής προστασίας που πηγάζει από το επαγγελματικό απόρρητο ως αντιπαρατιθέμενο στην τυχόν εκάστοτε κυβερνητική ηλεκτρονική επιτήρηση, ενώ επίσης εγγυάται καλύτερα την χρήση της εναποθήκευσης των δεδομένων [cloud computing].

Ηλεκτρονική Δικαιοσύνη [e-justice] Παρά το γεγονός ότι τα συστήματα ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, έχουν σχεδιαστεί κυρίως σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να αναπτυχθούν. **Πρότυπα της ΕΕ** για τη διασφάλιση της ποιότητας των διασυννοριακών διαδικασιών. Οι Προτάσεις μας προς την κατεύθυνση αυτή συμπεριλαμβάνουν τόσο την αξιόπιστη διαχείριση των τεκμηρίων, όσο και την καλύτερη κατάρτιση/εκπαίδευση, και τα βήματα για να αποφευχθεί η μετακύλιση του διοικητικού φόρτου προς τους δικηγόρους.

Στο πεδίο του δικαίου των συμβάσεων, πρωτοβουλίες πρέπει να αναληφθούν σχετικά με τον τομέα των συμβάσεων παροχής υπηρεσιών.

Οι τομείς του οικογενειακού δικαίου που χρήζουν εκσυγχρονισμού εμπερικλείουν την εντατικοποίηση της συνεργασίας στις διασυννοριακές πτυχές του ζητήματος, χρηστικότερα εργαλεία αναφορικά με τον εντοπισμό οφειλετών στο εξωτερικό καθώς και εναρμονισμένα κριτήρια για την ανάληψη και αξιολόγηση των συμφερόντων των παιδιών ούτως ώστε να αποφεύγονται αντιφατικά συμπεράσματα.

Η νομική συνδρομή [Legal Aid] σε ποινικά ζητήματα πρέπει να καταστεί προσηγγίσιμη τόσο από τα θύματα όσο και από τους υπόπτους και τους κατηγορούμενους. Τα μελλοντικά μέτρα πρέπει να καλύπτουν την πλήρη ενσωμάτωση και εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης το οποίο αποτελεί μια επιθεώρηση των υφιστάμενων μέτρων και το πώς έχουν εφαρμοστεί σε εθνικό επίπεδο, η εναρμόνιση των δικο-

νομικών εγγυήσεων και των ορισμών των εγκλημάτων που υπόκεινται σε μέτρα της ΕΕ, παρέχοντας πρόσθετη κατάρτιση σε δικηγόρους, και να καταστεί ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων εκτελεστός στα κράτη-μέλη. Το CCBE συνιστά επείγουσα νομοθετική πρωτοβουλία σχετικά με το τεκμήριο αθωότητας.

Αρχές Κράτους Δικαίου

Το CCBE πιστεύει ότι οι Αρχές του Κράτους Δικαίου θα πρέπει να συνεχίσουν να έχουν τη μέγιστη σημασία και δημοσιότητα στις δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ειδικές δράσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν τακτικές ανταλλαγές μεταξύ των διαφόρων λειτουργιών (π.χ. Φόρουμ Δικαιοσύνης), συνεχή κατάρτιση για να επιτευχθεί η «επι ίσοις όροις», άσκηση των ρόλων δικηγόρων και δικαστών και την εγγυημένη συμμετοχή των εμπειρων νομικών λειτουργιών στην παροχή εξωτερικής βοήθειας για τη στήριξη του κράτους δικαίου. Ο ρόλος της Αντιπροσωπείας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. [Fundamental Rights Agency] θα πρέπει να ενισχυθεί και θα πρέπει να δημιουργηθεί η πρακτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δίνοντας μια «προειδοποίηση» σε ένα κράτος μέλος να αντιμετωπίσει τις ανησυχίες/πιθανά προβλήματα σχετικά με το Κράτος Δικαίου.

Πίνακας Αποτελεσμάτων Δικαιοσύνης της Ε.Ε. [EU Justice Scoreboard].

Όσον αφορά τον πίνακα αποτελεσμάτων Δικαιοσύνης της ΕΕ, το CCBE προτείνει έναν ορισμό των υψηλών προτύπων για κάθε πτυχή των συστημάτων ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η χρήση τους με ορθολογικό και αποτελεσματικό τρόπο.

Πρόσβαση στα Θεμελιώδη Δικαιώματα. Για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα, το CCBE προτείνει την δημιουργία ατελούς – δωρεάν γραμμή «νομικής βοήθειας» που παρέχει στους καλούντες, πληροφορίες για το πώς να λάβουν νομικές συμβουλές.

Περαιτέρω δράσεις για την στήριξη της εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων θα πρέπει να επικεντρωθούν σε θέματα νομικής βοήθειας LEGAL AID, άμεση εφαρμογή του Χάρτη, καθώς και αυξημένες εξουσίες και τη χρηματοδότηση της Αντιπροσωπείας της Ε.Ε. των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων [Fundamental Rights Agency].

Η Επιτροπή Πρόσβασης της Δικαιοσύνης μετά

από διεξοδική συζήτηση, ενέκρινε κατ αρχήν το κείμενο, απεφάσισε να επαναδιατυπωθεί έτσι ώστε να τονίζονται και προστατεύονται οι Θεμελιώδεις Αξίες/Αρχές του δικηγορικού λειτουργήματος, πχ η Ανεξαρτησία, η εμπιστευτικότητα, το απόρρητο, η προστασία των προσωπικών δεδομένων και οι αρχές του Κράτους Δικαίου.

Επίσης να ζητηθεί από το Προεδρείο να ασκηθεί πίεση προς τις αρμόδιες Επιτροπές της Ε.Ε. ώστε η συμβολή στην λήψη αποφάσεων της Ε.Ε. και στην διαμόρφωση των πολιτικών δικαιοσύνης να είναι ουσιαστική -πραγματική.

Η Ολομέλεια της 29 Νοεμβρίου ενέκρινε το κείμενο, με τις παραπάνω παρατηρήσεις περί αναδιατύπωσης και παρέμβασης.

ΘΕΜΑ 2^{ον} : Μετανάστευση [Immigration]

Το θέμα της μετανάστευσης, η μαζική με κάθε τρόπο είσοδος παράνομων – χωρίς έγγραφα μεταναστών, τα πολλαπλά προβλήματα που καθημερινά αντιμετωπίζουν πολλές ευρωπαϊκές χώρες και κυρίως η χώρα μας, η αύξηση της εγκληματικότητας, η ξενοφοβία των ευρωπαίων πολιτών και οι απάνθρωπες συνθήκες κράτησης και η ανάγκη του να λάβει θέση το CCBE, τέθηκε εκτός ημερησίας διατάξεως, δια της ελληνικής αντιπροσωπείας στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Στην Ολομέλεια του CCBE, στην Αθήνα, τον Μάιο του 2013, όταν η κα Μαίρη Φλωροπούλου – ήδη διορισμένη Εισηγήτρια για την Μετανάστευση της παρούσης Επιτροπής Πρόσβασης στην Δικαιοσύνη - υπέβαλε προς την Επιτροπή αίτημα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, περί διορισμού εισηγητού και λήψης περαιτέρω πρωτοβουλιών του CCBE, σχετικά με τις συνθήκες κράτησης των μεταναστών οι οποίοι στερούνται εγγράφων, στα κέντρα προώθησης.

Αναπτύσσοντας το θέμα ανέφερε: «Κατ ακολουθία εισηγήσεων τις οποίες ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, έλαβε από πολίτες και δικηγόρους οι οποίοι ασχολούνται με θέματα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και κατόπιν έρευνας που διενήργησε ο ίδιος, ο Δ.Σ.Π. είναι βαθιά προβληματισμένος για τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης στα διάφορα κέντρα κράτησης, όπου μετανάστες χωρίς έγγραφα ή άδεια παραμονής, κρατούνται. Σχετικά έχει συνταχθεί Μνημόνιο από τους ανωτέρω πολίτες και δικηγόρους, το οποίο υιοθετήθηκε από τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, και το οποίο με ιδιαίτερη επιστολή προς την Επι-

τροπή καθώς και την Επιτροπή Πρόσβασης στην Δικαιοσύνη, απεστάλη επί του θέματος

Σε συνέχεια, στην Συνεδρίαση της 12/9/2013 της Επιτροπής Πρόσβασης της Δικαιοσύνης, παρουσιάστηκε η ΕΙΣΗΓΗΣΗ / ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, της Εισηγήτριας κας Μαίρης Φλωροπούλου – Μακρή, περί της μετανάστευσης – νόμιμης και παράνομης σε ολόκληρη την Ε.Ε.

Κατόπιν συνεχούς συνεργασίας του Προέδρου της Επιτροπής Πρόσβασης της Δικαιοσύνης Fernando Piernavieja Niembro [Ισπανία] με τους ανωτέρω Μαίρη Φλωροπούλου- Μακρή, Παναγιώτη Περάκη και Monika Gazola [Ιταλία], παρουσιάστηκαν στην Επιτροπή οι προτάσεις προς το Προεδρείο του CCBE, και το ακόλουθο κείμενο με προτάσεις προς το προεδρείο, το οποίο έγινε δεκτό από τα μέλη της Επιτροπής:

«Οι τελευταίες και συνεχείς τραγωδίες που συνέβησαν στους μετανάστες στην Μεσόγειο, έθεσαν και πάλι το θέμα αυτό, με «ανησυχούντες» το μεγαλύτερο μέρος των αξιωματούχων της ΕΕ [λόγω και του κοντινού χρόνου των ευρωπαϊκών εκλογών], την ξενοφοβική- εναντίον των μεταναστών στάση που εξαπλώνεται σε όλη την Ευρώπη, εκτός από την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχει η Ε.Ε. ως πρώτιστο καθήκον της. Το CCBE προτείνουμε να λάβει μέτρα για τη μετανάστευση και να προετοιμάσει ένα κοινό σχέδιο δράσης, μαζί με τις Επιτροπές για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και του Ποινικού Δικαίου.

Επειδή πρώτιστο καθήκον για την άμεση δράση προς αντιμετώπιση των φαινομένων και των καταστάσεων που δημιουργούνται είναι πιστεύουμε, οι κατ'ίδιαν Δικηγορικοί Σύλλογοι - στον τόπο που κάθε φορά συμβαίνει ένα γεγονός, οι οικείοι Δικηγορικοί Σύλλογοι **θα πρέπει να έχουν την υποδομή για να δράσουν και αυτό είναι που θα πρέπει να ενθαρρύνει το CCBE, το οποίο ίσως να είναι συντονιστής των ενεργειών / πρωτοβουλιών στο θέμα αυτό.**

Πρώτο καθήκον, η διάσωση των μεταναστών και η βοήθεια που παίρνουν στο κέντρο Υποδοχής/Φιλοξενίας. Θα μπορούσε να προταθεί να χρησιμοποιηθούν μέρος των κεφαλαίων από την FRONTEX, για τον εξοπλισμό των εν λόγω κέντρων με τις ελάχιστες υπηρεσίες που απαιτούν τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Σε ένα δεύτερο στάδιο, άμεση νομική βοήθεια προς τους πρόσφυγες που ζητούν άσυλο και προς τα

άτομα που αναμένουν αποφάσεις ή τελούν υπό καθεστώς απέλασης στις χώρες καταγωγής τους.

Και ως τρίτο βήμα, θα πρέπει να σκεφτούμε τους παράνομους μετανάστες που βρίσκονται ήδη στην ΕΕ και που πραγματικά βρίσκονται υπό αστυνομικό κυνήγι σε πολλές από τις χώρες μας, με επιλεκτικό έλεγχο ταυτότητας και οι οποίοι χρειάζονται άμεση νομική βοήθεια.

Εκτός από τα παραπάνω, κάποια από τα μέτρα που προτείνουμε είναι:

Α) Δήλωση του CCBE για τη μετανάστευση.

Β) Διαβούλευση του CCBE στις Βρυξέλλες, σε συνεργασία με χώρες εκτός των Ε.Ε. συνόρων.

Γ) Κατευθυντήριες γραμμές για όλους τους Δικηγορικούς Συλλόγους των Κρατών – Μελών, να τους ενθαρρύνει να συγκροτούν Επιτροπές «μετανάστευσης», ενδεχομένως σε συνεργασία με τις αντίστοιχες ΜΚΟ.

Δ) Η ενεργός και άμεση αντίδραση κάθε φορά που κάποια τραγωδία που συμβαίνει και μέτρα για την αποτροπή τους να συμβούν».

Το κείμενο υιοθετήθηκε από όλα τα μέρη της Επιτροπής, εξουσιοδοτήθηκε ο Πρόεδρος να συζητήσει το θέμα στην κοινή Συνεδρίαση των Προέδρων των Επιτροπών Πρόσβασης Δικαιοσύνης, Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ποινικού Δικαίου, και να προωθηθεί το θέμα στο Προεδρείο.

Εκ μέρους της Ελληνικής Αντιπροσωπείας, τονίστηκε ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι έχουν συστήσει Επιτροπές για την παροχή νομικής και ανθρωπιστικής βοήθειας προς τους μετανάστες.

Ο δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, έχει συστήσει ειδική επιτροπή υπό τον Αντιπρόεδρο κο Εμ. Κοτσώνη, και έχει εξοπλίσει με στρώματα, φάρμακα, τρόφιμα τα κέντρα κράτησης /φιλοξενίας του αστυνομικού τμήματος Δραπετσώνας. Επίσης έχουν αλλαχθούν τα ηλεκτρικά και υδραυλικά και όλοι οι μετανάστες υποβάλλονται σε δωρεάν εξετάσεις αίματος για την αντιμετώπιση των ασθενειών και την πρόληψη μετάδοσης μολυσματικών νοσημάτων [Να σημειωθεί ότι στην Πάτρα σημειώθηκαν κρούσματα λέπρας και γενικά μολυσματικών ασθενειών που έχουν να εμφανισθούν δεκαετίες].

Η Επιτροπή, θα συνεχίσει τις εργασίες της, στα πλαίσια του ανωτέρω σχεδίου δράσης της.

Θέατρο με το ΔΣΠ

«ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ» σε σκηνοθεσία Στάθη Λιβαθινού

Ο ΔΣΠ και η Πολιτιστική επιτροπή του μας κάλεσε το Σάββατο 16-11-2013 να παρακολουθήσουμε στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά την παράσταση «ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ» σε σκηνοθεσία Στάθη Λιβαθινού. Η ανταπόκριση των μελών του ΔΣΠ ήταν μεγάλη. Θέλαμε να δούμε και από κοντά το ανακαινισμένο μας Δημοτικό θέατρο, το υπέροχο κεντρικό πολυέλαιο και τα χρώματά του αλλά και μια εξαιρετική παράσταση σε σκηνοθεσία του Στάθη Λιβαθινού. Το Θέατρό μας πι-

στεύουμε ότι θα ξαναζήσει μεγάλες στιγμές. Η «Ιλιάδα», το αρχαιοελληνικό έπος του Τρωικού κύκλου, είναι η **απαρχή της αρχαίας ελληνικής γραμματείας και η βάση της νεότερης ευρωπαϊκής λογοτεχνίας**. Πρόκειται για έργο απaráμιλλης λογοτεχνικής δύναμης και αισθητικής ωριμότητας που απασχολεί χρόνια τώρα το Στάθη Λιβαθινό. Ο σκηνοθέτης «αφηγείται» μαζί με τους συνεργάτες του σε μια περίπου πεντάωρη παράσταση το συνταρακτικό αυτό έπος μέσα από το οποίο αναδύεται όλη η σύγχρονη Ελλάδα. Οι **15 ηθοποιοί**, σαν σύγχρονοι ραψωδοί, **αφηγούνται την ιστορία του πιο βίαιου πολέμου όλων των εποχών** και μετατρέπουν το εμπνευσμένο αυτό κείμενο σε μια σειρά από ποιητικές εικόνες σκληρές αλλά και τρυφερές με μια απολύτως σύγχρονη θεματική. Ποιος είναι σήμερα ο **ήρωας** και τι σημαίνει **ηρωισμός**; Πόσο θυμό μπορεί να αντέξει ο άνθρωπος; Γιατί η εμφύλια σύγκρουση αποδείχθηκε τόσο ελληνικό φαινόμενο; Πόση καταστροφή και πόσο θυμό μπορεί να αντέξει ο άνθρωπος; Η λυσσαλέα αναμέτρηση των **δύο αιώνων εχθρών** του Αχιλλέα και του Έκτορα κάποτε τελειώνει. Ο γέρος πατέρας του Έκτορα, ο σοφός Πρίαμος και ο νεαρός εκδικητής Αχιλλέας συμφιλιώνονται -έστω για λίγο- πάνω από το πτώμα του νεκρού Έκτορα. Οι δυο γενιές μπορούν να συνομιλήσουν και να συμφιλιωθούν κι ο πόλεμος αυτός θα μείνει στην ιστορία σαν πόλεμος που δεν έχει ούτε νικητή ούτε και νικημένο.

**Εκδήλωση του Δήμου Αθηναίων στο ΓΚΑΖΙ
CHRISTMAS FACTORY, στην οποία συμμετείχε
με μεγάλη επιτυχία η παιδική χορωδία του ΔΣΠ
(3-1-2014)**

* Στην εκδήλωση τραγούδησε με την παιδική χορωδία η Λιάνα Κοκόση. Εντύπωση μας έκανε ότι την παιδική χορωδία του ΔΣΠ, «την ανακάλυψε» ο Δήμος Αθηναίων και όχι ο Δήμος Πειραιώς!!!

«Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ»

Οι «δικονομικές» Οδηγίες 89/665 – 92/13 – 2007/66 και ο Ν. 3886/2010

ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ 16.12.2013 ΣΤΟ Δ.Σ.Π.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά και οι Εκδόσεις Σάκκουλα Α.Ε., παρουσίασαν στις 16.12.2013 – σε ειδική εκδήλωση που διοργάνωσαν από κοινού – το νέο βιβλίο του **Παναγιώτη Δέγλερη**, Δρ. Δικηγόρου – Συμβούλου Δ.Σ.Π., με τίτλο: «**Η προσωρινή δικαστική προστασία στις δημόσιες συμβάσεις – Οι «δικονομικές» Οδηγίες 89/665 – 92/13 – 2007/66 και ο Ν. 3886/2010**», στην κατάμεστη αίθουσα εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Την εκδήλωση προλόγισε και συντόνισε ο κ. **Στέλιος Μανουσάκης, Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά**, ο οποίος εισαγωγικά αναφέρθηκε τόσο στην επαγγελματική και επιστημονική σταδιοδρομία του συγγραφέα, όσο και στο περιεχόμενο του όγδοου κατά σειρά βιβλίου του συναδέλφου – συγγραφέα, τονίζοντας τη σπουδαιότητα των δημόσιων συμβάσεων και αναδεικνύοντας στην ουσία την σημαντική προστιθέμενη αξία των συγχρηματοδοτούμενων έργων στη χώρα μας.

Για το βιβλίο μίλησαν: η **καθηγήτρια Διοικητικού Δικαίου της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Γλυκερία Π. Σιούτη**, η οποία αναφέρθηκε στο συνολικό επιστημονικό έργο και στη νέα ακαδημαϊκή ιδιότητα του Παναγιώτη Δέγλερη, στις σημαντικές αλλαγές που επέφερε η ψήφιση του Ν. 3886/2010 – στα πλαίσια της εναρμόνισης της εθνικής νομοθεσίας με τη νέα «δικονομική» ενωσιακή Οδηγία 2007/66 – στο σύστημα παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας κατά τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων αλλά και στις αρετές του βιβλίου, όπως η περιεκτικότητά του σε πλούσιο και κυρίως επίκαιρο νομολογιακό υλικό, η ευχρηστία και η αρτιότητα στη δομή του.

Ο **καθηγητής και Πρόεδρος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Θεόδωρος Π. Φορτσάκης**, έχοντας ο ίδιος μετέσχει στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή που επεξεργάστηκε το Ν. 3886/2010, μίλησε για την «ιστορία» των κοινοτικών Οδηγιών που αφορούν την προσωρινή δι-

καστική προστασία που προηγείται της σύναψης των δημόσιων συμβάσεων και ειδικότερα για την κοινοτική Οδηγία 89/665 και την αρχικά αρνητική στάση της ελληνικής πολιτείας σχετικά με την εφαρμογή της, για την ενσωμάτωσή της τελικά στο εθνικό δίκαιο με το Ν. 2522/1997, για τις αλλαγές και καινοτομίες που επέφερε η νέα κοινοτική Οδηγία 2007/66 αλλά και για τη σπουδαιότητα ύπαρξης κοινών ευρωπαϊκών «δικονομικών» κανόνων στο σημαντικό οικονομικό πεδίο των δημόσιων συμβάσεων. Τόνισε επίσης την ιδιαίτερη σημασία που αποδίδει η πολιτεία στην επίσπευση των διαγωνιστικών διαδικασιών με σκοπό αφενός μεν τη διευκόλυνση υπογραφής των δημόσιων συμβάσεων, που συμβάλλουν στην ανάπτυξη και αφετέρου στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων.

Ο **καθηγητής Διοικητικού Δικαίου του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, Απόστολος Γέροντας**, αναφέρθηκε στην ανάγκη εναρμόνισης της εθνικής νομοθεσίας με το ενωσιακό δίκαιο και τόνισε τη νομοθετική δυσαρμονία που παρατηρείται όταν το Συμβούλιο της Επικρατείας εξακολουθεί να εκδικάζει υποθέσεις που αφορούν δημόσια έργα μεγάλου προϋπολογισμού, παρά το γεγονός ότι οι διοικητικές συμβάσεις εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των Διοικητικών Εφετείων. Επεσήμανε ότι το παρόν εξαιρετικό βιβλίο συνδυάζει άρτια τη θεωρητική ανάλυση της νομοθεσίας με την πλούσια και επίκαιρη νομολογία, τονίζοντας πάντα την ανάγκη υπεροχής της θεωρίας και της δογματικής του δικαίου.

Η Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Επιχειρή-

σεων Πληροφορικής & Επικοινωνιών Ελλάδας, Γιώτα Παπαρίδου, προερχόμενη από την «καρδιά» της οικονομίας, υπογράμμισε τη χρησιμότητα του βιβλίου αυτού για τις διαγωνιζόμενες εταιρίες, ενώ δεν παρέλειψε να εκθέσει εκτενώς τους παράγοντες που αποθαρρύνουν την πρόσβαση στην ένδικη προστασία αναφέροντας ως παραδείγματα αφενός τις συχνές απορριπτικές αποφάσεις της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων και των Δικαστηρίων αλλά και το διαρκώς αυξανόμενο κόστος προσφυγής στη δικαστική προστασία, δηλαδή ουσιαστικά στη δικαιοσύνη.;

Ο κ. Παναγιώτης Δέγλερης

Ο συγγραφέας, **Παναγιώτης Δέγλερης**, τέλος στην αντιφώνησή του, υπογράμμισε το γεγονός ότι οι δημόσιες συμβάσεις θα αποτελέσουν τη βασική πηγή χρηματοδότησης της οικονομίας της χώρας και στη νέα προγραμματική περίοδο 2014 – 2020 αλλά και την ανάγκη αναθεώρησης του τρόπου που τις αντιμετωπίζουμε. Αναφερόμενος στους λόγους που τον ώθησαν να αφιερώσει ξεχωριστό κεφάλαιο του βιβλίου στο επιβληθέν παράβολο τόνισε ότι τελικά η **«ακριβή» δικαιοσύνη είναι «κακή» δικαιοσύνη** και με αυτόν τον τρόπο ευνοούνται οι «συναλλαγές» με τη Διοίκηση. Τέλος τόνισε την ανάγκη υλοποίησης των δημόσιων συμβάσεων με τέτοιο τρόπο ώστε να εξυπηρετείται το κοινό καλό με έργα και υπηρεσίες που θα είναι χρήσιμα και ανταποδοτικά προς τους πολίτες.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν πολλές προσωπικότητες του πολιτικού, ακαδημαϊκού, δικαστικού, νομικού αλλά και επιχειρηματικού κόσμου μεταξύ των οποίων: ο κ. Κ. Μενουδάκος πρώην Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο κ. Ι. Καραβοκύρης, Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο κ. Ι. Κάρκαλης Αντεπίτροπος Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η κ. Μ. Ρεπούση, Βουλευτής ΔΗΜ.ΑΡ. Α΄ Πειραιά, ο κ. Στ. Χρήστου,

Αντιπεριφερειάρχης Πειραιά, ο καθηγητής Νομικής Σχολής Αθηνών και Πρόεδρος Δ.Σ. Ευρωπαϊκού Οργανισμού Δημόσιου Δικαίου Σπ. Φλογαΐτης, ο καθηγητής στο London School of Economics και πρώην Πρύτανης Πανεπιστημίου Νεάπολης Πάφου Η. Ντινένης, η καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου και πρώην αντιπρύτανης Β. Αρτινοπούλου, ο καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου Γ. Νικολόπουλος, ο καθηγητής του Βιολογικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθήνας κ. Διαμαντόγλου, πολλοί ανώτατοι δικαστικοί, οι δύο Αντιπρόεδροι του Δ.Σ.Π. κ. Ε. Τσουρούλης και κ. Εμμ. Κοτσώνης, πολλοί Σύμβουλοι του Δ.Σ.Π., ο κ. Κ. Πεταλάς, πρώην Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, ο κ. Π. Περγάτης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Μ.Τ.Π.Υ., ο κ. Δ. Χατζίνας, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά, ο κ. Κ. Μπουρλετίδης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Σ.Α.Ι.Σ.Π., ο συγγραφέας κ. Τ. Μπενάς, ο κ. Γ. Χατζηγεωργίου, Πρόεδρος του Δ.Σ. των αποφοίτων του Saint Paul, οι κύριοι Στ. Παναγιωτόπουλος, Σάκης Τσαπέλας, Μ. Κούρτης και Δ. Πρωτοπαπός από το Δ.Σ. και τη νομική υπηρεσία της Κοινωνίας της Πληροφορίας Α.Ε., η κ. Κ. Ριζάκη από τη Διοικούσα Επιτροπή Πρότυπων Πειραματικών Σχολείων, ο κ. Λ. Σλάβης, μέλος του Δ.Σ. της Ελληνικής Εταιρείας Μελέτης Δικαίου Τεχνολογίας και Κατασκευών (ΕΜΕΔΙ-ΤΕΚΑ) και πολλοί εκπρόσωποι από τον χώρο των επιχειρήσεων. Σχετικά με το βιβλίο του Παναγιώτη Δέγλερη διαβάζουμε στον πρόλογο:

“Στο βιβλίο αυτό επιχειρήθηκε, με αφορμή την ψήφιση και την πρώτη περίοδο εφαρμογής του Ν. 3886/2010, μια μάλλον συνθετική προσέγγιση στη νομοθετική και νομολογιακή εξέλιξη της προσωρινής δικαστικής προστασίας στις δημόσιες συμβάσεις, μιας και για τους νομικούς, σε παγκόσμιο επίπεδο, εξακολουθεί η λυδία αυτή λίθος της ενότητας νομοθεσίας και νομολογίας – δηλαδή δικαίου και δικαιοσύνης – να αποτελεί τη διαρκή και εναγώνια αναζήτηση του ιερού Γκράαλ ή απλά την πεμπουσία μιας δικαιοκρατούμενης Πολιτείας.

Μετά την – κατά γενική ομολογία – επιτυχημένη διαδρομή του Ν. 2522/1997, με τον οποίο ενσωματώθηκε στο εσωτερικό μας δίκαιο η «οικονομική» Οδηγία 89/665, μετά την πρώτη περίοδο άρνησης εφαρμογής από την ελληνική πολιτεία και με την άνεση του χρόνου που η ευρωπαϊκή «νοοτροπία» επιτρέπει και επιδιώκει να μεσολαβεί από τη θέσπιση μέχρι την τροποποίηση κάθε νομοθετήματος, η ανάγκη αλλαγών στην Οδηγία που επιχειρήθηκαν με την 2007/66, η ίδια η διαδρομή της Οδηγίας, οι σχετικές αποφάσεις του Δ.Ε.Κ. / Δ.Ε.Ε., οι εξελίξεις στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, η ολιστική πλέον ταξινό-

μηση δράσεων και ενεργειών, έθεσαν στον ευρύτερο ευρωπαϊκό δημόσιο διάλογο πολλά σύνθετα νομικά ζητήματα που έπρεπε να αντιμετωπισθούν.

Το αν βέβαια – πέρα από τη δεσμευτική νομοθετική πρωτοβουλία για εναρμόνιση με τη νέα τροποποιητική Οδηγία και την ψήφιση του Ν. 3886/2010 – αφέθηκαν και πάλι άλυτα τα περισσότερα από τα θέματα αυτά, που αφορούν άμεσα στη διοικητική οργάνωση και λειτουργία της Χώρας και στις εφαρμοζόμενες πολιτικές από τις Κυβερνήσεις, το καταδεικνύουν οι εξαιρετικά «χαμηλές» εθνικές επιδόσεις στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων, τόσο ως προς την περίφημη «απορροφητικότητα», όσο και ως προς τη στόχευση – προγραμματισμό αλλά και υλοποίηση – απολογισμό, χωρίς βέβαια να αναφερθούμε στις περιπτώσεις διαφθοράς.

Στον ουσιαστικά διεπιστημονικό αυτόν τομέα των δημόσιων συμβάσεων, που έχει την κρίσιμη ιδιότητα της μεγάλης «διαπερατότητας» νομοθεσίας, ενωσιακών αρχών και κρατικών λειτουργιών, θεσπίζονται κοινοί «δικονομικοί» κανόνες που «επιβάλλουν» μέσα

Εδώ, στον τόπο μας, συνεχίζουμε να μετράμε «ευκαιρίες του χαμένου χρόνου» με «ανέλεγκτη» αλλά και ελλειμματική λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, με αναποτελεσματικές δέθεν «επιταχύνσεις», με σπαράγματα «δίκαιης δίκης», με ανούσιες νομοθετικές πρωτοβουλίες και άστοχες ρυθμίσεις μιας «ακριβής» – λόγω και παραβόλου – και κατά συνέπεια κακής δικαιοσύνης και άρα εξαιρετικά δυσχερούς έως ανέφικτης προσωρινής δικαστικής προστασίας.

Τέλος, για την εξαιρετικά καλαισθητή και άρτια παρουσίαση του βιβλίου αυτού οφείλω να ευχαριστήσω τον για πολλά χρόνια συνεργάτη και φίλο εκδότη Παναγιώτη Σάκκουλα και όλο το εξαιρετικό επιτελείο του, όπως επίσης θερμά ευχαριστώ τη συνάδελφο δικηγόρο Βαϊα Στεργιοπούλου για την πολύτιμη συνεργασία και επιμέλεια όλου του υλικού του βιβλίου.

Ελπίζω το βιβλίο αυτό – μετά την ανάγνωσή του – να θεωρηθεί από τους αναγνώστες και μόνους κριτές του ότι κατάφερε να πει «όλα αυτά που πραγματικά είχε να πει».

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου του κ. Παναγιώτη Δέγληρη.

από την άμεση ισχύ και υπεροχή του κοινοτικού – ενωσιακού δικαίου μια άλλη «ορατότητα» στις εφαρμοζόμενες πολιτικές, μιας και σταθεροί και απαρέγκλιτοι στόχοι παραμένουν τόσο το δικαίωμα της ευχερούς πρόσβασης στη δικαιοσύνη με βασικές αρχές και διαμορφωμένους σταθερούς κανόνες, με πραγματικό δικαστικό έλεγχο της δράσης των διοικητικών οργάνων, όσο και η απαίτηση εφαρμογής του «χρυσού κανόνα» στην στοχευμένα – ορθολογική διαχείριση των διατιθέμενων πόρων.

Στο βιβλίο αυτό καταβλήθηκε προσπάθεια να αποτυπωθούν τόσο τα «ιστορικά» νομικά δεδομένα της «δικονομικής» Οδηγίας 89/665 όσο και το σημερινό κοινό «αποτύπωμα» νομοθεσίας και νομολογίας, μιας και ο τομέας αυτός των δημόσιων συμβάσεων θέτει «επί τάπητος» κάθε φορά που κρίνεται ένας δημόσιος διαγωνισμός όλα τα σχετικά θέματα του ενωσιακού και εθνικού δικαίου πλαισίου, δοκιμάζοντας τα ίδια τα «όρια» της απονομής της δικαιοσύνης.

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

Στα βιβλία του Παναγιώτη Δέγληρη περιλαμβάνονται:

- Δίκαιο Προμηθειών Δημοσίου, Τόμος Ι και Τόμος ΙΙ – 2003
- Δημόσια Έργα – Προμήθειες και Υπηρεσίες στην Προσωρινή Δικαστική Προστασία του Ν. 2522/1997 – 2005
- Δίκαιο Προμηθειών και Υπηρεσιών Δημοσίου Τόμος Ι – 2007
- Δίκαιο Προμηθειών και Υπηρεσιών Δημοσίου Τόμος ΙΙ – 2009
- Διαφθορά και Δημόσιες Συμβάσεις. Η νομοθετική περιπέτεια του «Βασικού Μετόχου» και του «Πιστοποιητικού Διαφάνειας» – 2012
- Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Μια νομική πρόταση για το θεσμικό πλαίσιο της νέας περιόδου λειτουργίας του – 2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ: «Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΠΛΗΡΩΤΗ» ‘Η ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΤΑΧΕΙΑΣ & ΔΙΚΑΙΗΣ ΔΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ιωάννης Γ. Στρατηγός
Δικηγόρος Παρ’Αρείω Πάγω

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η δικαιοσύνη στη χώρα των πρώτων πραγματικών νομοθετών, δικαστών και δικηγόρων του κόσμου, που γέννησε τους κανόνες της δίκης, της λογικής και της απόδειξης και τους έθεσε στην υπηρεσία των επιστημών, δημιουργώντας στην ουσία αυτές και βάζοντας τις βάσεις για τον πολιτισμό, το δίκαιο και τη δημοκρατία, που ενέπνευσε και υπηρετήθηκε από γίγαντες της νομικής σκέψης καθηγητές, δικαστές και δικηγόρους με παγκόσμια καταξίωση και αναγνώριση, σήμερα όχι απλά νοσεί αλλά δεν μπορεί να προσφέρει ούτε καν τη στοιχειώδη προστασία στις καθημερινές συναλλαγές του πολύπαθου έλληνα πολίτη.

Διότι τα φλέγοντα ζητήματα για την πλειοψηφία των πολιτών στην Ελλάδα, οι οποίοι απασχολούνται κατά κύριο λόγο ως μισθωτοί ή αυτοαπασχολούμενοι σε ατομικές, οικογενειακές ή μικρομεσαίες επιχειρήσεις, είναι απλά οι καθημερινής φύσης διαφορές που προκύπτουν από την προβληματική ελληνική κοινωνική και οικονομική οντότητα και το δυσκίνητο, διεφθαρμένο και αναποτελεσματικό κράτος. Και επειδή για να κτυπηθεί το κακό στη ρίζα του χρειάζεται πολύς χρόνος και πολλή παιδεία και φιλοσοφία, η δικαιοσύνη δεν μπορεί να περιμένει, πρέπει επιτέλους να προστατεύσει αυτόν τον κακόμοιρο, έντιμο, νοικοκύρη που μοχθεί καθημερινά να επιβιώσει στο πιο δύσκολο περιβάλλον, έχοντας να αντιμετωπίσει τα πιο άγρια θηρία που έχει να επιδείξει η παγκόσμια ιστορία και μυθολογία: τερατώδεις γραφειοκράτες, διεφθαρμένους δημόσιους άρχοντες και υπαλλήλους, απατεώνες ολκής, εγκληματικές συμμορίες, επιτήδειους «μπαταχτσήδες» που γνωρίζουν άριστα όλα τα παράθυρα του νόμου και την δικονομία καλύτερα από τους μεταπτυχιακούς δόκτορες, δικομανείς που η ψυχιατρική σηκώνει τα χέρια και άλλα πολλά εξίσου τρομα-

κτικά.

Αυτόν τον πολίτη λοιπόν τον νοιάζει απλά να μπορεί να εξασφαλίσει γρήγορα τις δίκαιες απαιτήσεις του, είτε αυτή είναι η αποζημίωση για το τροχαίο του, είτε τα ενοίκια που του χρωστάει ο κακοπληρωτής νοικάρης του, είτε τα δεδουλευμένα του ή την αποζημίωση απόλυσης που του χρωστάει η επιχείρηση που έπεσε έξω και πτώχευσε κλπ. ή την ακάλυπτη επιταγή του κάθε επιτήδειου κοκ. Και γι αυτές τις απλές διαφορές, που όμως είναι ο μεγάλος όγκος και βραχνάς της καθημερινότητάς του, απλά ... δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί.

Όταν ρωτάει απεγνωσμένα πως θα βρει το δίκιο του, συνήθως εισπράττει τις εξής απαντήσεις: **α)** από τον σεβασμιο πατέρα του ή τον σοφό γείτονα ή τον παπά της ενορίας: «πιάσ’το αυγό και κούρευ’το», **β)** από τον δικηγόρο του που του απαντά εντίμως με πικρή ειλικρίνεια (αν και η έλλειψη υποθέσεων και η συνακόλουθη οικογενειακή γκρίνια και ο φόβος του κατατρεγμού από την εφορία, τους δοσατζήδες κλπ. τον βάζουν στον πειρασμό να του φουσκώσει τα μυαλά με έναν ξεγυρισμένο δικαστικό αγώνα υπέρ πίστης και πατρίδος και διθυράμβους υπέρ της ηθικής δικαίωσης κλπ.) : «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος» ή «δικάσιμο θα πάρεις σε πέντε χρόνια, θα τελειώσεις σε δέκα το νωρίτερο, μέχρι τότε ... ποιος ζει ποιος πεθαίνει ...», **γ)** από τις αρμόδιες κρατικές αρχές αν βρει το σθένος και το χρόνο να εντοπίσει κάποιον υπεύθυνο για τα εν λόγω ζητήματα: «δεν υπάρχουν λεφτά για δικαστές και δικαστήρια, δεν βλέπετε τι γίνεται, εδώ δεν έχουμε να πληρώσουμε μισθούς, συντάξεις και φάρμακα».

Αυτή είναι η κατάσταση. Αν δεν τα ξέρετε, ρωτήστε τους απλούς πολίτες ή τους απλούς μαχόμενους δικηγόρους. Όμως το κράτος τα ξέρει. Και με πρόσχημα την οικονομική κρίση και τα δεσμά της τρόικας, αρνείται να κάνει αυτά που πρέπει. Και

αναλώνεται χρόνια τώρα σε επουσιώδεις «βελτιώσεις» για την «επιτάχυνση» της δίκης. Δεκάδες νόμοι τις τελευταίες δεκαετίες, μετά από δεκάδες νομοπαρασκευαστικές επιτροπές γεμάτες με σοφούς νομοδιδάσκαλους, ευαγγελίστηκαν αυτή την «επιτάχυνση». Και αντί για επιτάχυνση είχαμε επιβράδυνση και χειροτέρευση της ποιότητας απονομής δικαιοσύνης. Το κράτος ενδιαφέρεται μόνο να επιταχύνει τις φορολογικές διαφορές που έχουν δημοσιονομικό ενδιαφέρον για το δημόσιο και τους δανειστές μας και προσπαθεί να μειώσει τον όγκο των υποθέσεων ζημιώνοντας τους ίδιους τους προσφεύγοντες στη δικαιοσύνη πολίτες, περιορίζοντας τα δικαιώματά τους, τα ένδικα μέσα τους και αυξάνοντας τα παράβολα, ένσημα και λοιπά δικαστικά έξοδα ώστε να τον αποτρέψει από την διεξαγωγή δίκης. Στην ουσία περιορίζει το δικαίωμά του για δίκαιη δίκη στο βωμό των δημοσίων οικονομικών. Βάζει και ΦΠΑ και μάλιστα τον ανώτερο, στις νομικές υπηρεσίες, καταδιώκει ανελέητα τους δικηγόρους με έκτακτες εισφορές επιτηδεύματος κλπ., ώστε να μην μπορούν να παρέχουν φθηνές υπηρεσίες και γενικά ακριβαίνει την προσφυγή στη δικαιοσύνη για να δυσχεράνει την πρόσβαση του πολίτη σ'αυτήν και έτσι έμμεσα να επιτύχει συρρίκνωση των υποθέσεων για να κρατά χαμηλό αριθμό δικαστών και δικαστηρίων και άρα δημοσιονομικό όφελος και το δικαστικό σύστημα να εξυπηρετεί μόνο τους έχοντες και κατέχοντες.

Ομως αυτό είναι τεράστιο έγκλημα σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας. Διότι κοινωνία χωρίς αποτελεσματική δικαιοσύνη είναι σαθρή και νοσηρή. Ακόμα και μακροοικονομικά δεν συμφέρει κανέναν. Ούτε το κράτος ούτε τους δανειστές του. Διότι και η οικονομία στηρίζεται σε κανόνες για να αναπτυχθεί και να αποδώσει. Γι αυτό και όλοι οι επενδυτές ζητούν δύο πράγματα σε κάθε χώρα που επενδύουν: σταθερό φορολογικό σύστημα και αποτελεσματική και αδιάφθορη δημόσια διοίκηση και δικαστήρια.

Και φθάνουμε στο ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ. Τι κάνουμε; Γιατί πράγματι είναι δύσκολο να βελτιωθεί η απονομή της δικαιοσύνης με πενιχρά κονδύλια. Δύσκολο αλλά όχι ακατόρθωτο. Και τα μέτρα που πήρε ο Σόλων και ο Κλεισθένης δύσκολα ήταν και πόνεσαν. Αλλά με σοφία και κόπο γίνονται πολλά και με λίγα χρήματα. Ας ξεκινήσουμε με τη ρεαλιστική αποτύπωση της κατάστασης.

II. ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΚΑΚΟΠΛΗΡΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι κακοπληρωτές στην Ελλάδα αντιμετωπίζονται λίαν ευνοϊκά σε αντίθεση με τους συνεπείς πολίτες

– θύματά τους που υποβάλλονται σε απερίγραπτες ταλαιπωρίες και έξοδα ως αντικίνητρο για να μην τολμήσουν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Για του λόγου το αληθές ας παρακολουθήσουμε ένα απλό παράδειγμα της πιο συχνής και θεωρητικά πιο εύκολης και πλέον ασφαλούς διεκδίκησης απαίτησης ενός ιδιώτη απέναντι στον κακοπληρωτή του: το κυνήγι της είσπραξης μιας ακάλυπτης επιταγής από τις τόσες χιλιάδες που κατακλύζουν την δόλια ελληνική αγορά. Ιδού λοιπόν η οδύσσεια και οι επιλογές ενός απλού ιδιώτη που ατύχησε να πληρωθεί με ακάλυπτη επιταγή στην χώρα μας:

Τι πιο λογικό και αναμενόμενο να περιμένει κανείς ότι με μια σφραγισμένη επιταγή στα χέρια του, που εμφανίζει «βεβαία και εκκαθαρισμένη» την απαίτησή του, θα βρει εύκολα, γρήγορα και φθηνά το δίκιο του. Είναι γελασμένος !

Αν επιλέξει να βγάλει διαταγή πληρωμής, θα πληρώσει περί το 5% της αξίας μόνο για να έχει έναν εκτελεστό τίτλο στα χέρια του, διότι αυτό το χαρτάκι για να βγει θέλει αγωγόσημο 1,2 %, παράβολο δικηγορικού συλλόγου, μεγαρόσημα, ένσημα υπέρ τρίτων, τέλη απογράφου με ΟΓΑ (!), αμοιβή δικηγόρου και διπλή αμοιβή δικαστικού επιμελητή, γιατί ο σοφός νομοθέτης επέβαλε στον ταλαίπωρο ιδιώτη να πληρώσει όχι μόνο για την επίδοση στον οφειλέτη, αλλά και για να καταθέσει ο επιμελητής αντίγραφο της έκθεσης επίδοσης στο δικαστήριο που την εξέδωσε ώστε να ενημερωθούν τα αρχεία του δικαστηρίου ! Αν δεν πληρώσει ο ιδιώτης την δεύτερη αυτή επίδοση και δεν γίνει αυτή μέσα σε 2 μήνες, χάνει την ισχύ της η διαταγή πληρωμής, ο ιδιώτης ό,τι ξόδεψε μέχρι τότε και ο οφειλέτης απαλλάσσεται και δεν γράφεται ούτε στον Τειρεσία !!! Βέβαια αυτά δεν αρκούν για τον ταλαίπωρο ιδιώτη. Πρέπει να κάνει και τρίτη (!) επίδοση για να κατοχυρωθεί, γιατί αλλιώς δεν θα έχει δύναμη δεδικασμένου η διαταγή πληρωμής και θα κινδυνεύει άμεσα με παραγραφή εν επιδικία ! Και όλα αυτά, απλά για να έχει έναν τίτλο εκτέλεσης στα χέρια του. Γιατί από τώρα αρχίζουν τα πραγματικά δύσκολα.

Αν ο οφειλέτης δεν έχει τίποτε στο όνομά του, όλα τα έξοδα πάνε χαμένα και ο ιδιώτης δεν πρόκειται να πάρει τίποτε (ας πρόσεχε θα μου πείτε και ας άκουγε τη συμβουλή «ουκ αν λάβεις κλπ.»), ενώ ο οφειλέτης δεν υφίσταται καμμία ουσιαστική συνέπεια (πέραν του ότι είναι γραμμένος για κάποια χρόνια στον Τειρεσία και μετά καθαρίζει, ενώ εντωμεταξύ μπορεί να κινηθεί ελεύθερα στην αγορά με ένα άλλο ΑΦΜ και να «φεσώσει» νέους ανύποπτους αθώους).

Αν βρεθεί κάποιο ακίνητο ή άλλο άξιο λόγου πε-

ριουσιακό στοιχείο, τότε αρχίζει νέος γολγοθάς για τον ιδιώτη. Πρέπει ολομόναχος να επωμιστεί το βάρος της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης με εξαιρετικά αβέβαια αποτελέσματα. Καταρχήν, αν έχει την ατυχία να είναι εγκατεστημένος ο οφειλέτης στην επαρχία, θα δεινοπαθήσει ακόμα και να βρει δικαστικό επιμελητή να αναλάβει την εκτέλεση, διότι στα επαρχιακά δικαστήρια είναι μικρός ο αριθμός των επιμελητών, είναι όλοι γνωστοί (και πολύ συχνά συγγενείς) στην κλειστή κοινωνία της επαρχίας και στην καλύτερη περίπτωση κωλυσιεργούν τις κατασχέσεις για να μην γίνονται δυσάρεστοι στους γνωστούς τους ή στη χειρότερη τις αποτρέπουν κιόλας ! Φυσικά το ελληνικό σύστημα τους κατοχυρώνει απόλυτα με το πιο κλειστό επάγγελμα στην Ελλάδα (αλήθεια, πως ξέφυγε στην τρόικα ;), αφού απαγορεύεται να φέρει ο ιδιώτης άλλον επιμελητή από άλλη πόλη και βέβαια απαγορεύεται να κάνει οποιοσδήποτε άλλος αυτή την δουλειά ! [Κατά τ'άλλα όλες οι ηγεσίες μαίνονται πως θα ανοίξουν περισσότερο το «κλειστό» δικηγορικό επάγγελμα που ο τεράστιος αριθμός του και η οικονομική ύφεση έχουν εξευτελίσει τόσο τον ανταγωνισμό, ώστε νέοι δικηγόροι παρέχουν νομικές υπηρεσίες ακόμα και για την αξία ενός γεύματος !] Αλλά έστω ότι βρίσκει έντιμο δικαστικό επιμελητή ή ότι πρόκειται να εκτελέσει σε μια μεγάλη πόλη όπου η ανωνυμία τον προστατεύει. Τώρα πρέπει να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη, αφού φυσικά υπάρχει υποχρεωτικό τιμολόγιο στις αμοιβές των επιμελητών και βέβαια τα πανταχού παρόντα τέλη υπέρ τρίτων. Τουτέστιν πρέπει να πληρώσει τουλάχιστον 2.000 ευρώ για έξοδα κατάσχεσης και προγράμματος πλειστηριασμού και αν είναι τυχερός και δεν κάνει ανακοπές κλπ. ο οφειλέτης και φθάσει στον πλειστηριασμό, άλλα 500 – 1.000 ευρώ περίπου για έξοδα πλειστηριασμού !

Εφθασε πια στο τελευταίο στάδιο. Εδώ χρειάζεται πολύ τύχη και προσευχή, ικανότητες που αν τις είχε θα τον είχαν ήδη προφυλάξει τα θεία από αυτή την περιπέτεια ή θα είχε κερδίσει πολλές φορές στα τυχερά παιχνίδια. Γιατί με την υπάρχουσα κρίση, ποιός θα εμφανισθεί να αγοράσει ακίνητο ή αυτοκίνητο σε πλειστηριασμό, όταν μπορεί να βρεί στην ελεύθερη αγορά ό,τι θέλει με καλύτερους όρους ;! Διότι το ίδιο σοφό σύστημα, ορίζει ότι ο πλειοδότης θα πρέπει να καταθέσει όλο το τίμημα σε μετρητά, η δε τιμή πρώτης προσφοράς δεν μπορεί να είναι κατώτερη της αντικειμενικής αξίας (η οποία ήδη σε πολλά ακίνητα, είναι μεγαλύτερη της πραγματικής !) !!! Συνεπώς, κατά 90% ο πλειστηριασμός θα κηρυχθεί άκαρπος και ο ιδιώτης θα έχει σπαταλήσει τόσα λεφτά χωρίς κανένα αντίκρυσμα. Βέβαια ο

νόμος προβλέπει ότι μετά από δύο άγονους πλειστηριασμούς, μπορεί με δικαστήριο (άλλα έξοδα) να πείσει η τιμή της πρώτης προσφοράς. Δηλαδή να έχει ξοδέψει άλλα τόσα λεφτά σε προγράμματα και δικαστήρια ο ιδιώτης !

Και όλα αυτά, με την προϋπόθεση ότι δεν θα έχει αντιδράσει καθόλου ο οφειλέτης, ο οποίος παρακολουθεί όλα αυτά με απάθεια και στωικότητα από την ασφάλεια του - ακατάσχετου σύμφωνα με το ίδιο νομικό σύστημα - καναπέ της οικιακής του επίπλωσης και αφήνει το θύμα του να ξοδεύεται μέχρι να εξαντληθεί οικονομικά και να το πάρει απόφαση ότι όλα αυτά πρακτικά δεν έχουν κανένα νόημα και πρέπει να πάψει να τον κυνηγάει. Γιατί αν θέλει να αντιδράσει κιόλας ο οφειλέτης, το σύστημα τον έχει προικίσει με άφθονα εργαλεία παρέλκυσης και εξουθένωσης και των πιο ανθεκτικών και πεισματάρηδων διωκτών του: ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής σε άνετη προθεσμία δεκαπέντε εργασίμων (!) ημερών, ανακοπή μετά από τη δεύτερη επίδοση εντός δέκα ημερών, ανακοπή κατά οποιασδήποτε πράξης της εκτέλεσης (άρα τουλάχιστον άλλες τρεις ανακοπές), ανακοπή υπό όρους κατ'άρθρ. 1000 ΚΠολΔ και φυσικά αναστολές με ασφαλιστικά μέτρα.

Αυτή ήταν η πολύπαθη διαδρομή μιας διαταγής πληρωμής, του πιο αποτελεσματικού, επαναλαμβάνω, ενδίκου μέσου που περιλαμβάνει το δικαστικό μας σύστημα ! Γιατί ακόμα και αυτό το χρήσιμο νομικό εργαλείο έχει αφεθεί γυμνό και αβοήθητο μπροστά στο πλέγμα ενίσχυσης του κακοπληρωτή. Ενδεικτικό παράδειγμα, πρόσφατες αποφάσεις που, ελλείπει σαφούς πρόβλεψης του νόμου, απορρίπτουν διαταγές πληρωμής επί τιμολογίων με υπογεγραμμένα δελτία αποστολής, με το αιτιολογικό ότι δεν αρκεί η σφραγίδα της εταιρίας και υπογραφή του παραλήπτη, αλλά για να βγει διαταγή πληρωμής πρέπει να προκύπτει εξ εγγράφων (που πρέπει να έχει στην κατοχή του ο ιδιώτης !) ότι αυτός που υπέγραψε με την εταιρική σφραγίδα στη θέση του παραλήπτη ήταν νόμιμα και επίσημα εξουσιοδοτημένος για την παραλαβή των ειδών του τιμολογίου ! Κάτι που ουδέποτε γίνεται στην εμπορική πρακτική, αφού τα εμπορεύματα παραδίδονται επ'αυτοκινήτου από τον οδηγό, ο οποίος ζητά απλά να του υπογράψουν το δελτίο αποστολής και φυσικά ούτε μπορεί πρακτικά, ούτε έχει τις γνώσεις να ελέγξει ολόκληρη νομιμοποίηση εταιριών ή άλλων επιχειρήσεων ! Ετσι λοιπόν στην πράξη ακυρώνεται η δυνατότητα έκδοσης διαταγών πληρωμής με βάση τιμολόγια-δελτία αποστολής και όποιος δεν έλαβε επιταγή για τα εμπορεύματά του, ρίχνεται στο άγριο πέλαγος των υπόλοιπων ενδίκων

μέσων που προβλέπει το νομικό μας σύστημα, τα οποία μπορούν να περιγραφούν ορθά μόνο από τους συγγραφείς της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας.

Είναι ευρύτατα γνωστό πλέον ότι ο προσδιορισμός πρώτης συζήτησης τακτικής αγωγής για αστικές και εμπορικές υποθέσεις στα δικαστήρια της πρωτεύουσας, γίνεται μετά από 3 χρόνια. Τρία χρόνια για το εμπόριο ισοδυναμεί με γεωλογικό αιώνα. [Δυστυχώς, ακόμα και οι διαταγές πληρωμές στο μεγαλύτερο πρωτοδικείο της χώρας πολλές φορές εκδίδονται μετά από τρεις μήνες !] Δεν συζητάμε για το συνολικό χρόνο μέχρι τελεσιδικίας και για το αντίστοιχο κόστος που θα επωμισθεί ο ιδιώτης.

Όσο για τα ασφαλιστικά μέτρα, το τελευταίο καταφύγιο άμεσης προστασίας του πολίτη, ακόμα και αυτά έχουν απογυμνωθεί στην πράξη αναφορικά με την προστασία απέναντι στους κακοπληρωτές. Για προσωρινή επιδίκαση μη καταβληθέντων μισθών παρελθόντος χρόνου, ο εργαζόμενος πρέπει να αποδείξει ότι έχει δανειστεί για να τα βγάλει πέρα ώστε να θεμελιώσει κίνδυνο και κατεπίγον, για αποζημίωση τροχαίων δεν προσφέρουν τίποτε, ενώ οι συντηρητικές κατασχέσεις για εξασφάλιση εμπορικών αξιώσεων δίδονται με το σταγονόμετρο και αφού μαρτυρήσει ο ιδιώτης να αποδείξει ότι υπάρχει κίνδυνος άμεσης ρευστοποίησης περιουσίας (ενώ είναι αυτονόητο με τις ισχύουσες συνθήκες ότι οποιαδήποτε επιχείρηση μπορεί σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να αφανισθεί από τη λαίλαπα της οικονομικής κρίσης, οπότε ο κίνδυνος είναι αυταπόδεικτος) κι αν υπάρχει ακίνητο απορρίπτονται συνήθως με το σκεπτικό ότι υπάρχει αξιόχρη περιουσία !

Μα, θα αναφωνήσουν πολλοί νομομαθείς μεν αλλά μη γνώστες της σύγχρονης δικαστικής πραγματικότητας, υπάρχει και το ποινικό δίκαιο ! Η περίπτωση και τρομακτική έγκληση-μήνυση, που κινεί τις διωκτικές αρχές του κράτους και υπό το δέος της εισαγγελικής δίωξης και ποινικής τιμωρίας, μπορεί να συνετίσει και να πιέσει τους κακοπληρωτές να πληρώσουν, προκειμένου να αποφύγουν τις περιβόητες ποινικές συνέπειες. Εδώ γελάνε όλοι οι κακοπληρωτές (οι άλλοι εξακολουθούν να κλαίνε). Το χειρότερο που μπορεί να υποστεί ένας κακοπληρωτής από μια μήνυση, π.χ. για έκδοση ακάλυπτης επιταγής, είναι να πληρώσει στο ταμείο του ελληνικού δημοσίου, ύστερα από 5-8 χρόνια, τη μισή αξία της επιταγής που γλίτωσε και δεν πλήρωσε στον ιδιώτη. Ο δε ιδιώτης δεν θα πάρει απολύτως τίποτε και θα έχει καταταλαιπωρηθεί αφόρητα υλικά και ψυχικά σε ακόμα μια άκαρπη και φθοροποιό γι αυτόν δικαστική διαδικασία: Σαν να μην τον έφθανε η χασούρα

του από την σφραγισμένη επιταγή, θα κληθεί να πληρώσει εντός τριμήνου (αν δεν γνωρίζει και παρέλθει το τρίμηνο χάνει το δικαίωμά του για έγκληση !) 150 ευρώ μόνο για παράβολο για να καταθέσει την έγκληση, την οποία, αν θέλει να μην πληρώσει και δικηγόρο, θα πρέπει να συντάξει μόνος του και να αντιμετωπίσει τη δαιδαλώδη γραφειοκρατία της κατάθεσής της, όπου θα του ζητήσουν εξονυχιστική νομιμοποίηση για το αν είναι αυτός που δικαιούται να καταθέσει την έγκληση (ενώ ο κακοπληρωτής παίρνει και σκορπάει τα μπλοκ των ακάλυπτων επιταγών με την άνεσή του από κάθε τράπεζα) και στη συνέχεια θα τον καλούν ως μάρτυρα στο δικαστήριο, όπου για 2-3 τουλάχιστον φορές θα έχει την ευκαιρία να παρακολουθεί δωρεάν τις δικαστικές ταλαιπωρίες συμπολιτών του στις δικαστικές αίθουσες και να συμπάσχει με τα δρώμενα μέχρι να φθάσει ο αριθμός του εκθέματος της δικής του δίκης και να δει τον δικηγόρο του αντιδίκου του να παίρνει αναβολή για τον πελάτη του επικαλούμενος ιατρική γνωμάτευση για τα προβλήματα υγείας του οφειλέτη (ο οποίος όταν του παρέδιδε την ακάλυπτη επιταγή έχαιρε άκρας υγείας, αλλά τώρα που είναι κατηγορούμενος αγχώνεται και του ανεβαίνει η πίεση) ή απλά να αποχωρήσει λόγω εξάντλησης του ωραρίου στις 15.30 ύστερα από μια συναρπαστική εμπειρία που του πρόσφερε η ελληνική δικαιοσύνη. Κι όταν τελικά γίνει η δίκη, αν μεν έχει πληρώσει δικηγόρο για να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων, θα ακούσει το δικηγόρο του να του εξηγήει ότι αποδόθηκε δικαιοσύνη και ο οφειλέτης του τιμωρήθηκε με ποινή «φυλάκισης» μετατρέψιμη εξ ολοκλήρου σε χρηματική και με αναστολή και ότι βέβαια έχει και δικαίωμα έφεσης και θα έχει εκ νέου την ευκαιρία να ζητήσει και την εμπειρία του ελληνικού εφετείου ! Ο δε κακοπληρωτής δεν θα έχει χρειασθεί ούτε καν να παραστεί ο ίδιος στο δικαστήριο και αν έχει φροντίσει να κρατήσει κάποια χρήματα στην άκρη (το πολύ τα μισά απ'όσα χρωστούσε) θα πληρώσει στο δημόσιο και η μόνη ζημία του θα είναι το έμφορτο ποινικό του μητρώο, τιμή του και καμάρι του, το πολύ πολύ να μην μπορεί πλέον να διορισθεί στο δημόσιο ή να γίνει ξανά πρόεδρος του αγαπημένου του αθλητικού σωματείου.

Πείτε μου ύστερα από αυτά, ποιός προστατεύεται περισσότερο στην Ελλάδα ; Ο ιδιώτης που του χρωστάνε ή ο κακοπληρωτής οφειλέτης ; Το θύμα ή ο θύτης ;

Συνεχίζεται

Κρήδεμνον, δηλαδή προσφορά, δηλαδή γραφειοκρατία

Με μεγάλη συμμετοχή του δικηγόρικού κόσμου του Πειραιά πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου η προγραμματισμένη ξενάγηση που οργάνωσε η επιτροπή πολιτιστικών και μορφωτικών εκδηλώσεων του ΔΣΠ στις μόνιμες συλλογές του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου Αθηνών καθώς στην έκθεση 70 σύγχρονων καλλιτεχνών στον ίδιο χώρο.

Ο κ. Μάνος Στεφανίδης

Ευχαριστούμε θερμά τον Επίκουρο Καθηγητή, Ιστορικό Τέχνης κ. **Μάνο Στεφανίδη** επιμελητή της έκθεσης των 70 σύγχρονων καλλιτεχνών, ο οποίος με τον παραστατικό, βαθύτατα επιστημονικό στοχασμό του και την εγγενή ηδηγλωσσία του μας εισήγαγε με μοναδικό τρόπο στα έργα των αρχαίων Ελλήνων καλλιτεχνών και στην ερμηνεία του έργου των νεότερων.

Μετά την ολοκλήρωση της πολύ ενδιαφέρουσας ξενάγησης εύλογα προέκυψαν ερωτήματα σχετικά με την έκθεση των σύγχρονων καλλιτεχνών για το πώς ξεκίνησε η ιδέα της έκθεσης, ποιος ο σκοπός της, τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι παράγοντες που συνέβαλλαν στην οργάνωσή της, την διαχρονικότητα της αρχαίας τέχνης, την συνομιλία της με τη σύγχρονη και εκείνης με το σημερινό θεατή.

Παρακάτω παραθέτουμε αυτούσιο το κείμενο του καθηγητή κ. Στεφανίδη που μας παραχώρησε απαντώντας στα παραπάνω ερωτήματά μας.

Στο ΕΑΜ, δηλαδή το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, ανέλαβα τον περασμένο Οκτώβριο να παρουσιάσω μια παρέμβαση εβδομήντα περίπου σύγχρονων καλλιτεχνών για καλό σκοπό: τα έργα τους δημοπρατήθηκαν το Δεκέμβριο 2013 για να ενισχυθεί το χειμαζόμενο ίδρυμα. Πρόκειται για μια τακτική όσμωσης του παλιού με το νέο που γίνονται στα μεγαλύτερα μουσεία του κόσμου και αρκετά δειλά στα δικά μας. Mea culpa. Οι παρεμβάσεις του υπουργείου, η στενοκεφαλιά και οι αντιζηλίες μερικών υπευθύνων και η αφόρητη γραφειοκρατία μ' έκαναν κυριολεκτικά να απαυδήσω. Αφού έστησα

την έκθεση, μου επέβαλαν να αποσύρω όλα τα γυμνά γιατί, λέει, ... προκαλούσαν. Κι όλα αυτά στο μουσείο του γυμνού κάλλους. Επίσης αφού μετακινούσαν επί μια εβδομάδα την εσταυρωμένη αυτοπροσωπογραφία του γνωστού street artist Μανόλη Αναστασάκου, τελικά του ζήτησαν να την αποσύρει ως ... βλάσφημη. Παρότι αντικατέστησα αυτό το έργο του Αναστασάκου με άλλο, ποτέ δεν συγχωρήσω στον εαυτό μου που ανέχτηκα τόση στενοκεφαλιά και τόση μιζέρια. Άνθρωποι που δεν αγαπάνε τα σύγχρονα έργα δεν έχουνε το ψυχικό απόθεμα να αγαπήσουν ούτε και τα αρχαία. Παρά τις δηλώσεις τους. Απλώς τα φοβούνται. Αν και γνωρίζω πως μια ομαδική έκθεση που μάλιστα οργανώνεται από επιτροπή, είναι πάντα το προϊόν αναγκαστικού συμβιβασμού, έχουν και οι συμβιβασμοί και τα όρια τους. Για την ιστορία δημοσιεύω εδώ κάποιες αρχικές τοποθετήσεις των έργων της έκθεσης "Κρήδεμνον" τίτλου που όμως έγινε στη συνέχεια "Προσφορά" επειδή έτσι προσωρινά υποβλήθηκε στο ΚΑΣ και έτσι υπέγραψε την απόφαση ο υπουργός. Όπου κρήδεμνον είναι ο κεφαλόδεσμος, το μαντήλι που φόρεσε κατάστηθα ο ομηρικός Οδυσσέας για να διαπλεύσει τη τρικυμία. Που να σας εξηγώ τώρα υπουργέ μου!

Για όλους εμάς που ενεπλάκημε με την έκθεση, το όνομα του Γιώργου Κακαβά, αναπληρωτή διευθυντή και της Μπέτυς Δρούγκα, αρχιτέκτονος του μουσείου, θα μας μείνουν αξέχαστα...

Σε αυτή τη "κοινωνία" των εβδομήντα έργων που μετά από λογοκρισία έγιναν περίπου εξήντα και τα οποία, επαναλαμβάνω, **προσφέρθηκαν εκ του περυσισεύματος από τους δημιουργούς**, υπάρχουν πράγματα πιο αδύναμα όπως και άλλα που είναι εξαιρετικά. Όλα πάντως δίνουν μια εικόνα της ελληνικής τέχνης σήμερα. Δίπλα στους παλιούς οι νέοι, δίπλα στους κλασικότερους οι νεωτεριστές, δίπλα στα παραδοσιακά μέσα οι πρωτοποριακές εφαρμογές. Για αυτό και είναι άδικο να λέμε ισοπεδωτικά πως **όλα** τα έργα είναι άθλια. Θα έλεγα μάλιστα πως δεν υπάρχουν άθλια έργα αλλά υπάρχουν άθλια, δηλαδή φοβικά, βλέμματα. Ακόμα και η πιο ασήμαντη καλλιτεχνική έκφραση έχει κάποια αισθητική υπόσταση. Όσοι μυκτηρίζουν αυτά τα "ασήμαντα" έργα τέχνης κυρίως θρηνούν αυτό που δεν έχουν. Επίσης ας μην ξεχνάμε πως κάθε ομαδική έκθεση και κάθε επιλογή που γίνεται από επιτροπή είναι αναγκαστικά προϊόν **συμβιβασμού**. Προσωπικά αποδέχομαι όλες τις αδυναμίες της έκθεσης "Κρήδεμνον - Προσφορά", αρκεί η κριτική να γίνεται με στοιχειώδη αμεροληψία. Τα έργα στήθηκαν έτσι, ακουμπώντας στον τοίχο ή σε βάθρα για να υπογραμμίζεται ότι βρίσκονται στο χώρο **προσωρινά**. Γι αυτό λοιπόν

δώστε χρόνο και στα έργα και στον εαυτό σας, ενθυμούμενοι πως το όποιο έργο γίνεται έργο τέχνης με το χρόνο. Σκεφτείτε πως πρωτοαντιμετωπίστηκαν οι “Φωβ” ή ακόμα και ο Καραβάτζιο.

-Πόσο χρόνο όμως χρειάζονται τα έργα για να ολοκληρωθούν; Τον χρόνο που χρειάζεται ένα νεογνό ώστε να δώσει το πρώτο του πλατύ χαμόγελο.

Από την άλλη, ποιος αρχαιοπληκτος δικαιούται να απαγορεύσει στα αρχαιογνωστικά μουσεία να πειραματίζονται με σύγχρονα έργα; Ποιος “εστέτ” μπορεί να αρνηθεί στους Έλληνες δημιουργούς του σήμερα το δικαίωμα να σταθούν για ελάχιστο χρονικό διάστημα υπό τη σκιάν των προγόνων τους; Τα μουσεία έχουν ένα ευρύτερο παιδαγωγικό και παρεμβατικό ρόλο. Κι ό, τι είναι καινούριο και διαφορετικό, είναι μοιραίο να προκαλεί. Η φιγούρα του

Από την ξενάγηση του ΔΣΠ
στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών

Βλάση Κανιάρη με την αναπεπταμένη σημαία ζήτησε “διαμονητήριο” λίγων ημερών από τον μεγαλόθυμο Θεό του Αρτεμισίου κι αυτός το παραχώρησε! Εξ άλλου αυτός ο τελευταίος δεν έχει τίποτε να φοβηθεί από τη γειτνίαση...

Ιστορική αναδρομή

Η αρχαία κληρονομιά είναι η πηγή προς την οποία η τέχνη κάθε εποχής επιστρέφει για να αντλήσει νόημα και έμπνευση. Πρόκειται για τα αισθητικά κοινά φαινόμενα που οι ιστορικοί ονομάζουν «κλασικισμούς». Ήδη ο Χαιρέστρατος με το άγαλμα της Θέμιδος του 3ου αιώνα π.Χ., που βρέθηκε το 1890 στον ομώνυμο ναό του Ραμνούντα, αναφερόταν άμεσα στο περίφημο πρότυπο που κατασκεύασε ο αγαπημένος μαθητής του Φειδία, ο Αγοράκριτος. Ανάλογο, εκλεκτικιστικό γούστο αναρριπίζει την εποχή του Αυγούστου τόσο στα κείμενα όσο και στις πλαστικές τέχνες, ενώ από τον Pico della Mirandola ή τον Michelangelo, τους λαμπρούς νόες της Αναγέννησης, ως τον θεωρητικό του Κλασικισμού Johann Joachim Winckelmann η αρχαιοελληνική τέχνη προτείνεται ως το ανυπέρβλητο πρότυπο. Αλλά και στις στιγμές της πιο ανυποχώρητης avant-garde του 19ου και του 20ού αιώνα, από τον Cizanne ως τον Picasso και από τον Rodin ως τον Moore, η πλαστική των αρχαίων χρόνων ή το ελληνιστικό, το περγαμηνό Μπαρόκ παραμένουν σταθερά σημεία

αναφοράς.

Δεν θα μπορούσε η νεοελληνική εικαστική έκφραση να μην μετάσχει αυτής της παγκόσμιας παρακαταθήκης. Όχι μόνο για λόγους ιστορικούς, αλλά απλώς και για λόγους... γειτονίας. Για να θυμηθούμε τον Στρατηγό Μακρυγιάννη. Οι νεοέλληνες δικαιούνται, νομίζω, ν' αναφέρονται στον αρχαίο πολιτισμό κατά προτεραιότητα επειδή ζουν δίπλα στις αγλαές σκιές εκείνων που τον διαμόρφωσαν και μιλούν, εν πολλοίς, την ίδια γλώσσα. Τώρα, το κατά πόσον είναι αντάξιοι κληρονόμοι αυτού του θησαυρού ή ανάλογα αξιοποίησαν το τάλαντο του Ευαγγελίου, αυτό είναι άλλο ζήτημα. Από τους Άραβες του Μεσαίωνα ως τον Kant και από τους αρχαιολάτρες φιλολόγους και αρχαιολόγους της Οξφόρδης ή του Humboldt Universität είναι εκατοντάδες οι προσωπικότητες που ανέδειξαν, μελέτησαν και ερμήνευσαν τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό στα όμματα της ανθρωπότητας: Ο Nietzsche, ο Wilamowitz, ο Schliemann, ο Hegel, ο Herder, ο Burke, ο Byron, ο Schinkel, ο Klenze, ο Chateaubriand, ο Canova, ο Thorvaldsen, ο Schlegel, ο Keats ήσαν κάποιοι από αυτούς.

Κι εμείς; Τι γυρεύουμε εμείς σήμερα σε αυτήν την κιβωτό του αρχαίου κάλλους, στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο; Τίποτε περισσότερο από ένα έμπρακτο προσκύνημα περιορισμένης χρονικής διάρκειας και ένα αίτημα ευλογίας. Εδώ δεν χωρούν ούτε συγκρίσεις, ούτε αντιπαραθέσεις, ούτε εξυπνακισμοί. Ούτως ή άλλως η κάθε εποχή φέρει το δικό της σταυρό. Όμως, έστω ως ολιγοήμερη φιλοξενία πλάι στη δαιδαλική γλυπτική ή εκείνη του αυστηρού ρυθμού πλάι στους αμφορείς του Διπύλου και τις λευκές ληκύθους, δικαιούται, ελπίζω, η σύγχρονη ελληνική δημιουργία, συμπυγμένη συμβολικά στην παρούσα ομάδα των Εβδομήκοντα, να σταθεί για λίγο κάτω από τη σκιά των παππούδων τους. Η ομάδα αυτή, νόμιμη όσο και αυθαίρετη όπως κάθε ομάδα, περιλαμβάνει δημοκρατικά ποικίλες τάσεις ή αντιθέσεις, διαφορετικές ηλικίες και σταδιοδρομίες, όπως επίσης και δυο-τρεις ξένους καλλιτέχνες που έχουν όμως ενσωματωθεί στην ημετέρα παιδεία. Αυτό μόνο ζητάμε, όπως θα έλεγε και ο Σεφέρης, να μας δοθεί αυτή η χάρη. Οι εβδομήντα περίπου εκθέτες προσέρχονται με ταπεινότητα αλλά και υπερηφάνεια για να δείξουν πως και σήμερα υπάρχει μια Ελλάδα της δημιουργίας, της αξιοπρέπειας, της προσφοράς, της τέχνης και του οραματισμού, και πως ο επιδιωκόμενος διάλογος δεν απευθύνεται προς τις αρχαίες μορφές που τους υποδέχονται και τους φιλοξενούν, αλλά προς τους θεατές του σήμερα. Αυτούς δηλαδή που συχνά λειτουργούν σαν βιαστικοί και απρόσεχτοι καταναλωτές εικόνων. Που μπαίνουν στα μουσεία σαν σε supermarket και που απαιτούν αμέσως από τα έργα ν' αποκαλύψουν το όποιο μυστικό τους.

Εκεί ακριβώς βρίσκεται και το στοίχημα: οι νέοι, οι τουρίστες, ένα άλλο κοινό που δεν είναι εξοικειω-

μένο με αυτόν εδώ το χώρο, να γνωρίσει μέσω του παρόντος το παρελθόν και ν' αντιληφθεί πως, εντέλει, υπάρχει μια αόρατη κλωστή που συνδέει τα πράγματα μέσα στο χρόνο εις πείσμα, συχνά, του χρόνου. Ίσως ειπωθεί πως αυτά ακριβώς τα «πράγματα» είναι παντελώς ανόμοια. Δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς, θα απαντήσουμε, αλλά αυτό δεν απομειώνει διόλου την προσφορά των συγχρόνων δημιουργών και τη σημασία μιας τέτοιας εκδήλωσης προσφοράς. Ας μην ξεχνάμε ότι οι εβδομήντα καλλιτέχνες δωρίζουν τα 2/3 της αξίας των έργων τους, ως συμβολική χειρονομία, σάρκα εκ της σαρκός των, για τις ανάγκες του Μουσείου.

Γλυπτική, ζωγραφική, χαρακτική, φωτογραφία, κατασκευές, παραστατικότητα, αφαίρεση, νεορεαλισμός, νεοεξπρεσιονισμός, μινιμαλισμός, εννοιολογική έκφραση, ναϊβισμός, υπερρεαλισμός, είναι κάποια από τα στοιχεία των εκτιθέμενων έργων, ένδειξη του πλουραλισμού που χαρακτηρίζει την πρότασή μας. Τέλος, θέλω να υπογραμμίσω το γεγονός πως κάθε ομαδική έκθεση –ιδιαιτέρα όταν είναι ένας ο επιμελητής και μία η ομάδα που αποφασίζουν– είναι, αναγκαστικά, προϊόν συμβιβασμών. Για τις ελλείψεις, τα κενά ή τις παρανοήσεις λοιπόν, mea culpa. Οι καλές προθέσεις και η διάθεση προσφοράς όμως αντανakλούν σε όλους τους εμπλεκόμενους. Και ιδιαιτέρως σε εκείνους οι οποίοι επιχειρούν, συμφωνώντας με μια διεθνή μουσειολογική πρακτική, να εμψυχήσουν στα αρχαιολογικά μας μουσεία σύγχρονη πνοή. Τηρώντας βέβαια ίσες αποστάσεις τόσο από την ιερόσυλη κραυγή όσο και από την έμφοβη τυπολατρία.

Η σχέση του παλαιού με το καινούριο

Κι όμως η έκθεση “Προσφορά, 60 σύγχρονοι δημιουργοί στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο” αποτελεί μια ιστορική νίκη της ελληνικής τέχνης επειδή κερδίζει τι αυτονόητο δικαίωμά της να εκτίθεται δίπλα στα μυθικά έργα των παππούδων της όχι ανταγωνιστικά αλλά υπό την προστατευτική σκιά των αγγλίων μορφών, σαν ευλογία που δόθηκε. Αίρεται έτσι μια προκατάληψη δεκαετιών και καταρρίπτονται φοβικές συμπεριφορές και νοοτροπίες “επισήμων φορέων” αλλά κι ενός κοινού διαπαιδαγωγημένου αποκλειστικά από την τηλεόραση. Αν έχουν έναν εχθρό τα μουσεία, αυτός είναι η τυποποίηση και η βαρεμάρα. Όχι ο πειραματισμός, Όχι το καινούριο. Η καθημαγμένη, τόσο σημερινή, φιγούρα του Βλάση Κανιάρη με την αναπειπταμένη σημαία σαν σωσίβιο ζήτησε διαμονητήριο λίγων εβδομάδων από το μεγάλθυμο θεό του Αρτεμισμού και ο τελευταίος το παραχώρησε. Τόσο απλά. Όμοια και το κόκκινο “animal” του Κωστή Γεωργίου, που θυμίζει άλλωστε πηλίνα ειδώλια της γεωμετρικής εποχής, λάμπει μέσα στα λευκά μάρμαρα της ύστερης Ρωμαϊκής.

Ας μην φοβόμαστε λοιπόν τα έργα τέχνης, έστω κι αν μοιάζουν δυσάρεστα ή ακατανόητα. Το αίνιγμά τους είναι πολύ πιο γοητευτικό από τις εύκολες ανα-

γνώσεις της αγοράς και πολύ πιο αποκαλυπτικό για τη μοίρα κοινωνιών που χειμάζονται από την ημιμάθεια, τον λαϊκισμό και την έλλειψη σεβασμού προς ό,τι τους υπερβαίνει. Όπως η δική μας σήμερα. Για να πραγματοποιηθεί αυτή η συμβολική παρουσία της σύγχρονης τέχνης μας στο πιο σπουδαίο μουσείο της χώρας –και παράλληλα μια παγκόσμια κιβωτό αρχαιολογίας–, έπρεπε να κινητοποιηθούν μερικοί ιδιώτες, δηλαδή η “Συμμαχία για την Ελλάδα”, και να πεισθούν μερικοί υπεύθυνοι ότι το γυμνό δεν μπορεί να απαγορεύεται από ένα μουσείο στο οποίο αποθεώνεται το γυμνό σώμα. Κι ούτε η εξπρεσιονιστική παραφορά π.χ. ενός Τάσου Μαντζαβίνου μπορεί να λογοκρίνεται έτσι απερίσκεπτα. Είμαστε ευγνώμονες προς το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο που με ευρύτητα πνεύματος αποκατέστησε αυτές τις μικρές αδικίες.

Από την ξενάγηση του ΔΣΠ
στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών

Απ' την άλλη πλευρά, κάθε ομαδική έκθεση είναι μοιραία προϊόν συμβιβασμού. Προσπαθήσαμε ωστόσο, παρά τις ποικίλες παρεμβάσεις, να παρουσιάσουμε μια αντιπροσωπευτική εικόνα της σύγχρονης δημιουργίας μας: Παλιοί και νέοι, κλασικοί και μοντέρνοι, ακαδημαϊκοί και street artists όπως ο Μανόλης Αναστασάκος, παραστατικοί και εννοιολογικοί καλλιτέχνες, δείχνουν ένα πανόραμα του σήμερα που ξαφνιάζει ευχάριστα ανάμεσα στα αριστουργήματα του παρελθόντος. Ιδιαίτερη μνεία οφείλω στου φίλους μου Βέντζι Λόττοφ από την Βουλγαρία και Γκάγκικ Αλτουινιάν που συμμετέχουν επειδή μετέχουν της ημετέρας παιδείας. Η έκθεση αφιερώνεται στη μνήμη του πρωτοπόρου εικαστικού Βλάση Κανιάρη (1928-2011) και του μεγάλου αρχαιολόγου Σπύρου Ιακωβίδη (1922-2013). Ας σημειωθεί τέλος ότι οι καλλιτέχνες προσφέρουν τα έργα τους για να ενισχυθεί το Ε.Α.Μ. το οποίο αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα. Σαν αντίδωρο!

Προσερχόμαστε σε αυτή το μοναδικό τέμενος με ταπεινότητα. Μας ανταποδίδεται στη μέγιστη τιμή. Επαναδιεκδικούμε το παρελθόν για να ονειρευτούμε αλλιώς το μέλλον...

Μάνος Στεφανίδης

επ. καθηγητής
του Πανεπιστημίου Αθηνών

In dubio pro libertate (τεκμήριο υπέρ της ελευθερίας)

Της Κικής Τσαγκαράκη - Μπαϊζου
Δικηγόρου Πειραιά

Μετά την προσεκτική ανάγνωση του κειμένου που προηγήθηκε, το οποίο μας παρεχώρησε ο εκλεκτός καθηγητής κ. Στεφανίδης, δημιουργήθηκε αυτόματα η ανάγκη να διατυπωθούν από μέρους μας κάποιες παρατηρήσεις και να τεθούν κάποια ερωτήματα σχετικά με την ελευθερία της διακίνησης, προβολής και προώθησης των πνευματικών - πολιτισμικών αγαθών στον τόπο μας.

Διαπιστώνουμε λοιπόν μέσα από το προηγούμενο κείμενο, τις εναγώνιες προσπάθειές μιας ομάδας σύγχρονων καλλιτεχνών και φορέων του πνεύματος να εμφυσήσουν νέα πνοή στην πολιτική των αρχαιογνωστικών μας μουσείων (πολιτική που έχουν από καιρό υιοθετήσει μεγάλα μουσεία του εξωτερικού), φιλοξενώντας στους χώρους τους έργα σύγχρονων καλλιτεχνών. Πράξη που προωθεί κατά μία έννοια νέες ιδέες και τρόπους έκφρασης και εξασφαλίζει το διηνεκές στην τέχνη αλλά ταυτόχρονα ενισχύει, επί το πρακτικότερον του θέματος, τους πόρους και τα έσοδα των μουσείων, ανάγκη επείγουσα όπως αυτή προβάλλει μέσα από την τρέχουσα οικονομική συγκυρία για τον τόπο μας.

Η εγγενής δυσπιστία του νεοέλληνα με την ακραϊκή ευθυνοφοβία και την παρηκμασμένη αισθητική αρνείται την απλόχερη υποστήριξη σε κάτι νεωτεριστικό, αιταζόμενη κάποτε την «εχέφρονα» πίστη στην ιεροσύνη που αποπνέουν τα αρχαία έργα τέχνης (άλλωστε και ποιος την αμφισβητεί), άρα και η οποιαδήποτε σήμανση δίπλα σ' εκείνα θεωρείται εκ προοιμίου ακραία και προκλητική, ερήμην δυστυχώς της βαθύτερης γνώσης της τέχνης που προϋποθέτει η στάση αυτή.

Όμως, όταν η στάση αυτή αποκτά ένα πιο δραματικό ρόλο με αποφάσεις της Διοίκησης οι οποίες συνεπικουρούνται από νομικές διατυπώσεις όπως «έργα ενάντια στα χρηστά ήθη» «βλάσφημα και άσεμνα έργα», θα πρέπει να γίνεται με πολύ «περίσκεψιν και αιδώς» και με την απόλυτη αίσθηση ευθύνης και σοβαρότητας που αυτές οι αποφάσεις προϋποθέτουν.

Το άρθρο 16 του Συντάγματος του '75 § 1, εδ. 1, 2 αναφέρει: «Η τέχνη και η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες η ανάπτυξη και η προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του κράτους»...

Πρόκειται για ατομικά δικαιώματα που φέρουν ταυτόχρονα τον χαρακτήρα του συλλογικού, έχουν αυξημένη νομική ισχύ, προστατεύονται από τον υπέρτατο νόμο του κράτους και καθορίζουν το *status negativus* των κυβερνωμένων θεμελιώνοντας αξίωση για αποχή της κρατικής εξουσίας.

Παράλληλα ο Συντακτικός νομοθέτης θέτει οπωσδήποτε και φραγμούς στην άσκηση των ατομικών ελευθεριών και το πράττει σαφώς εκεί όπου προεικάζει ότι μπορεί να υπάρξουν φαινόμενα καταχρηστικής άσκησης των δικαιωμάτων που αυτός ο ίδιος παραχωρεί ή και η αδυναμία συνλειτουργίας περισσότερων ελευθεριών.

Έτσι, το Σ. του '75 αρ. 5 § 1 θέτει μια κατευθυντήρια αρχή που λειτουργεί σαν ερμηνευτικός κανόνας για την διοίκηση και τα δικαστήρια σύμφωνα με την οποία: «Καθένας έχει δικαίωμα ν' αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη».

Τα *χρηστά ήθη* αποτελούν πραγματικά μια τροχοπέδη στην εφαρμογή των ατομικών ελευθεριών. Η έννοια και το περιεχόμενό τους διαμορφώνεται από τους κανόνες ηθικής που επικρατούν στις κοινωνίες σε συγκεκριμένο ιστορικό χρόνο και την χαρακτηρίζει ρευστότητα ως προς τα όριά της και αοριστία ως προς την νοηματική της σήμανση. Η μεταβλητότητα αυτή των ορίων της παρέχει το δικαίωμα στην δικαστική εξουσία να την ελέγχει, δεδομένης της σχετικότητας της συνταγματικής προστασίας των ατομικών ελευθεριών και του κατασταλτικού συστήματος που υιοθετεί το Σύνταγμα μας, το οποίο εναρμονίζεται περισσότερο με το δημοκρατικό και φιλελεύθερο πολίτευμα.

In dubio pro reo (τεκμήριο υπέρ της ελευθερίας). «Ότι δεν απαγορεύεται, επιτρέπεται και δεν μπορεί να εμποδιστεί».

Ταυτόχρονα λειτουργεί και το προληπτικό σύστημα (σε περιορισμένη έκταση), σύμφωνα με το οποίο η διοικητική αρχή δρα επεμβατικά και αποφασιστικά πριν την άσκηση του ατομικού δικαιώματος, παραχωρώντας ή απαγορεύοντας την άσκησή του.

Υπό αυτό το ενδεχόμενο ο παρεμβατικός και προληπτικός έλεγχος της διοίκησης πρέπει να γίνεται με πολύ προσοχή και να εναρμονίζεται όχι *strictu sensu* με το γράμμα του νόμου αλλά με το πνεύμα και την επιθυμία του Συντακτικού νομοθέτη επειδή ο υπέρτατος νόμος του κράτους, έρχεται να διασφαλίσει τα θεμελιώδη δικαιώματα (ατομικά και κοινωνικά) όλων, με αντικειμενικά και ισότιμα κριτήρια (δίδοντας προεξάρχουσα προσοχή στην ανάδειξη και προστασία της ατομικότητας του πολίτη) κι όχι με στρεβλές, υποκειμενικές ερμηνείες που υπαγορεύει, η ελλιπής παιδεία, οι πολιτικές, θρησκευτικές τοποθετήσεις ή το πολιτικό κλίμα που επικρατεί σε δεδομένη ιστορική στιγμή.

Είναι δείγμα καλής λειτουργίας του πολιτεύματος και των θεσμών η υγιής, αντικειμενική, απρόσκοπτη και φιλελεύθερη εφαρμογή των κανόνων που το Σύνταγμα επιτάσσει.

Ας προσπαθήσουμε όλοι για την τήρηση και την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων του, κάνοντας τις δυνατόν ελάχιστες εκπνώσεις στον τρόπο ερμηνείας του και στο ποσοστό ελευθερίας που αυτό μας διασφαλίζει.

Για να μην καταλήξει το Σύνταγμα της Ελλάδας να αποτελεί τελικά το επιτύμβιο επίγραμμα πάνω στο νεκρό σώμα της Δημοκρατίας.

Τα πρόσωπα του Έρωτα

Ο δικηγορικός σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε με εξαιρετική επιτυχία συναυλία μουσικής με θέμα : *Τα πρόσωπα του Έρωτα* στην αίθουσα εκδηλώσεων του την 23 Νοεμβρίου 2013 την κ. Μάιρα Μηλολιδάκη, υψίφωνο, Τάσο Αποστόλου, βαθύφωνο, στο πιάνο ο Τίτος Γουβέλης.

Το πρόγραμμα στο Α Μέρος, Ν. ΡΙΜΣΚΥ-ΚΟΡΣΑΚΟΦ (1844-1908)

Δεν είναι ο άνεμος... (έργο 43, αρ. 2, ποίηση: Α. Πούσκιν)

Η αιθέρια πομπή... (έργο 42, αρ. 3, ποίηση: Λ. Τολστόι)

Σ. ΡΑΧΜΑΝΙΝΟΦ (1873-1943) Μην μου τραγουδάς πια...

(έργο 4, αρ. 4, ποίηση: Α. Πούσκιν), Μάιρα Μηλολιδάκη / Τίτος Γουβέλης

J. IBERT (1890 – 1962): Τραγούδια του Δον Κιχώτη

Αιχμάλωτος των παραισθήσεων, θέλω εδώ να τραγουδήσω για την Κυρά των ονείρων μου. Η μορφή της με υψώνει πάνω από το βούρκο του καιρού μου. Η αδαμάντινη καρδιά της είναι αγνή και τα ροδαλά της μάγουλα σκιάζουν τη λάμψη του τριαντάφυλλου. Στο τέλος, όλα τα βιβλία γίνονται στάχτη. Παράξενη είναι η μοίρα του ερωτευμένου Δον Κιχώτη.

1. Chanson du départ de Don Quichotte (ποίηση: P. de Ronsard)
2. Chanson ů Dulcinie (ποίηση: A. Arnoux)
3. Chanson du Duc (ποίηση: A. Arnoux)
4. Chanson de la mort de Don Quichotte (ποίηση: A. Arnoux)

Τάσος Αποστόλου / Τίτος Γουβέλης

Β Μέρος

Μ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ (1925 – 1994):

Ο Μεγάλος Ερωτικός

Ο Μεγάλος Ερωτικός είναι ένας λαϊκός θεός που ζει στη φαντασία μας από τη στιγμή που γεννιόμαστε ίσαμε να πεθάνουμε, όμορφος, εφηβικός και αδιάκοπα ζωντανός. Η σειρά που ακολουθούν τα ποιήματα αυτά των Ελλήνων ποιητών σχηματίζει έναν αδιάσπαστο κύκλο τραγουδιών, μια λειτουργία για τον Μεγάλο Ερωτικό, κάτι σαν τους εσπερινούς Αγίων σ' ερημοκκλήσια μακρινά (...), μια λιτανεία περίεργη, όμως και τόσο φυσική, στην εσωτερική και απόκρυφη ζωή

μας. Μ. Χατζιδάκις

Ακούστηκαν τα τραγούδια : Με την πρώτη σταγόνα της βροχής (ποίηση: Ο. Ελύτης), Σ' αγαπώ (ποίηση: Μυρτιώτισσα), Μέρρες του 1903 (ποίηση: Κ. Π. Καβάφης) Ποιος είν' τρελός από έρωτα , (ποίηση: Γ. Σαραντάρης), τα Λιανοτράγουδα (δημοτικό), Πέρα στο θολό ποτάμι (ποίηση: Φ. Γκ. Λόρκα σε απόδοση Ν. Γκάτσου), Το Όνειρο (ποίηση: Δ. Σολωμός), Κέλομαι σε Γογγύλα (ποίηση:

Σαπφώ), Έρωτα εσύ (από τη Μήδεια του Ευριπίδη σε απόδοση Π. Πρεβελάκη), Πάθη από τον έρωτα, (από την Ερωφίλη του Γ. Χορτάτση), Κραταιά ως θάνατος αγάπη, (από το Άσμα Ασμάτων του Σολομώντα)

Η υψίφωνος **Μάιρα Μηλολιδάκη**, Αριστούχος απόφοιτος του Ωδείου Αθηνών στο κλασικό τραγούδι. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα τραγουδιού με τους Φρ. Βουτσίνο, μελοδραματικής με τους Κ. Πασχάλη και Β. Νικολαΐδη, αυτοσχεδιασμού στα εργαστήρια performance των σκηνοθετών J. Szeiler και H. Waldmann και υποκριτικής στη σχολή θεάτρου Εμπρός.. Έχει βραβευτεί στους διεθνείς διαγωνισμούς για νέες λυρικές φωνές Enrico Caruso 2003 και Francesco Maria Martini 2003.

Τίτος Γουβέλης, γεννήθηκε στην Αθήνα. Άρχισε τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε ηλικία επτά ετών με τη Σοφία Γαρουφαλή και συνέχισε με τον Άρη Γαρουφαλή στο Ωδείο Αθηνών, από όπου πήρε δίπλωμα το 1996, με άριστα παμψηφεί και Α' Βραβείο παμψηφεί με ειδική διάκριση για τα εξαιρετικά μουσικά και δεξιολογικά του προσόντα.

Ο Τίτος Γουβέλης είναι καθηγητής πιάνου στο Ωδείο Αθηνών και στο Ωδείο «Νικόλαος Μάντζαρος», ενώ έχει διατελέσει καθηγητής στο Κρατικό

Εκδήλωση ΔΣΠ

Ωδείο Θεσσαλονίκης. Είναι επίσης συχνά μέλος επιτροπών σε πανελλήνιους διαγωνισμούς πιάνου.

Τάσος Αποστόλου Μπάσος στην Εθνική Λυρική σκηνή. Σπούδασε κλασικό τραγούδι με τον Φ. Βουτσίνο και με υποτροφία του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης» με τους Μ. L. Cioni, R. Negri στο Μιλάνο, όπου κέρδισε σε διεθνή διαγωνισμό. Έχει πρωταγωνιστήσει σε αρχαίο και σύγχρονο ρεπερτόριο σε θεατρικές παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου, του Θεάτρου Τέχνης κ.α., σε Επίδαυρο, Ηρώδειο και αλλού, καθώς και σε ταινίες για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Έχει σκηνοθετήσει διάφορες παραστάσεις.

Το νέο διπλό CD του ΔΣΠ

Μετά το CD της χορωδίας του Δ.Σ.Π. με παραδοσιακά τραγούδια (2007) και σε υλοποίηση απόφασης του Δ.Σ. ολοκληρώθηκε και θα διανεμηθεί δωρεάν στους δικηγόρους, το νέο διπλό CD του Δ.Σ.Π., μετά από 3 χρόνια ηχογραφήσεων.

Στο CD στο οποίο συμμετέχουν αφιλοκερδώς σημαντικοί μουσικοί και δικηγόροι παρουσιάζεται η διαχρονικότητα της Ελληνικής μουσικής από την αρχαιότητα μέχρι τον Μ. Θεοδωράκη. Την επιμέλεια έκανε ο Δικηγόρος Πειραιώς, μαέστρος και Δρ. Κοινωνιολογίας της Ιστορίας Δημ. Σταθακόπουλος.

Εκδήλωση για τον Κ. Καβάφη

Με την ευκαιρία του έτους Καβάφη ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά και η Επιτροπή Μορφωτικών και Πολιτιστικών Εκδηλώσεων διοργάνωσαν εκδήλωση αφιερωμένη στον **ποιητή Κ.Π. Καβάφη** το Σάββατο 7/12/2013 στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ

Μίλησαν: **Κίρκη Κεφαλέα**, επικ. Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών, **Μάνος Στεφανίδης**, Καθηγητής - Κριτικός τέχνης, **Γιώργος Αριστηνός**, Συγγραφέας

Μελοποιημένα ποιήματα του Κ.Π. Καβάφη ερμήνευσε η υψίφωνος **Μάιρα Μηλολιδάκη** και στο πιάνο ο **Τίτος Γουβέλης**. Απαγγελία ποιημάτων του Κ. Καβάφη έκανε η κ. **Ματίνα Ντούσκου**, ηθοποιός - φιλόλογος.

Κίρκη Κεφαλέα

Μάνος Στεφανίδης

Ματίνα Ντούσκου

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση

Για τον Κ. Καβάφη*

ο συγγραφέας Γ. Αρισπανός

Με ρίζες παλιές στα Χρόνια του Ρομαντισμού, η Κρατούσα ως τις μέρες μας σχολή για το ύφος, ξεκινά από το δόγμα ότι ο ποιητής, για να κατορθώσει το έργο του, πρέπει πρώτα να αποτινάξει από πάνω του τα πειστήρια της ξένης επιρροής, γράφει ένας από τους σοβαρούς Καβαφιστές της τελευταίας σοδιάς, ο Κώστας Κουτσουρέλης. Θα συμπλήρωνα εγώ, ή μάλλον θα διόρθωνα εποικοδομητικά, πως οφείλει την ίδια στιγμή να αποτινάξει τα παλιά στοιχεία και τις επιρροές που κρίνει πως είναι ενοχλητικές, αλλά με κάποιον τρόπο υπόγειο και αδιόρατο να τα ενσωματώνει στο έργο του, να τα εποφθαλμιά μάλλον, για να μην απορροφισθούν ή κακοφορμίσουν, γινόμενα σαν μια ξένη φορτική.

Ο Καβάφης είναι η περίπτωση ενός έμπειρου ραβδοσκόπου που ξέρει να ανιχνεύει τις νέες πλούσιες φλέβες, όσες είναι ικανές να εμπλουτίσουν το αρχικό του κοίτασμα, ή αν η μεταφορά μοιάζει κοινόχρηστη, ενός πολύ αισθαντικού και συνάμα πολύ οξυδερκή ανθρώπου, παρόμοιου μ' ένα ράφτη που ξέρει κάθε φορά τι να κρατάει από το αγγλικό κασμίρ και τι να πετάει σαν κάτι ήδη παρωχημένο, ευτελές ή μπανάλ για τα γούστα που έρχονται να πολιτογραφηθούν στη νεωτερική μόδα του μοντερνισμού. Με τρόπο που η κριτική, η συγκριτολογία, και η φιλολογική επιστήμη με τα ακριβή εργαλεία της, δεν έχει εξακριβώσει (γιατί μάλλον η περίπτωση υπάγεται στην αρμοδιότητα της ψυχανάλυσης), ο Καβάφης έκοψε κάθε γέφυρα με την εκφραστική του μανιέρα, με το ρομαντικό, θλιβερά μωλοπισμένο, φαναριώτικο παρελθόν του. Δηλαδή μ' ένα ύφος λιγωμένης ευφράδειας και γλωσσικής καθαρολογίας που λαξεύτηκε με τρόπο επιτηδευμένο και άτεχνο στις

σφύζουσες κοινότητες της Ελληνικής διασποράς, αναμιγμένο οπωσδήποτε με τον μεγαλοϊδεατισμό της εποχής και τον αλυτρωτισμό που τον υποδαύλιζε. Όλα αυτά που περιγράφω τώρα, δηλαδή την ξαφνική μεταμόρφωση του ποιητή, δεν περιέχονται σε καμιά θεωρία της λογοτεχνίας, η οποία δίνει πίστη στην αργόσυρτη διαφοροποίηση και στην υπομονετική επώαση των πρόδρομων στοιχείων. Ο Καβάφης αλλάζει ξαφνικά και ριζικά όπως γίνεται με τους ηθοποιούς στη θεατρική σκηνή που αλλάζουν ρούχα-εν ριπή οφθαλμού από επαίτες γίνονται βασιλείς-και υποκριτικά επίσης χωρίς να προδίδουν την δευτερόλεπτη μετατόπισή τους. Αλλάζει σύρριζα: Από ρομαντικός γίνεται κυνικός ρεαλιστής, από θλιμένος οπαδός μιας μεμψίμοιρης αντίληψης για τη ζωή, σε χλευαστή του πεπρωμένου, από στόμφακας, σε λιτοδίαιτο (εκφραστικά), νεωτεριστή (γι' αυτό το τελευταίο και την πλάνη που επικρατεί, θα επανέλθω), από εσχολογικός απολογητής της ιστορίας, σε μια ιστορική συνείδηση, που γνωρίζει τις πανουργίες και τις δολιοφθορές της, τέλος από έναν αφανή ομοφυλόφιλο, σ' ένα παρενδυτικό που χωρίς να διακηρύσσει τη ροπή του, προς την «πολύ άνομη ηδονή», την υποδηλώνει με υποδειγματική κρυψιβουλία.

Αν δώσουμε πίστη στην ορθόδοξη έστω, ψυχαναλυτική ανάλυση, ο δημιουργός μας (με την έννοια του *demiurge* δηλαδή του μάστορα και χτίστη μιας νέας ζωής) από μια στιγμή και μετά μετανιώνει ή εξιδανικεύει καλλιτεχνικά τις επιθυμίες του, χωρίς να τις ακρωτηριάσει, να τις ματαιώνει, ή να τις απωθεί, κι αυτές να του ανταποδίδουν αντισταθμιστικά τον ευνουχιστικό ρόλο τους. Πρόκειται για μια συνειδοτοποίηση, ισότιμη με εκείνη που συντελέστηκε στον Φλωμπέρ κατά την πτώση του εξαιτίας της επιληπτικής του κρίσης όπως λέγεται. Αυτό τεκμαίρεται, όχι από κάποιες ανεκδοτολογικές μαρτυρίες, αλλά από το ίδιο το ποιητικό σώμα που ντύνεται μιαν άλλη εξάρτηση, αφήνοντας πίσω τα ράκη του, χωρίς όμως να

* Το παρόν κείμενο αποτελεί την ομιλία του Γ. Αρισπανού στην εκδήλωση του ΔΣΠ για το έτος Καβάφη.

απενδυθεί τη σημασία τους. Γι' αυτό σε ένα ποίημά του (Δυσαρέσκεια Σιλωμίδου) σελ.31, ένας ξεπεσμένος βασιλιάς μιας ελληνιστικής επαρχίας, που επιδιώκει την βοήθεια των Ρωμαίων, δεν θα ντυθεί την λαμπρή πανοπλία του άρχοντα, αλλά τα ξέφτια ενός ζητιάνου, για να επαιτηθεί με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Ο Καβάφης είναι η ενσάρκωση, η πιο πλήρης, η πιο βαθιά, της ιστορικής συνείδησης, που απέχει πολύ από τα ιστοριογραφικά δεδομένα και πορίσματα. Δεν είναι συνεπώς ένας πραγματογνώμων που πείθεται από την τεκμηρίωση, αλλά ένας ερμηνευτής που ομολογεί την αξιοπιστία των ποικίλων αναγνώσεών της. Κυρίως ό,τι η ιστορία δεν υπόκειται σε μια στυγνή αναγκαιότητα, αλλά σε μια αόρατη βούληση, οπωσδήποτε γνωστικιστική, δηλαδή κακόβουλη και υποβολιμαία ο άνθρωπος, είναι υποχειριό της, σε πείσμα της εμπειρικής πραγματικότητας, που οδεύει προς άλλες κατευθύνσεις. Αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα, πως ό,τι συμβαίνει συμβαίνει ερήμην μας, στο παρασκήνιο, όπου ένας ασκημένος μαίτε, κινεί επιδέξια τους ιμάντες. Ο Καβάφης από την άποψη αυτή, πολύ πρώιμα, και χωρίς τους προϋδεασμούς της Μητροπολιτικής Ελλάδας, η οποία ομνύει στους παλαμικούς γιγαντισμούς, ακολουθεί μάλλον προοικονομεί θάλαγα, το πεσιμιστικό μέλλον του Ευρωπαϊκού μοντερνισμού και μηδενισμού. Βέβαια πιστεύει, και το υπογραμμίζει όσο μπορεί στο μεγαλείο ενός κοσμοπολιτικού Ελληνισμού, όμως ο τελευταίος έχει λόγον ύπαρξης, στο μέτρο της ελευθεροφροσύνης του, δηλαδή στο μέτρο μιας σκέψης ευρύχωρης και ελαστικής, που διεκδικεί την αντιξουσιότητα και αξιοπρέπεια του ανθρώπου. Μάλιστα η ομοφυλοφυλία του, δεν είναι απλώς μια ιδιαιτερότητα, αλλά συνυφαίνεται με την ουσία της ποιητικής του ανανέωσης, με την έννοια πως η αποδέσμευση από την φήμωση της επιθυμίας και την στείρωση του εγώ, μπορεί να ρυμουλκώσει τον συγγραφέα από τον Βυθό, ας πούμε, της παράδοσης και να ενορχηστρώσει τα εκφραστικά του μένοι, σε άλλους ρυθμικούς τόνους. Ποιοι είναι αυτοί οι νέοι ρυθμικοί τόνοι; Μα φυσικά κινούνται στο τόξο μας χειραφέτησης από τον λυρισμό και την συναισθηματική διάχυση. Η ποιητική βούληση δεν απο-

χαλινώνεται από την εσωτερική πειθαρχία που κρίνεται αναγκαία για μια ειρωνική απόβλεψη: Είμαστε στην καρδιά της Καβαφικής ποιητικής: Την ειρωνία δηλαδή που δεν είναι τίποτε άλλο από ένα είδος ρηματικής παρέκλισης, διάθλασης του λόγου, έμμεσης προειδοποίησης, υπαινιγμού. Κοντά σ' αυτή την στρατηγική και σαν υποχρεωτικό παρακολούθημά της, έρχεται η γλώσσα, μια μείξη ανομοιογενών στοιχείων καθαρεύουσας και δημοτικής, τη συνοδεύει στερεότυπων εκφράσεων του αστικού ιδιώματος της εποχής. Ο ποιητής κατορθώνει να εναρμονύσει από το υλικό, χωρίς όμως να αφαιρέσει τη σχετική δραστηριότητά του.

Θυμάται πόσο στην Συρία θρήνησαν, τι είδος λύπη είχαν, σαν έγινε σκουπίδι η μάνα των, Μακεδονία.

Άφησα τελευταίο το ποίημα «Θυμήσου σώμα» για να τονίσω ότι, την απόλυτη αρχιτεκτονική δομή του ανέδειξαν, μέσα από την γραμματική ανάλυση ο κορυφαίος γλωσσολόγος Roman Jakobson, και ο Έλληνας συνεργάτης του Πέτρος Κολακλίδης.

Πρόκειται για μια υποδειγματική δομολογική μελέτη, η οποία δείχνει ότι η εντατική εκμετάλλευση μορφολογικών και συντακτικών συνδυασμών στο ποίημα αυτό, συνδυάζεται με μια αυστηρή οικονομία στα χρησιμοποιούμενα μέσα. Σημειώνει χαρακτηριστικά ο Κολακλίδης: «Στην εισαγωγή που έγραψε για τη μετάφραση του Καβάφη από την Rae Dalven λέει ο Anden, ότι παρομοίωση και μεταφορά δεν θα βρει πουθενά κανείς στον Καβάφη. Οι στίχοι του περιέχουν απλώς περιγραφές της πραγματικότητας, χωρίς κανενός είδους στολίδι, έτσι που δεν μπορεί κανείς να μιλά για εικόνες στον Καβάφη. Ωστόσο ο «γραμματικός εικονισμός» είναι το πιο δυνατό ποιητικό του τέχνασμα που μεταμορφώνει τις πεζές περιγραφές του σ' ένα υπέροχο καλειδοσκοπικό παιχνίδι με αληθινά «οχήματα λέξεων». Βασισμένα σ' ένα πλήθος από μορφολογικές και συντακτικές ομοιότητες κι' αντιθέσεις σε πολύτροπα δείγματα συνάφειας και διάστασης, σε αυστηρή επιλογή και σφιχτοδεμένα συμπλέγματα, σε συμμετρίες που σε ξαφνιάζουν, και στις τολμηρές παραβάσεις τους».

«Σύνταγμα και οικονομική κρίση: Σκέψεις για την πορεία του νομικού μας πολιτισμού».

Του Θεόδωρου Ν. Κουτσιλέου
Δικηγόρου Πειραιώς

«... τα πολιτεύματα που έχουν καθιδρυθεί από πολύ καιρό, δεν πρέπει να μεταβάλλονται για παροδικούς και ασήμαντους λόγους».
Αμερικανική Διακήρυξη της ανεξαρτησίας (1776)

Η παγκόσμια οικονομική κρίση από το 2008 και μετά, αποκάλυψε με emphaticό τρόπο το σαθρό έδαφος πάνω στο οποίο στηρίχθηκε ολόκληρο το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης. Η Ευρωζώνη, στην οποία δεκαεπτά μέλη της Ε.Ε. είναι ήδη μέλη, σχεδιάστηκε χωρίς να ολοκληρωθεί επαρκώς η Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Ειδικότερα, η Ελλάδα ήδη από τον Μάιο του 2010 τέθηκε σε καθεστώς οικονομικής επιτήρησης, πιο γνωστό ως «Μνημόνιο» (Ν.3845/2010). Ακολούθησε λίγο αργότερα στις 11 Φεβρουαρίου 2012 το Μνημόνιο ΙΙ για να ολοκληρωθεί ο «μνημονιακός κύκλος» με τον Ν. 4093/2012 για την Έγκριση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου δημοσιονομικής Στρατηγικής της περιόδου 2013 – 2016, μαζί φυσικά με τα μέτρα εφαρμογής του.

Σε αυτόν λοιπόν τον Κυκεώνα αλληπάλληλων μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής των οικονομικών δεδομένων της χώρας, έχει υποστηριχθεί πολλάκις και βασίμως (κάθε άλλο μάλιστα) η εξαιρετικά αμφίβολη συμβατότητα, που πολλοί διαπρεπείς συνταγματολόγοι και γενικότερα εξέχουσες μορφές του νομικού μας κόσμου χαρακτηρίζουν ανοιχτά ως «αντισυνταγματικότητα» πολλών ρυθμίσεων των Μνημονίων τόσο με το Ελληνικό Σύνταγμα όσο και με το διεθνές δίκαιο, ιδίως το δίκαιο της ΕΣΔΑ.

Ειδικότερα, έχει υποστηριχθεί¹ η καταστρατήγηση, ιδίως με τους εκτελεστικούς νόμους των ως άνω Πράξεων, μιας σειράς θεμελιωδών αρχών – ρητρών του Συντάγματος μας :

α) η παραβίαση της αρχής της ισότητας και της φορολογικής ιδιότητας μεταξύ των Ελλήνων πολιτών, όπως αυτή εκφράζεται με το αρ. 4 παρ. 5 του Συντάγματος, αφού με το επιγενόμενο «κούρεμα» των Ομολόγων οι κάτοχοί τους επιβαρύνονται με επαχθέστατη φορολογική επιβάρυνση, ως μη όφειλαν.

β) η μη επίτευξη οποιουδήποτε πραγματικά δημοσίου συμφέροντος από τα εν λόγω μέτρα, εφόσον απλά και μόνο η επίκλησή του δεν επιτρέπει καθ' όλη την διαχρονική πορεία του δικαίου μας συστήματος οποιουδήποτε περιορισμό συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών – φορολογουμένων.

γ) η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αφού δεν θεμελιώνεται η καταλληλότητα και η προσφορότητα τέτοιων οικονομικών μέσων για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Ουσιαστικά, δεν προβλέφθηκε από τα αρμόδια Όργανα του Κράτους μία ενδελεχής προηγούμενη μελέτη εναλλακτικών μέσων επίτευξης της δημοσιονομικής προσαρμογής και όχι φυσικά, μέσω της μετακύλησης του όποιου (μεγάλου) οικονομικού βάρους στους πολίτες.

Μάλιστα, γίνεται λόγος και για κατάφορη παραβίαση του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, που κατοχυρώνει το δικαίωμα στην περιουσία. Με δύο λόγια, το απαράγραπτο δικαίωμα στην ατομική περιουσία του κάθε Έλληνα πολίτη, τέθηκε εν αμφιβόλω και, εν τέλει, αναιρέθηκε εν τοις πράγμασι !

1. Ν.Κ. Αλιβιζάτος: «Ποια Δημοκρατία για την Ελλάδα μετά την κρίση» (Πόλις, 2013) και Κ. Χ. Χρυσόγονος : «Η καταστρατήγηση του Συντάγματος στην εποχή των Μνημονίων» (Λιβάνης 2013).

Πέραν όμως αυτών, υπήρχαν εν τω μεταξύ και μία πλειάδα αποφάσεων των δικαστηρίων της ουσίας που είχαν κρίνει κατά το μάλλον ή ήττον ως αντισυνταγματικές πολλές από τις διατάξεις των μνημονιακών νόμων². Ενδεικτικά μπορούν να αναφερθούν εδώ :

α) **η απόφαση 599/2012** του Ειρηνοδικείου Αθηνών που έκρινε ως αντισυνταγματική, ως παραβιάζουσα την αρχή της αναλογικότητας, μια σειρά άρθρων του Ν. 3833/2010 που προέβλεπε μείωση των πάσης φύσεως αποδοχών (και των επιδομάτων) των εργαζομένων σε Ν.Π.Ι.Δ. του Δημοσίου.

β) **η απόφαση 162/2013** του Εφετείου Θεσσαλονίκης που έκρινε ως απαράδεκτη την επιβολή παραβόλου (ύψους 200 ευρώ) για την παραδεκτή άσκηση της έφεσης, αφού ένα τέτοιο μέτρο θα περιόριζε σημαντικά την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών στην Δικαιοσύνη.

γ) **η απόφαση 1101/2012** του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που έκρινε ως αντίθετη

με την θεμελιώδη Συνταγματική Αρχή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της προστασίας της οικογένειας (αρ. 2 παρ. 1 και 20 παρ. 1Σ) την διάταξη του αρ. 53 του Ν. 4021/2011 που επέβαλλε ειδικό τέλος υπέρ του Δημοσίου σε όλες τις δομημένες επιφάνειες ακινήτων, το οποίο μάλιστα χαρακτηριζόταν και ως «έκτακτο τέλος»

Συνεπώς η εν εξελίξει οικονομική κρίση και οι λόγω αυτής Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου με τις οποίες εφαρμόζονται ακόμη και σήμερα μια σειρά δυσβάσταχτων οικονομικών μέτρων, έρχονται, όπως έχει κρίνει κατ' επανάληψη και με σταθερή θέση το σύνολο του νομικού κόσμου της χώρας μας, σε ευθεία αντίθεση με βασικές αρχές του Συντάγματός μας, θέτοντας σε δοκιμασία την σχέση και των τριών εξουσιών. Αυτό που απομένει είναι, κατά την γνώμη μας, να επιμείνουμε όλοι ως πολίτες πρώτον, αλλά και ως νομικοί, στην απαρέγκλιτη προστασία του θεμελιώδους Νόμου της Δημοκρατίας μας, δηλαδή του Συντάγματός μας.

2. Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ (2011 – 2012).

ΑΝΕΜΕΛΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

*Τρέχαμε με ρούχα θαλάσσης σε ηλιόλουστη αμμονδιά δίπλα
στο κύμα.*

Κανείς δεν είχε ακούσει το μετεωρολογικό δελτίο, κανείς.

*Αλλωστε δεν το εμπιστευόμαστε απόλυτα, πάντα μια μικρή
ηλιαχτίδα νικούσε την συννεφιά. Κι όμως το τεράστιο κύμα ήρθε και
μας τύλιξε, μας έριξε σε νέα αμμονδιά γεμάτη ξεβρασμένα φύκια.*

*Τα ρούχα μας είπε κάποιος από την παρέα, πού είναι τα
ρούχα μας;*

Πώς θα ζήσουμε τώρα γυμνοί;

Ρούχα δεν υπάρχουν πια.

Δεν θα υπάρξουν ξανά είπε κάποιος άλλος.

Για ό,τι αγωνίστηκες χάθηκε οριστικά.

Προσπάθησε να ζήσεις έτσι.

Μα θα 'ρθει ο χειμώνας και θα κρυώνω είπε αυτός.

Κι εκείνος δεν απάντησε....

(Ιανουάριος του 2013)

Κωνσταντίνα Γκίκα

Επίσκεψη του ΔΣΠ στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών.

Η Επιτροπή Πολιτιστικών Εκδηλώσεων του ΔΣΠ διοργάνωσε επίσκεψη για τα μέλη του ΔΣΠ στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου 2013.

Η ξενάγηση πραγματοποιήθηκε από τον καθηγητή Πανεπιστημίου κ. Μάνο Στεφανίδη, Ιστορικό Τέχνης και περιελάμβανε περιήγηση στα μόνιμα εκθέματα του Μουσείου, στην έκθεση 70 σύγχρονων καλλιτεχνών που φιλοξενεί αυτό τον καιρό το μουσείο της οποίας την επιμέλεια έχει ο ίδιος ο καθηγητής καθώς και στον μηχανισμό των Αντικυθήρων.

Οι προτεραιότητες της ελληνικής Προεδρίας στη Δικαιοσύνη

Οι μεταρρυθμίσεις της νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα αποτελούν κύρια προτεραιότητα για την ελληνική Προεδρία στην Ε.Ε. δήλωσε ο υπουργός Δικαιοσύνης από τις Βρυξέλλες

Οι μεταρρυθμίσεις της νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα αποτελούν κύρια προτεραιότητα για την ελληνική Προεδρία στην Ε.Ε. δήλωσε ο υπουργός Δικαιοσύνης Χαρ. Αθανασίου από τις Βρυξέλλες όπου συμμετείχε στις εργασίες του Συμβουλίου Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Παρουσιάζοντας τις βασικές προτεραιότητες ο Έλληνας υπουργός, σημείωσε ότι θα συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις με σκοπό την επίτευξη προόδου επί της δέσμης των νομοθετικών προτάσεων για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, με σκοπό τη θεμελίωση εναρμονισμένων κανόνων και αρχών σε ευρωπαϊκό επίπεδο που θα αφορούν τόσο τον δημόσιο όσο και τον ιδιωτικό τομέα.

Οι κανόνες αυτοί θα έχουν σαν στόχο την ενδυνάμωση της ιδιωτικότητας του ατόμου και θα προάγουν την ανάπτυξη της ενιαίας ψηφιακής αγοράς και την καινοτομία σε όλη την Ευρώπη.

Στο θέμα των σχέσεων της Ε.Ε. με τρίτες χώρες στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας, ο υπουργός Δικαιοσύνης, διαβεβαίωσε ότι η Ελλάδα θα συνεχίσει τον εποικοδομητικό διάλογο προς όφελος των Ευρωπαίων πολιτών, ενώ ιδιαίτερη έμφαση έδωσε και στη συνέχιση των εργασιών για τις εξελίξεις στον τομέα της ελευθερίας, ασφάλειας και Δικαιοσύνης και με την πρόθεση να θέσει τους στρατηγικούς προσανατολισμούς του νομοθετικού και επιχειρησιακού προγραμματισμού.

Χριστουγεννιάτικη Συναυλία Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

Χριστουγεννιάτικη Συναυλία πραγματοποίησε ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά το **Σάββατο 21 Δεκεμβρίου, στον Καθεδρικό Ναό Αγίας Τριάδος.**

Η **Χορωδία Αγίου Βασιλείου Πειραιώς** υπό την **Διεύθυνση του Πρόδρομου Δασσιγένη** ερμήνευσε Χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Η εκδήλωση είχε την υψηλή υποστήριξη της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς. **Ακούστηκαν ύμνοι, ωδές, Κοντάκια, παραδοσιακά κάλαντα Προποντίδος, μελωδίες, Ομικρός τυμπανιστής, Τα πρώτα χριστούγεννα, Ω νύχτα γλυκειά Αγία νύχτα, εις πολλά έτη.**

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Το μεικτό φωνητικό σύνολο της Χορωδίας του Αγ. Βασιλείου Πειραιώς δημιουργήθηκε το Νοέμ-

βριο του 1982. Στις 2 Ιανουαρίου 2007, η Χορωδία εόρτασε τα 25 χρόνια ευδόκιμης λειτουργίας της με μια πανηγυρική συναυλία με τη συμμετοχή καλλιτεχνών της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, πρώην μέλη της.

Με την ευκαιρία του εορτασμού των 25 χρόνων μουσικής προσφοράς, κυκλοφόρησε δίσκο ακτίνας με θρησκευτικούς Πασχαλινούς ύμνους.

Το 2008 η Χορωδία συνδιοργάνωσε με την ΣΤΕΓΗ ΧΟΡΩΔΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ και συμμετείχε σε παρουσίαση επτά πολυφωνικών σχημάτων στον Ι. Ναό του Αγ. Βασιλείου, που ήταν αφιερωμένη στην θρησκευτική μουσική.

Έχει δώσει πολλές συναυλίες σε διάφορες πόλεις της Ελλάδος, την αίθουσα του Παρνασσού και το Δημοτικό θέατρο Πειραιώς και έχει ψάλλει σε πολλούς Μητροπολιτικούς Ι. Ναούς της Ελλάδος. Το 1998, ο Δήμαρχος Πειραιώς τίμησε τη Χορωδία με αναμνηστικό μετάλλιο για τη μουσική της προσφορά.

Από την ίδρυση της η Χορωδία διευθύνεται από τον **Πρόδρομο Δασσιγένη** που γεννήθηκε το 1956 στη Θεσσαλονίκη και είναι Πολιτικός Μηχανικός (ΕΜΠ), εργολήπτης Δημοσίων Έργων.. Στο πιάνο ο κ. Μιχαήλ Χουρδάκης, Μουσικολόγος, Εκπαιδευτικός, Μηχανικός DSP και Πιανίστας, Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών και επιστημονικός συνεργάτης του ΙΤΥΕ. Κατέχει συνολικά 6 πτυχία μουσικής, Το πρόγραμμα παρουσίασε ο **Γιώργος Σκυριανός.**

Διανομή Ημερολογίου

Δ.Σ.Π.

Κυκλοφόρησε και φέτος το νέο μας ημερολόγιο ΔΣΠ 2014. Παραμένει για πιο εύχρηστο το σπινάλ και το σκληρό εξώφυλλο. Κοσμείται το εξώφυλλο με την πρόσοψη του νέου αποκτήματος του συλλόγου μας κτιρίου του ΚΕΔΙΠ. Περιέχει τηλέφωνα και διευθύνσεις όλων των υπηρεσιών που χρειάζεται ο δικηγόρος στην εργασία του. Επίσης αρκετός χώρος για την καταχώρηση των ακροατηρίων και των ραντεβού. Στο ημερολόγιο μπορεί να διαβάσει ενδιαφέροντα άρθρα του Δημητρίου Σταθακόπουλου για το Από τη Δευτέρα 23 Δεκεμβρίου 2013 ξεκίνησε η διανομή και μπορείτε να το προμηθευθείτε από τη γραμματεία του Συλλόγου μας.

«Η έννοια του χρόνου στο Βυζάντιο σε σχέση με τη Δικαστική πρακτική»

του Δημήτρη Σταθακόπουλου
Δικηγόρου, μέλους Δ.Σ – Δ.Σ.Π
Δρα Παντείου πανεπιστημίου

Στο παρόν σημείωμα, που συνοδεύει το ημερολόγιο του Δ.Σ.Π για το 2014, θα αναφερθούμε στην έννοια του **χρόνου** στο **Βυζάντιο** και κυρίως στην έννοια του χρόνου στη **Δικαστική πρακτική**.

Την έμπνευση την έδωσε ειδικό σημείωμα του καθηγ. Σπ. Τρωιάνου με τίτλο: «Οι ημέρες αργίας στα Βυζαντινά Δικαστήρια».

«Από τη μελέτη των διατάξεων που αφορούσαν τον χρόνο της λειτουργίας των δικαστηρίων σε κάθε εποχή μπορεί να συναχθούν σημαντικά συμπεράσματα για την οργάνωση του δημόσιου βίου, δοθέντος ότι η απονομή της δικαιοσύνης πάντοτε αποτελούσε μία από τις κυριότερες εκδηλώσεις του. Τα συμπεράσματα ωστόσο δεν περιορίζονται μόνον σε αυτόν τον τομέα, γιατί η έρευνα των κριτηρίων για την καθιέρωση των ημερών αργίας οδηγεί στην ανίχνευση των δομών και του ιδεολογικού προσανατολισμού της συγκεκριμένης κοινωνίας, αναφέρει ο καθηγ. Σπ. Τρωιάνος».

Στο ρωμαϊκό ημερολόγιο, οι ημέρες από άποψη νομικής σημασίας, διακρίνονταν σε δύο μεγάλες κατηγορίες, σε *dies fasti* και *dies nefasti*, ανάλογα με το αν, σύμφωνα με τις επιταγές η απαγορεύσεις του θείου δικαίου (*fas*), επιτρεπόταν κατ' αυτές η επιχείρηση δικαιοπραξιών ή η διενέργεια άλλων νομικών πράξεων δημόσιου ή ιδιωτικού χαρακτήρα. Προβλέπονταν και κάποιες ημέρες, κατά τις οποίες ήταν δυνατή η επιχείρηση των παραπάνω πράξεων, αλλά μέσα σε περιορισμένα πλαίσια. Ενδιάμεση θέση ανάμεσα σε *dies fasti* και σε *dies nefasti* κατείχαν ένδεκα ημέρες. Στις οκτώ από αυτές αποκλειόταν κάθε νομική πράξη μόνο στη διάρκεια της πρώτης και της τελευταίας ώρας της ημέρας. Οι υπόλοιπες τρεις ημέρες ήσαν οι λεγόμενες *dies fissi*, κατά τις οποίες επιτρέπονταν ελεύθερα οι συναλλαγές, αφού όμως είχε προηγηθεί ειδική θρησκευτική τελετή. Το ρωμαϊκό έτος αποτελείτο πριν από τον Ιούλιο Καίσαρα από 355 ημέρες. Μετά λοι-

πόν την αφαίρεση αυτών των ένδεκα μικτού χαρακτήρα ημερών απέμεναν 344 ημέρες, από τις οποίες – σε μία χονδρική διάκριση – μόνον οι 235 ήσαν νομικώς αξιοποιήσιμες, ενώ οι 109 ήσαν απαγορευμένες.

Ειδικά για τη διάρκεια της ημέρας, ως μονάδας χρόνου, ίσχυε πάντοτε η παλαιά ρωμαϊκή συνήθεια, κατά την οποία όριο αποτελούσε το μεσονύκτιο. Η ημέρα άρχιζε και τελείωνε τα μεσάνυχτα. Ο,τιδήποτε είχεπραχθεί στη διάρκεια των δύο μισών νυκτών και της ολόκληρης ημέρας που μεσολαβούσε, λογιζόταν ότι είχε συντελεσθεί σε ώρα ημέρας.

Με την ημερολογιακή μεταρρύθμιση το 45 π.Χ., του Ιουλίου Καίσαρα, δεν επήλθαν ουσιώδεις μεταβολές σε σχέση με τις εργάσιμες ημέρες. Παρά την έλλειψη ακριβών στοιχείων φαίνεται ότι οι ημέρες λειτουργίας των δικαστηρίων (*dies iudicarii*) περιορίστηκαν επί του Μάρκου Αυρηλίου (121-180 μ.Χ.) σε 230. Για τον καθορισμό των ημερών αργίας (*dies feriati*) βασικό κριτήριο υπήρξε ο χρόνος συγκομιδής, που εκτός Ρώμης καθοριζόταν ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες από τους Διοικητές των επαρχιών. Από τον περιορισμό αυτό εξαιρούνταν επείγουσες περιπτώσεις, όπως π.χ. αν υπήρχε κίνδυνος να συμπληρωθεί στη διάρκεια των διακοπών ο χρόνος παραγραφής.

Σημαντική διεύρυνση επέφερε στις «άπρακτες ημέρες», κατά την ορολογία που αργότερα διαμορφώθηκε, ο Μέγας Κωνσταντίνος με την προσθήκη της Κυριακής. Με διάταξη που εξέδωσε στις 3 Μαρτίου του έτους 321 όρισε τα παρακάτω: «Όλοι οι δικαστές και οι κάτοικοι των πόλεων, καθώς και όλοι οι τεχνίτες να αργούν κατά την ιερή ημέρα του *Ηλίου* (*sun + day = ήλιος+ημέρα = Κυριακή ή ημέρα του Κυρίου*) Όσοι όμως κατοικούν στους αγρούς μπορούν ελεύθερα και ανεμπόδιστα να επιδίδονται στις καλλιεργητικές τους εργασίες, επειδή συχνά συμβαίνει, να μην βρίσκεται πιο κατάλληλη

ημέρα για να εμπιστευθούν το σιτάρι στα αυλάκια η τα αμπέλια στα ορύγματα, έτσι ώστε να μην χαθεί από μία στιγμιαία αφορμή η ευκαιρία που παρέχει η επουράνια πρόνοια». Ως προς την «ημέρα του Ηλίου» πρέπει να υπενθυμίσουμε, ότι ο Ήλιος δεν είχε πάψει να αποτελεί την κύρια θεότητα του ρωμαϊκού πανθέου, ενώ παράλληλα καταβάλλονταν προσπάθειες από χριστιανικής πλευράς να ταυτιστεί στο πεδίο των εορτασμών με τον Ιησού Χριστό.

Η παραπάνω διάταξη λόγω της γενικότερης σημασίας της περιλήφθηκε σε συνοπτική διατύπωση σε πολλά μεταγενέστερα συλλεκτικά η συμπιληματικά έργα. Ένα από τα πιο γνωστά είναι μία συλλογή που καταρτίστηκε μεταξύ 577 και 619, ίσως γύρω στο 580, η οποία λόγω της δομής και του περιεχομένου της αποκλήθηκε *Collectio tripartita* η *Collectio constitutionum ecclesiasticarum*. Στη συλλογή αυτή η διάταξή μας εμφανίζεται σε δύο χωρία με ελάχιστες μεταξύ τους παρεκκλίσεις ως προς τη διατύπωση. Ιδού το κείμενο στην πληρέστερη μορφή του:

«Εν τη κυριακή πάντες οι δικασταί και το των πόλεων πλήθος και τα συστήματα των τεχνών πάσαν αργεΐτωσαν· γεωργοίς δε εξέστω ταις οικείαις εργασίαις προσκαρτε-ρουν».

Παρατηρούμε ότι εδώ έγινε αντικατάσταση της «ημέρας του Ηλίου» με τη λέξη «Κυριακή», κάτι που δεν είχε θεωρήσει απαραίτητο να κάνει η συντακτική επιτροπή του Ιουστινιάνειου Κώδικα.

Ευρύτερη είναι η περίληψη που τρεις αιώνες αργότερα καταχωρίστηκε στη μεγάλη κωδικοποίηση του Λέοντος ΣΤ', στην οποία δόθηκε η ονομασία «Βασιλικά»:

*«Και οι δικασταί πάντες και οι δήμοι των πόλεων και οι τεχνίται πάντες εν τη κυριακή αργεΐτωσαν. Γεωργοί δε μόνοι εν τη ημέρα ταύτη γεωργεΐτωσαν, επειδή συμβαίνει πολλάκις αυτήν επιτηδειότεραν ευρεθῆναι προς αροτρίασιν η προς την των αμπέλων γεωργίαν, και άποπὸν εστιν αυτούς κωλύεσθαι της εκ των αέρων απολαύειν ευκαιρίας». Στην τελευταία αυτή φράση δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο ότι η Κωνσταντίνη διατύπωση *commoditas caelesti provisione concessa*, που σήμαινε την ευκαιρία την οποία παρείχε η ουράνια, δηλαδή η θεία πρόνοια, μεταφράστηκε κατά τρόπο που μετέβαλε ουσιαστικά το νόημα. Ο συντάκτης της διατάξεως του 4ου αιώνα ήθελε ακριβώς να τονίσει, ότι η παραβίαση της αργίας με την επιχείρηση γεωργικών εργασιών δεν αποτελούσε ασέβεια, γιατί*

αποσκοπούσε στην εκμετάλλευση μίας ευκαιρίας που η θεία πρόνοια είχε παραχωρήσει στους ανθρώπους και επομένως, σε τελική ανάλυση, συνιστούσε συμμόρφωση στο θείο θέλημα.

Ειδικά στην Κυριακή αναφέρεται νόμος των Γρατιανού, Ουαλεντινιανού και Θεοδοσίου Α' που εκδόθηκε τον Νοέμβριο 386. Σε αυτόν γίνεται χρήση του όρου «ημέρες του Ηλίου», αλλά προστίθεται η παρατήρηση «τις οποίες ορθώς οι πρόγονοί μας ονόμασαν Κυριακές». Κατ' αυτές απαγορεύεται η επιχείρηση οποιασδήποτε δικαιοπραξίας ή η επίλυση διαφορών, η δε παράβαση διώκεται ως ιεροσυλία.

Εντύπωση προκαλεί, ότι αρχικώς δεν περιλαμβάνεται στις αργίες, εκτός από τις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας και της εβδομάδας της Διακαινησίμου, καμία από τις δεσποτικές η θεομητορικές εορτές. Ειδικά όμως για τις εορτές των Χριστουγέννων και των Θεοφανίων υπενθυμίζεται, ότι αυτές καθιερώθηκαν από την Εκκλησία με αρκετή καθυστέρηση. **Όπως μαρτυρείται, εορτάσθηκαν τα Χριστούγεννα για πρώτη φορά στην Κωνσταντινούπολη το 379 ή το 380, επί Γρηγορίου του Ναζιανζηνού, και στην Αντιόχεια το 386, όταν ο Ιωάννης Χρυσόστομος υπηρετούσε ακόμη εκεί ως πρεσβύτερος.** Εν μέρει καλύφθηκε το κενό λίγο αργότερα (4 Φεβρουαρίου 400) με διάταξη των ίδιων αυτοκρατόρων που προέβλεπε μεν τις εορτές Χριστουγέννων και Θεοφανίων μαζί με τις τελευταίες ημέρες της Μ.Τεσσαρακοστής και εκείνες του Πάσχα, όχι όμως ως δικαστικές αργίες, αλλά ως ημέρες χωρίς αγώνες και άλλα δημόσια θεάματα. Την ίδια απαγόρευση συναντάμε με πολύ ευρύτερη διατύπωση και σε νόμο των Ονωρίου και Θεοδοσίου Β' της 1ης Φεβρουαρίου 425.¹³ Εκεί αναφέρονται οι Κυριακές ως η πρώτη ημέρα της εβδομάδος («*Dominicos, qui septimanae totius primus est dies*»).

Η καθιέρωση της αργίας της Κυριακής από την πολιτειακή νομοθεσία είχε αντιστοιχία και στον εκκλησιαστικό χώρο, στο πλαίσιο μίας προσπάθειας συνδυασμού εβραϊκής παραδόσεως και χριστιανικής διδασκαλίας. Το σχετικό κείμενο απαντά σε ένα ανώνυμο συλλεκτικό έργο που εμφανίζει παλαιοδιαθηκικές καταβολές σε ευρεία έκταση. Πρέπει να ολοκληρώθηκε γύρω στο 380 και είναι γνωστό υπό την ονομασία «Αποστολικά Διαταγαί» η «Διαταγαί των αγίων Αποστόλων». Στο κεφάλαιο 33.1-9 του όγδοου βιβλίου αυτής της συλλογής γράφον-

ται τα εξής: «1. Έγω Παύλος και εγώ Πέτρος δια-
τασσόμεθα. 2. Εργαζέσθωσαν οι δούλοι πέντε ημέ-
ρας, σάββατον δε και κυριακήν σχολαζέτωσαν τη
εκκλησία δια την διδασκαλίαν της ευσεβείας· το μεν
γάρ σάββατον είπομεν δημιουργίας λόγον έχειν, την
δε κυριακήν αναστάσεως. 3. Την μεγάλην εβδομάδα
πάσαν και την μετ' αυτήν αργείτωσαν οι δούλοι, ότι
η μεν πάθους εστί, η δε αναστάσεως και χρεία δι-
δασκαλίας, τις ο αποθανών και αναστάς η τις ο συγ-
χωρήσας η και αναστήσας. 4. Την ανάληψιν
αργείτωσαν δια το πέρας της κατά Χριστόν οικονο-
μίας. 5. Την πεντηκοστήν αργείτωσαν δια την πα-
ρουσίαν του αγίου Πνεύματος την δωρηθείσαν τοις
πιστεύουσιν εις Χριστόν. 6. Την των γενεθλίων εορ-
τήν αργείτωσαν δια το εν αυτή την απροσδόκητον
χάριν δεδόσθαι ανθρώποις γεννηθήναι τον του Θεού
Λογον Ιησούν τον Χριστόν εκ Μαρίας της παρθένου
επί σωτηρία του κόσμου. 7. Την των επιφανίων εορ-
τήν αργείτωσαν δια το εν αυτή ανάδειξιν γεγενήσθαι
της του Χριστού θεότητος, μαρτυρήσαντος αυτώ του
Πατρός εν τω βαπτίσματι και του παρακλήτου εν
είδει περιστεράς υποδείξαντος τοις παρεστώσι τον
μαρτυρηθέντα. 8. Τας ημέρας των αποστόλων αρ-
γείτωσαν· διδάσκαλοι γάρ υμών εις Χριστόν κατέ-
στησαν και Πνεύματος υμάς ηξίωσαν αγίου. 9. Την
ημέραν Στεφάνου του πρωτομάρτυρος αργείτωσαν
και των λοιπών αγίων μαρτύρων των προτιμησάντων
Χριστόν της εαυτών ζωής».

Το ίδιο συλλεκτικό έργο σε άλλο του χωρίο (βι-
βλίο Β 47.1) προβλέπει ειδικώς τα του χρόνου λει-
τουργίας των δικαστηρίων μέσα στις χριστιανικές
κοινότητες: «Τα δικαστήρια υμών γινέσθω δευτέρα
σαββάτων, όπως, εάν αντιλογία τη αποφάσει υμών
γένηται, έως σαββάτου έχοντες άδειαν δυνηθείτε
ευθύναι την αντιλογίαν και ειρηνεύσαι εις την κυρια-
κήν τους διαφερομένους προς αλλήλους». Εξυπα-
κούεται, ότι με τον πολλαπλασιασμό των μελών
κάθε κοινότητας η επιταγή αυτή, να διεξάγονται οι
δίκες τη δεύτερη ημέρα της εβδομάδας δεν ήταν
δυνατό να εφαρμοσθεί.

Δεν είναι ίσως σύμπτωση, ότι την ίδια περίπου
εποχή με την ολοκλήρωση των «Αποστολικών Δια-
ταγών», δηλαδή περί το 380, επιτάσσει η σύνοδος
της Λαοδικείας στον κανόνα 29: «Ότι ου δει χρι-
στιανούς ιουδαίζειν και εν τω σαββάτω σχολάζειν,
αλλ' εργαζέσθαι αυτούς εν αυτή τη ημέρα, την κυ-
ριακήν προτιμώντας, ει γε δύναιντο, σχολάζειν ως
χριστιανοί· ει δε ευρεθείεν ιουδαϊσταί, έστωσαν ανά-

θεμα παρά τω Χριστώ». Είναι προφανές, ότι το κέν-
τρο βάρους πέφτει όχι τόσο στην καθιέρωση της
αργίας της Κυριακής, όσο στην κατάργηση της αρ-
γίας του Σαββάτου.

Το σχετικό με τις έννομες σχέσεις απόσπασμα
της παραπάνω διατάξεως καταχωρίστηκε στα «Βα-
σιλικά» 7.17.27.1 με βάση την ιουστινιάνεια διατύ-
πωση ως εξής: «Όθεν και η κυριακή ούτω τιμάσθω,
ώστε μηδέ ένα προβαίνειν εκβιβασμόν εν αυτή μηδέ
υπόμνησιν μηδέ εγγυών απαίτησιν· σιωπάν δε και
τους ταξέωτας και τους δικολόγους και μηδέ τους
κήρυκας κεχρήσθαι τη συνήθει φωνή, μήτε δικάζε-
σθαι τινα. Συμφωνα δε και διαλύσεις και εν κυριακή
ποιείν εξέστω».

Στα χρόνια της βασιλείας του Ιωάννη Β Κομνη-
νού, πιθανότατα το 1142, καταρτίσθηκε στην Κων-
σταντινούπολη μία συλλογή από διατάξεις των
«Βασιλικών», που στη σημερινή της μορφή περιορί-
ζεται στα δέκα πρώτα τους βιβλία. Έτσι ονομά-
σθηκε στη νεώτερη έρευνα «Ecloga Basilicorum
librorum I-X».

Ιδιαίτερη θέση ανάμεσα στις εξαιρέσεις κατά τις
οποίες μπορούν να γίνονται δίκες, κατέχει μία
ομάδα υποθέσεων που σήμερα ανήκει στην ύλη του
οικογενειακού και εν μέρει του κληρονομικού
δικαίου, όπως: Διορισμός και αντικατάσταση επι-
τρόπου, διορισμός εμβρυωρού, καθορισμός δια-
τροφής, ορισμός κηδεμόνα σχολάζουσας
κληρονομίας, ειδικές περιπτώσεις απελευθερώ-
σεως δούλων, καθώς και η λήψη ασφαλιστικών μέ-
τρων - αν καταφύγουμε και πάλι στη σημερινή
ορολογία. Στα σχόλια της Εκλογής περιέχονται και
πρακτικά παραδείγματα για την υποβοήθηση των
εφαρμοστών του δικαίου. Άλλη κατηγορία εξαιρέ-
σεων περιλαμβάνει την πρόληψη της συμπληρώ-
σεως αποσβεστικών προθεσμιών ή του χρόνου
τακτικής ή έκτακτης χρησικτησίας, ή της παραγρα-
φής αγωγών. Ιδού ένα παράδειγμα που αφορά τη
συμπλήρωση χρησικτησίας: «Οίον ως επί του καλή
πίστει νεμομένου το ακίνητον πράγμα του Πετρου και
μέλλοντος δια τριετίας κτήσασθαι τούτο δεσποτικώς,
εάν ουν επί του τοιούτου θέματος έλθη ο Πέτρος
εντός του τελευταίου μηνός της τριετίας - είη δε
ούτος ο του θέρους - και κινή ο τοιούτος Πέτρος
κατά του νεμομένου το πράγμα αυτού και μέλλοντος,
ει διέλθοι ο τοιούτος μην, κυριεύσαι αυτού, ου δί-
καιόν εστι πάντως εξκουσευθήναι υπό του θέρους
τον νεμόμενον το πράγμα του Πετρου, αλλά προκα-

ταρχήσεται μεν η υπόθεσις εν τω τοιούτω μηνί ώστε μη φθαρῆναι αυτήν, μετά δε ταῦτα τρακταῖσθῆσεται». Από το παράδειγμα προκύπτει, ότι στην περίπτωση των δικαστικών διακοπών επιτρεπόταν μόνο η διενέργεια της διαδικαστικής εκείνης πράξεως, με την οποία επερχόταν διακοπή της παραγραφής η μη συμπλήρωση του χρόνου της χρησικτησίας, και όχι η έκδοση οριστικής αποφάσεως.

Κατά ανάλογο τρόπο αντιμετωπίζονται και οι περιπτώσεις των ποινικών αγωγών. Αν το θύμα έχει εγείρει αγωγή κατά του υπαιτίου, συνεχίζεται η δίκη κατά των κληρονόμων, έστω και αν ο τελευταίος αυτός αποβιώσει. Διαφορετικά αποσβέννυται η ενοχή εκ του αδικήματος. Να τι γράφει ο σχολιαστής: «Το αυτό λέγομεν και, ότε θανάτω σβέννυται η αγωγή, ως η περί κλοπής, η περί ύβρεως και ο Ακουίλιος, όστις Ακουίλιος κινείται, όταν από σώματος εις σώμα γένηται βλάβη, οίον όταν τύψη τον Πετρον ο δούλός μου η λακτίση αυτόν ο ίππος μου. Και απλώς καθολικῶ λόγω τούτο γίνωσκε, ότι πάσα αγωγή ποιναλία ήγουν ποινήν απαιτούσα μόνην, ει μεν φθάση κινηθῆναι κατά του υποπεσόντος, τυχόν Πετρον, τη τοιαύτη ενοχή, διαβαίνει και εις κληρονόμους· ει δε, πριν κινηθῇ η αγωγή, αποθάνη ο Πετρος, ο κινηθῆσεται κατά των κληρονόμων αυτού».

Επί της βασιλείας του επόμενου αυτοκράτορα της δυναστείας των Κομνηνών, του Μανουήλ Α (1143-1180), εκδόθηκε ο τελευταίος βυζαντινός νόμος για τις δικαστικές αργίες. Στο μακρότατο προοίμιο της σχετικής Νεαράς τονίζει ο νομοθέτης, ότι οι εορτές αποβλέπουν στην εκδήλωση του σεβασμού προς τον Θεό. Μεγαλύτερη όμως σημασία έχει η πραγμάτωση των θείων εντολών, ιδιαίτερα δε η καταπολέμηση της αδικίας. Από τα κείμενα αυτά, προκύπτει με σαφήνεια, ότι επικρατούσε η αντίληψη, πως στην πληθώρα των ημερών αργίας των δικαστηρίων οφειλόταν όχι μόνο η όλη δυσλειτουργία της δικαιοσύνης, αλλά και ο πολλαπλασιασμός των κρουσμάτων της παραβάσεως των νόμων, επειδή ενθαρρύνονταν οι παραβάτες από την αδράνεια των μηχανισμών για την αποκατάσταση της ένομης τάξης που κάθε φορά διαταρασσόταν. Στη

συνέχεια ο νομοθέτης επικαλείται το παράδειγμα του Χριστού, ο οποίος δεν εμποδίστηκε από την αργία του Σαββάτου προκειμένου να θεραπεύσει πάσχοντες και γενικώς να διορθώσει τα κακώς κείμενα, και καταλήγει στο ότι η κοσμική αρχή δεν δικαιολογείται να διστάζει να περιορίσει τις αργίες των δικαστηρίων, όταν αυτό θα συμβάλει στην ικανοποίηση των αδικουμένων και στην αναχαίτιση των αδικούντων. Άλλωστε, σε όλες τις ημέρες του έτους τιμάται κάποιο γεγονός ή η μνήμη ενός αγίου. Αν σε όλες αυτές τις εορτές κλείνουν οι πόρτες των δικαστηρίων, τότε ανοίγεται ο δρόμος στην αδικία, ώστε να πανηγυρίζεται η νίκη της εναντίον της δικαιοσύνης. Στο τέλος του προοιμίου αναφέρεται, ότι πριν από την έκδοση της Νεαράς ο αυτοκράτωρ ζήτησε την συναίνεση του πατριάρχη και της Ιεράς Συνόδου για τον περιορισμό των εξαιρετέων ημερών.

Στην απαρίθμηση των αργιών προηγούνται οι απολύτως «άπρακτες» ημέρες, με πρώτο μήνα τον Σεπτέμβριο, δοθέντος ότι η αρχή του (βυζαντινού) έτους ήταν την 1η Σεπτεμβρίου.

Ακολουθούν οι μερικώς «άπρακτες» ημέρες. Στην τελευταία παράγραφο του διατακτικού μέρους περιέχεται διάταξη, με την οποία καταργείται η αργία κατά την ημέρα των γενεθλίων του αυτοκράτορα και της αναγορεύσεώς του.

Περαιτέρω πρέπει να αναλογισθούμε, ότι κατά την ύστερη περίοδο, ο κλήρος είχε αυξημένη συμμετοχή στην απονομή της δικαιοσύνης, είτε με την ανάθεση από την Πολιτεία της ευθύνης για την επίλυση ορισμένων διαφορών, όπως εκείνων του οικογενειακού δικαίου, στα εκκλησιαστικά δικαστήρια (που στην πράξη επεκτάθηκε κατά τον 14ο/15ο αιώνα και σε κάθε μορφής περιουσιακές διαφορές), είτε και με τη συγκρότηση κοσμικών δικαστηρίων με τη συμμετοχή και κληρικών μελών, όπως κατ' εξοχήν το δικαστήριο των «καθολικών κριτών των Ρωμαίων». Και στις δύο περιπτώσεις είναι πιθανότερο, ότι η οικεία κοσμική νομοθεσία θα παραμερίσθηκε από τα κρατούντα στον χώρο της Εκκλησίας ως προς τον χρόνο λειτουργίας των οργάνων της.

Ποιητές

Πετρος Λακούτσης

Ο Πέτρος Λακούτσης γεννήθηκε στην Ερμιόνη. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και σήμερα είναι επίτιμος δικηγόρος Πειραιά. Είναι Επιμελητής του περιοδικού του Δικηγορικού Συλλ. Πειραιά «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ». Ο Δ.Σ.Π. τον έχει τιμήσει το 2004 για την συμ-

βολή του και την συμμετοχή του ως υπεύθυνου σύνταξης του περιοδικού του Δ.Σ.Π. με τιμητική πλακέτα. Έχει σπουδάσει δημοσιογραφία και δημόσιες σχέσεις. Έχει εκδόσει τρεις ποιητικές συλλογές «Θαλασσογραφίες», «Προσχήματα Ανέμου», «Πανιά στο Φύσημα του Αγέρα».

Ποιητική Συλλογή «ΠΑΝΙΑ ΣΤΟ ΦΥΣΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΕΡΑ»

Από το ποίημα

«ΡΙΖΕΣ ΚΑΙ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ»

- Αποσπάσματα

.....
Για σένα θάλασσα άνοιγα σεντούκια και βιβλία
και με τη σκόνη την παλιά του χρόνου τη μαγεία
για σένα αναμόχλευα του κόσμου τις πηγές
σα μ' οδηγούσαν οι άνεμοι με βία και σπρωξιές.

Έσκυβα και ευλαβικά σου 'δυνα τη ζωή μου
στο κύμα τούτο τα βαθύ σκέπη και συνοχή μου
μιας μέρας το καλάρισμα, της νύχτας το αστέρι
συγκομιδή μιας αστραπής κι ανήμπορο το χέρι,

με το ένα κρατούσα το πανί, με το ίδιο το τιμόνι
αχ θάλασσα μου δυνατή στο κύμα πάνε χρόνοι,
στον κόσμο τούτο τον μικρό, τον εύκολα γερμένο,
με το σκαρί το πατρικό, στο κύμα αλαφιασμένο,

κι απ' τα σεντούκια κράτησα τις ρίζες και τα φύλλα,
τα κάδρα της τα κεντητά, τις πιέτες, τη μαντήλα
το πλάφι, το κανάτι μου, νερό από τις στέρνες,
τα πλοία τα ζωγραφιστά στους τοίχους στις ταβέρνες.

Ξεσκόνιζα τη ζωγραφιά που 'χαμε στο σαλόνι
εκείνη, που 'δειχνε στα κόμματα καράβι να ζυγώνει,
μου φάνταζες απ' τη στεριά πως άπλωνες το χέρι,
μα η αντάμωση μας μάκρανε για να γινούμε ταίρι.

Στη ναυτική κασέλα μου, σου τάχω φυλαγμένα,
με κανα δυο στιχάκια σου διπλοπατηκωμένα,
το αρχοντικό καλπάκι μου, το κεντητό κλωνάρι,
το μαυρομάνικο σουγιά, το αφόρετο ζωνάρι.

.....

Αποσπάσματα από το ποίημα «ΨΗΛΑ ΣΤΟ ΚΡΟΘΙ»

-Που με πας και ψηλά με τραβάς;
Από άγνωστους δρόμους ανεβαίνεις αιθέρας
άσκοπα ψάχνεις ; όμως, τα βρίσκεις μπροστά
και ζητάς γι' αμοιβή το χρυσόμαλλο δέρας ;

.....

-Ποιον θωρείς και σκληρά με κρατείς;
γιατί στέκεις μικρός ; τα πανύψηλα πεύκα
αγναντεύεις θολά και τους γλάρους καλείς
και με πόνο μ' ορθώνεις περήφανη λεύκα !

.....

-Που με πας κι όλα γύρω κοιτάς ;
Μου διαβάξεις ιστορίες από χρόνια παλιές
κι όλα τα βλέπεις θαμπά και βαδίζεις θλιμμένος
και όλο πάλι μου λες «δε χωράω για δεξ»

.....

-Ποιος εκεί σ' εμποδίζει να πεις ;
σου ορθώνει σπαθί και τις πηγές σου ρημάζεις
δεν έχεις ρίζες βαθιές σαν το δέντρο παλιές
καλοτάξιδος σ' άλλους τόπους ν' αράξεις ;

.....
-Μη μου γλιστράς και που πας και ποιος είσαι ;
ξύλα βιαστικά πελεκάς χάνεσαι και σκόνη θα γίνεις
και όλο μου λες πως ο λόγος μας χτες
ήταν δικός μας και κάβο ποτέ σου δε λύνεις ;

Ποιητική Συλλογή
«ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΕΣ»

ΔΟΚΟΣ

«Σία εδώ κοντά» στ' αχνάρια κόντρα στο ρέμα
μέχρι το σούρουπο.

Βλέπεις τον κάβο, που γυαλίζει στον ορίζοντα
γιαλί της βάρκας που λαμπυρίζει κοντά του
και σκυφτός ακάματος άντρας στριφογυρίζει
καμάκι στον αέρα για τη σκληρήπραμάτεια
του βυθού στην κουλαστή.

Εμείς που κουβαλάμε τα νερένια σώματα
που αντιδικήσαμε σε κάθε ενόχληση
στη τελευταία στροφή του δρόμου,
στη γόνιμη απόφαση της λεπτής στιγμής
μιλούσαμε με τα βλέφαρα
γευτήκαμε με τα μάτια
κινήσαμε με το πρόσωπό μας.

Εμείς που διακρίναμε τα υπερώα
και αποθέσαμε την ψυχή μας στη στέρνα
του ερειπωμένου σπιτιού,
τι χρειάζονταν αυτό το ταξίδι ;
οι γαλέτες, ο καβουρμάς και το σαπούνι
οι ψείρες, το μπερί – μπερί κι η Μπαρμπαριά.
Τόσο μικροί ανυπομονούσαμε τη στεριά
τώρα με ένα ποτό δίπλα στην πισίνα,
ανούσια λεξικά τριγύρω μας
φτηνά σλόου, καμπάρια κι έξυπνα ποτά.
Χθες στο αμπάρι της βάρκας το σταμνί
με το σφουγγάρι και τον Άη Νικόλα
«Μόλα κάβο και σία εδώ κοντά».

Εδώ αναπαύεται η δύσκολη μέρα,
εδώ αυλακώνει η αρμύρα τα πανιά μας

εδώ το ψάρι λικνίζεται στο πανωσήκωμα της βάρκας.
Τ' απομεσήμερο ανεβάζουμε τα μανίκια μη βραχούν,
τα μπράτσα σκληραίνουν στον παιδεμό,
το καμάκι παραμερίζει τη διχάλα,
χώνεται βαθιά και μοιάζει σπασμένο
στον καθρέφτη της θάλασσας.

Γιατί ο Δοκός φαντάζει ένα νησί
το πιο απλό νησί στη γη
χωμένο στην αγκαλιά της γριάς Ύδρας ;
Ατενίζει τον Παυσανία που κατεβαίνει
το μονοπάτι του Σθενίου Διός.

Πικροδάφνες, πορφύρες και ειλεός οίνος τριγύρω
δίχτυα απλωμένα στα ριζά των βράχων
δίπατα σπίτια κι ανοιγμένα παραθύρια στη θάλασσα.
Ο ήχος που έρχεται από τις Αδέρρες δένει με τη μουσική
του πανιού, σχίζει η πλώρη της βάρκας περδικόστηθη
το γαλάζιο σεντόνι με τις ραβδώσεις.

«Αιαί» κράζω.
Ουράνια λύρα ξεπροβάλλει απ' το Κοκόνιο
κι' άσιγμοι ύμνοι στριφογυρίζουν στο μυαλό μου
Δάματερ Πολύκαρπε. «Αιαί» φωνάζω
Χαίρε Λάσο, Κηκείδη, Επικλή, Κυδία.
Πόσο μακριά το νησί ανησυχούσα
τόσο κοντά στο χάρτη. Μ' ένα κατάρτι αρμενίζω τρεις
μέρες
χαθήκαν οι συντρόφοι μου και το καϊκι της σωτηρίας
ακίνητο στο λιμάνι.

Ποιητική Συλλογή
« ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΑ ΑΝΕΜΟΥ»

ΟΡΘΟΠΛΩΡΑ

Αλήθεια, ζωή μου σ' αντέχω ακόμα,
σαν ψέμα φοριέσαι όπως πάντα νωρίς,
να ελιχθώ όμως θέλω με ξύλινο σώμα,
να ζήσω σε πλάνους αιγιαλούς γητευτής.

Μια βάρκα να φτιάξω με ολάσπρα ζωνάρια,
μ' αφρίσματα η πλώρη να λούζεται αργά,
να σκάνε επάνω της τ' αστέρια ανάρια,
τα κύματα να 'ναι μοναδική συντροφιά.

Κι αν στέκω ολόρθος είναι που πλέω
κι αμέριμνος γέρνω με πλώρη τριγύρω,
λατίνι μου γνέφει και κάνω πανάκι
φυσάει μαϊστρος κι απλώνεται μύρο.

Στους έρημους βράχους γυρνάω επαίτης,
σε δρόμους που ξέρω βαδίζω γυμνός,
έχω στην πλάτη μου τα χρόνια της λύπης,
της θάλασσας θέλω να μείνω πιστός.

Να λένε οι φίλοι σαν θα 'χω πεθάνει,
πως έζησε χρόνια σ' αλμύρα και δίχτυα,
και ξύλα πελέκαγε για να 'χει στεφάνι

καρνάγια και κόρφους θα είδε στ' αλήθεια.
Κι εγώ από επάνω σε μια άκρη αγνός,
μέσα στον παραδείσου την πλάνη γυρτός,
θα φτιάχνω τα ψάρια για σένα στη σουπα,
να τρως και να πίνεις κρασί απ' την κούπα.

Να λες το τραγούδι κοντά στα μαντράκια,
να λύνεις τη βάρκα να φεύγει στον κόλπο,
να' ρθει να σε πάρει ο άνεμος πάλι
να βγεις να με βρεις στον απέραντο τόπο.

Θα είμαι λιθάρι, καμάκι, πορφύρα.
Θα είμαι ένα πεύκο στη θάλασσα δίπλα
θα είμαι των χρόνων η θύμηση, η μοίρα
να έρχεται απλά σαν μου λες καληνύχτα.

Διάβασα τα ποιήματα του Πέτρου Λακούτση
και έχω την εντύπωση ότι το κεντρικό γεγονός
της ζωής του αποτέλεσε η ύπαρξη των λέξεων
και η δυνατότητα να υφαίνει αυτές τις λέξεις σε
ποίηση.

Οι λέξεις χρησιμοποιούνται για καθημερι-
νούς κοινότοπους σκοπούς και είναι το υλικό
του ποιητή, όπως οι ήχοι είναι το υλικό του μου-
σικού. Ο Stevenson θεωρεί ότι οι λέξεις είναι
απλώς χρήσιμες συμβατικότητες. **Ο ποιητής, ο
συγκεκριμένος ποιητής είναι άξιος θαυμασμού
γιατί υφαίνει με αυτά τα άκαμπτα σύμβολα, τα
προορισμένα για καθημερινούς ή αφηρημέ-
νους σκοπούς αυτά τα εξαιρετικά ποιήματα
που έχουν φτιαχτεί από αυτόν για να υπηρετή-
σουν κάτι πέρα από αυτό που ήταν ο προορι-
σμός τους.**

Γνωρίζουμε τι είναι ποίηση. Το ξέρουμε τόσο
καλά που δεν μπορούμε να το ορίσουμε με
άλλες λέξεις όπως δεν μπορούμε να ορίσουμε,
τη γεύση του καφέ, το κόκκινο ή το κίτρινο
χρώμα, ή την έννοια του θυμού, της αγάπης, του
μίσους, της ανατολής, του ηλιοβασιλέματος ή της
αγάπης μας για την πατρίδα. Αυτά τα πράγ-
ματα είναι τόσο βαθιά μέσα μας, που μπορούν
να εκφραστούν μόνο με εκείνα τα κοινά σύμ-
βολα που μοιραζόμαστε.

Αναντικατάστατε Πέτρο

Ο Bernard Shaw ρωτήθηκε εάν πίστευε πραγ-
ματικά ότι η Αγία Γραφή είναι έργο του Αγίου
Πνεύματος. Είπε «νομίζω πως το Άγιο Πνεύμα
έχει γράψει όχι μόνο την Αγία Γραφή αλλά και
όλα τα βιβλία»

Μανώλης Κοτσώνης

αλφα

Σκίτσο: Δημ. Χατζόπουλος

Επιμέλεια: Μανώλης Κοτσώνης